

มาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC

Version 1.01

มกราคม 2023

ข้อมูลติดต่อ:

ที่อยู่ทางไปรษณีย์:

Aquaculture Stewardship Council
Daalseplein 101
3511 SX Utrecht, The Netherlands

ที่อยู่สำนักงาน:

Aquaculture Stewardship Council
Daalseplein 101
3511 SX Utrecht, The Netherlands
[+31 30 239 31 10](tel:+31302393110)
www.asc-aqua.org

หมายเลขทะเบียนการค้า 34389683

VERSION CONTROL, AVAILABLE LANGUAGE(S) AND COPYRIGHT NOTICE	5
ABOUT THE AQUACULTURE STEWARDSHIP COUNCIL (ASC)	6
THE ASC DOCUMENT AND CERTIFICATION SYSTEM	7
STRUCTURE OF ASC STANDARDS	9
SCOPE AND UNIT OF CERTIFICATION	10
PRINCIPLE 1 - Error! Bookmark not defined.	
CRITERION 1.1 - THE UoC IS IN POSSESSION OF ALL NECESSARY LEGAL LICENSES AND PERMITS.	12
CRITERION 1.2 - THE UoC IMPLEMENTS AN EFFECTIVE MANAGEMENT SYSTEM TO MAINTAIN COMPLIANCE WITH THE ASC REQUIREMENTS.	13
CRITERION 1.3 - THE UoC COMPLIES WITH APPLICABLE LABOUR LAWS AND REGULATIONS.	14
CRITERION 1.4 - THE UoC DOES NOT ENGAGE IN – NOR SUPPORT – FORCED, BONDED, COMPULSORY LABOUR OR HUMAN TRAFFICKING.	15
CRITERION 1.5 - THE UoC PROTECTS CHILDREN AND YOUNG WORKERS.	17
CRITERION 1.6 - THE UoC DOES NOT DISCRIMINATE AGAINST ITS EMPLOYEES.	19
CRITERION 1.7 - THE UoC PROVIDES A SAFE AND HEALTHY WORK ENVIRONMENT.	21
CRITERION 1.8 - THE UoC RESPECTS THE RIGHT TO ASSOCIATE AND THE RIGHT FOR COLLECTIVE BARGAINING.	24
CRITERION 1.9 - THE UoC CONTRACTS EMPLOYEES IN A TRANSPARENT MANNER.	25
CRITERION 1.10 - THE UoC PAYS EMPLOYEES AT OR ABOVE THE LEGAL MINIMUM WAGE.	26
CRITERION 1.11 - THE UoC PREVENTS EXCESSIVE WORKING HOURS.	27
CRITERION 1.12 - THE UoC HAS DISCIPLINARY PRACTICES THAT RESPECT THE DIGNITY AND HEALTH OF THE EMPLOYEE.	30
CRITERION 1.13 - THE UoC PROVIDES EFFECTIVE WORKER GRIEVANCE MECHANISMS.	31
CRITERION 1.14 - THE UoC PROVIDES SAFE, DECENT AND HYGIENIC WORKER ACCOMMODATION.	32
CRITERION 1.15 - THE UoC CONTRIBUTES TO MAINTAINING OR ENHANCING THE SOCIAL AND ECONOMIC WELL-BEING OF LOCAL COMMUNITIES.	33
CRITERION 1.16 - THE UoC RESPECTS INDIGENOUS AND TRIBAL PEOPLE’S RIGHTS, CULTURES AND TRADITIONAL TERRITORIES.	35
CRITERION 1.17 - THE UoC IS IN COMPLIANCE WITH APPLICABLE ENVIRONMENTAL LAWS AND REGULATIONS.	37
CRITERION 1.18 - THE UoC USES WATER RESPONSIBLY.	38
CRITERION 1.19 - THE UoC HANDLES WASTE RESPONSIBLY.	40
CRITERION 1.20 - THE UoC HANDLES EFFLUENT RESPONSIBLY.	41
CRITERION 1.21 - THE UoC USES ENERGY RESPONSIBLY AND MONITORS GREENHOUSE GASES (GHG) EMISSIONS.	42

PRINCIPLE 2 - Error! Bookmark not defined.	
CRITERION 2.1 - THE UoC IMPLEMENTS A SUPPLIER CODE OF CONDUCT.	44
CRITERION 2.2 - THE UoC CONDUCTS DUE DILIGENCE ON INGREDIENT MANUFACTURERS AND PRIMARY RAW MATERIAL PRODUCTION.	46
PRINCIPLE 3 - Error! Bookmark not defined.	
CRITERION 3.1 - THE UoC IMPLEMENTS AN INGREDIENT IN-COMING AND OUT-GOING ACCOUNTING SYSTEM.	48
CRITERION 3.2 - THE UoC DETERMINES ELIGIBLE INGREDIENTS AND CALCULATES ITS MASS-BALANCE ELIGIBLE VOLUME.	50
CRITERION 3.3 - THE UoC LABELS PRODUCTS CORRECTLY.	51
CRITERION 3.4 - THE UoC IS TRANSPARENT ON PRODUCT CHARACTERISTICS.	52
PRINCIPLE 4 - Error! Bookmark not defined.	
CRITERION 4.1 - THE UoC INCREASES THE MAJORITY SUSTAINABILITY LEVEL OF ITS (WHOLE-FISH) MARINE INGREDIENTS.	53
PRINCIPLE 5 - Error! Bookmark not defined.	
CRITERION 5.1 - THE UoC WORKS TOWARDS A DEFORESTATION/CONVERSION-FREE SUPPLY CHAIN.	55
ANNEX 1: LIST OF ACRONYMS, DEFINITIONS AND VERBAL FORMS USED	58
ANNEX 2: ENVIRONMENTAL IMPACTS BY THE FEED MANUFACTURER	60
ANNEX 3: DUE DILIGENCE (DD)	65
ANNEX 4: CALCULATION OF THE MAJORITY SUSTAINABILITY LEVEL (MSL)	71
ANNEX 5: CALCULATION OF MASS BALANCE ELIGIBLE VOLUME	74
ANNEX 6: ASSURANCE PROCEDURE FOR DEFORESTATION / CONVERSION FREE SUPPLY CHAINS	79
ANNEX 7: FLOWCHARTS ILLUSTRATING REQUIREMENTS FOR DD, D/C-FREE RISK ASSESSMENT AND SUMMARY TABLES OF PERMITTED WORK TYPES	81
ANNEX 8: UoC REQUIREMENTS ON PUBLISHING INFORMATION AND REPORTING TO ASC	85

การควบคุมเวอร์ชัน ภาษาที่ใช้ และข้อความสงวนลิขสิทธิ์

เอกสารฉบับนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของ Aquaculture Stewardship Council (ASC)

สำหรับการสอบถาม ความคิดเห็น คำถาม และความเห็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อความของเอกสารฉบับนี้ หรือเพื่อร้องขอบทสรุปสำหรับสาธารณะ มาตรฐาน หรือวัสดุต่างๆ ในรูปแบบเอกสาร โปรดติดต่อ Standards and Science Team ได้ที่ standards@asc-aqua.org

การควบคุมเวอร์ชัน

ประวัติเวอร์ชันของเอกสาร

เวอร์ชัน	วันที่เริ่มมีใช้งาน:	หมายเหตุ/การเปลี่ยนแปลง:
V1.01	14 มกราคม 2023	<ul style="list-style-type: none">การตั้งชื่อของ ASC ข้อความบทนำ โครงสร้างทั่วไป และไฮเปอร์ลิงก์ที่ปรับปรุงแล้วภาษา การใช้ถ้อยคำ และผังงานต่างๆ ที่ปรับปรุงเพื่อความชัดเจนรายการคำจำกัดความที่แทนที่ด้วยพอร์ทัลคำศัพท์ของ ASCตัวชี้วัด 1.6.1 (แก้ไขรายการแล้ว)ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตัวชี้วัดและข้อกำหนดอื่นๆ
V1.0	14 มกราคม 2023	เอกสารใหม่

ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้ใช้เอกสารที่ต้องใช้เอกสารเวอร์ชันล่าสุดตามที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ของ ASC

เพื่อให้มั่นใจถึงประสิทธิภาพของมาตรฐานของ ASC ดังที่ระบุไว้ในทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของ ASC การตรวจสอบจะต้องเกิดขึ้นอย่างน้อยทุกๆ ห้าปี การตรวจสอบครั้งต่อไปของมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC จะเกิดขึ้นในปี 2025

ภาษาที่ใช้

เวอร์ชันทางการของเอกสารฉบับนี้เป็นภาษาอังกฤษ ASC
อาจแปลมาตรฐานเป็นภาษาเพิ่มเติมตามความจำเป็น
ในกรณีที่มีความผิดพลาดและ/หรือความขัดแย้งระหว่างคำแปลและเอกสารฉบับภาษาอังกฤษ ให้ยึดฉบับภาษาอังกฤษ (รูปแบบ pdf) เป็นหลัก

ข้อความสงวนลิขสิทธิ์

เอกสารฉบับนี้ได้รับอนุญาตภายใต้ [Creative Commons Attribution-NoDerivs 3.0 Unported License](https://creativecommons.org/licenses/by-nd/3.0/)

การอนุญาตที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของใบอนุญาตนี้ สามารถร้องขอได้ทาง standards@asc-aqua.org

เกี่ยวกับ Aquaculture Stewardship Council (ASC)

Aquaculture Stewardship Council (ASC) เป็นองค์กรอิสระที่ไม่แสวงหากำไร ให้บริการรับรองและติดฉลากให้กับบุคคลที่สามเป็นอิสระโดยความสมัครใจ อิงตามมาตรฐานทางวิทยาศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ

มาตรฐานกำหนดเกณฑ์ที่จะช่วยเปลี่ยน 1 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่นำไปสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม ตามพันธกิจของ ASC

วิสัยทัศน์ของ ASC

ในโลกที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีบทบาทสำคัญในการจัดหาอาหารและผลประโยชน์ทางสังคมให้แก่ มนุษยชาติ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องลดผลกระทบเชิงลบต่อสภาพแวดล้อม

พันธกิจของ ASC

เพื่อเปลี่ยนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมโดย ทั่วทุกภาคการตลาดที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างคุณค่าตลอดห่วงโซ่

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของ ASC

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (ToC) เป็นคำพูด คำอธิบาย และการทำแผนผังความคิดขององค์ประกอบที่จำเป็นเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร

ASC ได้กำหนด ToC ไว้เพื่ออธิบายวิธีการที่โปรแกรมรับรองและติดฉลากของ ASC ส่งเสริมและให้รางวัลการเลี้ยงปลาอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการส่งเสริมการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลอย่างไร

ดูทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของ ASC ได้ที่ [เว็บไซต์ของ ASC](#)

¹ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ: ดูรายการคำจำกัดความ

² ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ: ดูรายการคำจำกัดความ

เอกสารและระบบการรับรองของ ASC

ASC เป็นสมาชิกที่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของ [ISEAL Alliance](#) และนำระบบการรับรองบุคคลที่สามแบบสมัครใจและเป็นอิสระมาใช้³ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสามส่วน:

- I. เจ้าของรูปแบบการรับรอง ได้แก่ Aquaculture Stewardship Council
- II. หน่วยงานรับรองระบบมาตรฐาน (ASI) ได้แก่ Assurance Services International
- III. หน่วยตรวจสอบและรับรอง ได้แก่ CAB ที่ผ่านการรับรอง

เจ้าของรูปแบบการรับรอง

ASC ในฐานะเจ้าของรูปแบบการรับรอง

- กำหนดและรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานตาม [ASC Standard Setting Procedure](#) ซึ่งเป็นไปตาม “ISEAL Code of Good Practice - การกำหนดมาตรฐานด้านจรรยาบรรณของแนวทางการปฏิบัติที่ดีของ ISEAL” มาตรฐานของ ASC มาตรฐานที่ใช้อ้างอิงร่วม
- กำหนดและรักษาไว้ซึ่งคู่มือการตีความ ซึ่งระบุถึง:
 - a. แนวทางเพื่อให้หน่วยที่ขอการรับรอง (UoC) ทราบถึงวิธีตีความและนำตัวชี้วัดไปใช้ได้ดีที่สุดในมาตรฐาน
 - b. แนวทางสำหรับผู้ตรวจสอบถึงวิธีเข้าถึง UoC ตามตัวชี้วัดภายในมาตรฐาน
- กำหนดและรักษาไว้ซึ่งข้อกำหนดในการรับรองและระบบมาตรฐาน (CAR) ซึ่งเป็นไปตามความต้องการขั้นต่ำของ “ISEAL Assurance Code of Good Practice” CAR อธิบายความต้องการด้านการรับรอง การประเมิน และการรับรอง CAR มาตรฐานที่ใช้อ้างอิงร่วม
- กำหนดและรักษาไว้ซึ่งข้อกำหนดในการรับรองสำหรับหน่วยที่ขอการรับรอง (RUoC) RUoC อธิบายถึงข้อกำหนดในการรับรองที่ใช้กับหน่วยงานที่ค้นหาการรับรอง นอกเหนือจากข้อกำหนดมาตรฐาน RUoC มาตรฐานที่ใช้อ้างอิงร่วม

เอกสารข้างต้นเหล่านี้เผยแพร่แก่สาธารณะบนเว็บไซต์ของ ASC

³ ระบบการรับรองบุคคลที่สาม: ดูรายการคำจำกัดความ

หน่วยงานรับรองระบบมาตรฐาน

การรับรองระบบมาตรฐานคือกระบวนการรับรองสำหรับการประเมินหน่วยตรวจสอบและรับรอง (CAB) ต่อข้อกำหนดด้านการรับรองและดำเนินการโดยหน่วยงานรับรองระบบมาตรฐาน (AB) หน่วยงาน AB ที่ ASC แต่งตั้งคือ Assurance Services International (ASI, “Accreditation Services International” ก่อนเดือนมกราคมปี 2019) ซึ่งใช้ CAR เป็นมาตรฐานที่ใช้อ้างอิงร่วมสำหรับกระบวนการรับรอง

ดูผลการประเมินของผู้ตรวจสอบที่ผ่านการรับรองจาก ASI และภาพรวมของ CAB ที่ผ่านการรับรองในปัจจุบันได้ที่เว็บไซต์ของ ASI (<http://www.accreditation-services.com>)

หน่วยตรวจสอบและรับรอง

UoC ได้ว่าจ้าง CAB ซึ่งให้ผู้ตรวจสอบทำการตรวจสอบและรับรอง (ต่อไปนี้จะเรียกว่า ‘การตรวจสอบ’) ของ UoC เทียบกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ข้อกำหนดด้านการจัดการสำหรับ CAB และข้อกำหนดด้านความสามารถของผู้ตรวจสอบได้อธิบายไว้ใน CAR และรับประกันผ่านการรับรองของ ASI

กระบวนการตรวจสอบและรับรองของ ASC

UoC ได้รับการตรวจสอบตามระดับตัวชี้วัด

ASC ดำเนินการตรวจสอบตามข้อกำหนดของกระบวนการอย่างเคร่งครัด รายละเอียดข้อกำหนดเหล่านี้ได้ใน CAR เฉพาะ CAB ที่ผ่านรับรองจาก ASI เท่านั้นที่จะตรวจสอบและรับรอง UoC ตามมาตรฐานของ ASC ได้ ในฐานะเจ้าของรูปแบบการรับรอง ASC เองจะไม่และไม่สามารถเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการตรวจสอบและ/หรือการตัดสินใจรับรองของ หน่วยที่ขอการรับรองอย่าง UoC การรับรองที่ออกให้เป็นทรัพย์สินของ CAB ASC ไม่ได้จัดการความถูกต้องของใบรับรอง

ผลการตรวจสอบทั้งหมดของ ASC ซึ่งรวมถึงใบรับรองที่ออกให้ จะเผยแพร่ต่อสาธารณะบนเว็บไซต์ของ ASC รวมถึงผลการตรวจสอบที่ส่งผลให้เกิดการตัดสินใจด้านการรับรองในเชิงลบ

หมายเหตุ: นอกเหนือจากมาตรฐานแล้ว ยังมีข้อกำหนดในการรับรองที่ใช้ได้กับ UoC ที่ต้องการการรับรอง

รายละเอียดเกี่ยวกับข้อกำหนดเหล่านี้ได้ในข้อกำหนดสำหรับหน่วยที่ขอการรับรอง (RUoC)

การใช้โลโก้ของ ASC

หน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก ASC เท่านั้นที่จะขายผลิตภัณฑ์ที่มีโลโก้ของ ASC ได้ หากมีการลงนามใน Logo Licence Agreement (LLA) แล้ว สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม ดูได้ที่: [การใช้โลโก้ของ ASC](#)

ห้ามแสดงโลโก้หรือใช้เครื่องหมายการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต
มิฉะนั้นจะถือว่าการละเมิดเครื่องหมายการค้า

โครงสร้างของมาตรฐานของ ASC

มาตรฐาน⁴ คือ “เอกสารที่ระบุหลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคุณลักษณะสำหรับผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และวิธีการผลิต ที่ไม่ได้บังคับให้ปฏิบัติตาม เพื่อการใช้งานโดยทั่วไปและการนำมาใช้ซ้ำ

มาตรฐานของ ASC ถูกออกแบบมาดังต่อไปนี้

- มาตรฐานของ ASC ประกอบด้วยหลักการหลายประการ หลักการคือชุดของเกณฑ์ประเภทเดียวกัน เพื่อบรรลุผลลัพธ์ในวงกว้างกว่าเดิมตามที่กำหนดไว้ในชื่อของหลักการ
- หลักการแต่ละประการประกอบด้วยเกณฑ์หลายเกณฑ์ ซึ่งแต่ละเกณฑ์จะกำหนดผลลัพธ์เพื่อบรรลุผลลัพธ์ของหลักการ
- เกณฑ์แต่ละเกณฑ์ประกอบด้วยตัวชี้วัดหลายตัว ซึ่งแต่ละตัวจะกำหนดสถานะที่ตรวจสอบได้เพื่อบรรลุผลลัพธ์ของเกณฑ์ดังกล่าว

ทั้งหลักการและเกณฑ์ต่างมีแถลงการณ์เหตุผล ซึ่งกล่าวถึงเหตุผล (ที่รองรับโดยบันทึกอ้างอิง หากจำเป็น) ของความจำเป็น ที่ต้องมีหลักการหรือเกณฑ์นั้นๆ

การใช้ภาษา คำย่อ และคำจำกัดความ

ให้เขียนหลักการ เกณฑ์ และตัวชี้วัดในรูปแบบที่ประธานเป็นผู้กระทำ โดยมี “UoC” เป็นประธาน

ให้ใช้คำเฉพาะเจาะจงในเอกสาร ASC ทั้งฉบับเพื่อระบุ

- ข้อกำหนด⁵ ได้แก่ ต้อง
- ข้อเสนอแนะ⁶ ได้แก่ ควร
- และใช้ระบุการนับรวมตัวเลือก
- หรือใช้ระบุการไม่นับรวมตัวเลือก

ดูรายการคำย่อและรายการคำจำกัดความได้ในภาคผนวก 1

⁴ มาตรฐาน: ดูรายการคำจำกัดความ

⁵ ข้อกำหนด: ดูรายการคำจำกัดความ

⁶ ข้อเสนอแนะ: ดูรายการคำจำกัดความ

ขอบเขตและหน่วยที่ขอการรับรอง

ขอบเขตของมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “มาตรฐาน”) ระบุถึงข้อสำคัญของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเชิงลบหลักที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ (การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)⁷ องค์กร (UoC) ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC มีส่วนช่วยลดหรือจัดผลกระทบเชิงลบเหล่านี้

ขอบเขตของมาตรฐานแบ่งออกเป็น 5 หลักการ

- หลักการที่ 1** - UoC มีระบบจัดการเพื่อนำมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC มาใช้ รวมถึงการดำเนินการอย่างถูกกฎหมาย และในลักษณะที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- หลักการที่ 2** - UoC จัดหาส่วนประกอบอย่างมีความรับผิดชอบต่อ
- หลักการที่ 3** - UoC อธิบายอินพุตของส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์และเอาท์พุตที่เป็นอาหารสัตว์ได้
- หลักการที่ 4** - UoC จัดหาส่วนประกอบจากแหล่งทะเลอย่างมีความรับผิดชอบต่อ
- หลักการที่ 5** - UoC จัดหาส่วนประกอบจากพืชอย่างมีความรับผิดชอบต่อ

หน่วยที่ขอการรับรอง

หน่วยที่ขอการรับรอง (UoC) คือผู้ผลิตอาหารสัตว์⁸ (ดูคำจำกัดความเพิ่มเติมในเอกสาร CAR และข้อกำหนดสำหรับหน่วยที่ขอการรับรอง (RUoC)) มาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC ไม่จำแนกความแตกต่างระหว่างผู้ผลิตอาหารสัตว์น้ำที่ผลิตอาหารสัตว์แบบอัดเม็ดหรือแบบอัดรีด ครอบคลุมทั้งผู้ผลิตอาหารสัตว์และส่วนประกอบของอาหารสัตว์⁹ เป็นไปตามตัวชี้วัดของมาตรฐานนี้

สำหรับผู้ผลิตอาหารสัตว์ที่ผลิตทั้งอาหารสัตว์น้ำและอาหารสำหรับปศุสัตว์และสัตว์ปีกอื่นๆ¹⁰ ให้ใช้มาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC กับทั้งโรงงานสำหรับหลักการที่ 1 และให้ใช้หลักการที่ 2-5 กับส่วนประกอบที่ใช้สำหรับการผลิตอาหารสัตว์น้ำเท่านั้น

ข้อกำหนดสำหรับกระบวนการการรับรองมีอธิบายไว้ใน CAR

ขอบเขตของมาตรฐาน

ในแต่ละเกณฑ์ จะให้คำจำกัดความการนำไปใช้ไว้ในหัวข้อขอบเขต

⁷ อาหารสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ: ดูรายการคำจำกัดความ

⁸ ผู้ผลิตอาหารสัตว์: ดูรายการคำจำกัดความ

⁹ ส่วนประกอบของอาหารสัตว์: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁰ อาหารสัตว์: ดูรายการคำจำกัดความ

- **หลักการที่ 1** – ใช้ได้กับ UoC ทุกหน่วย ไม่ใช่เฉพาะอาหารสัตว์น้ำเท่านั้น
- **หลักการที่ 2 และ 3** – ส่วนประกอบทั้งหมดที่มีสัดส่วน >1% ของน้ำหนักของส่วนประกอบต่อปี (ปริมาณ) ทั้งหมดที่ UoC ได้รับเพื่อใช้ในอาหารสัตว์ ในกรณีที่ UoC ผลิตอาหารสำหรับปศุสัตว์ด้วย ปริมาณที่ได้รับ จะต้องอิงกับปริมาณส่วนประกอบที่จะใช้ในอาหารสัตว์น้ำ ไม่รวมสารเสริมในอาหารสัตว์ (โดยไม่คำนึงถึงข้อจำกัดปริมาณ) สารผสมล่วงหน้า¹¹ วิตามิน แร่ธาตุ แร่ธาตุรอง¹² และสีผสมอาหาร
- **หลักการที่ 4** – ส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่ UoC ใช้ในอาหารสัตว์น้ำ
- **หลักการที่ 5** – ส่วนประกอบจากพืชที่ UoC ใช้ในอาหารสัตว์น้ำ

มาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC ระบุองค์ประกอบต่อไปนี้ในห่วงโซ่อุปทานของส่วนประกอบ

- ผู้ผลิตอาหารสัตว์ (UoC)
- ผู้ผลิตส่วนประกอบ¹³
 - o ไม่ถือว่าเป็นบริษัทซื้อขาย¹⁴ และขนส่ง¹⁵สินค้าโภคภัณฑ์เป็นผู้ผลิตส่วนประกอบ
- การผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิ¹⁶

ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานและกฎหมายที่ใช้บังคับ

ในกรณีที่กฎหมายที่บังคับใช้หรือข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรองมีความเข้มงวดกว่าข้อกำหนดในมาตรฐาน กฎหมาย หรือข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรองดังกล่าวจะมีผลเหนือกว่า ยกเว้นกฎหมายดังกล่าวเป็นข้อบังคับที่ล้าสมัยไปแล้ว

ในกรณีที่กฎหมายที่บังคับใช้หรือข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรองมีความเข้มงวดน้อยกว่าข้อกำหนดในมาตรฐาน ข้อกำหนดในมาตรฐานจะมีผลเหนือกว่า ยกเว้นข้อกำหนดนั้นจะถูกห้ามโดยกฎหมายหรือพระราชบัญญัติ

¹¹ สารผสมล่วงหน้า: ดูรายการคำจำกัดความ

¹² แร่ธาตุรอง: ดูรายการคำจำกัดความ

¹³ ผู้ผลิตส่วนประกอบ: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁴ การซื้อขายสินค้าโภคภัณฑ์: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁵ บริษัทขนส่ง: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁶ การผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิ: ดูรายการคำจำกัดความ

หลักการที่ 1 - UoC มีระบบจัดการเพื่อนำมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC มาใช้ รวมถึงการดำเนินการอย่างถูกกฎหมาย และในลักษณะที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์ 1.1 - UoC มีใบอนุญาตและการอนุญาตตามกฎหมายทั้งหมดที่จำเป็น

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.1 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจกลายเป็นความท้าทายในการกำกับดูแล ผลก็คือ มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นที่อุตสาหกรรมนี้จะไม่ได้รับการกำกับดูแล ในประเทศส่วนใหญ่ การดำเนินธุรกิจโดยไม่มีใบอนุญาตและการอนุญาตที่จำเป็นนั้นเป็นเรื่องผิดกฎหมาย¹⁷ UoC จึงจำเป็นต้องมีใบอนุญาตเหล่านี้เป็นอย่างน้อย

ในมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบตามหลักการที่ 1 ทุกประการโดยมุ่งเน้นเรื่องการอนุญาตและใบอนุญาตภายใต้เกณฑ์ 1.1 กฎหมายแรงงานภายใต้เกณฑ์ 1.3 และกฎหมายสิ่งแวดล้อมภายใต้เกณฑ์ 1.17

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.1.1	UoC ต้องมีใบอนุญาตและการอนุญาตตามกฎหมายทั้งหมดที่จำเป็น

¹⁷FAO 2018 The State of World Fisheries and Aquaculture 2018 - Meeting the sustainable development goals. <http://www.fao.org/3/i9540en/i9540EN.pdf>

เกณฑ์ 1.2 - UoC นำระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพมาใช้เพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ASC

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.2 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล - ระบบการจัดการเป็นวิธีการที่องค์กรหนึ่งๆ ใช้จัดการส่วนที่เกี่ยวข้องกันของธุรกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ระดับความซับซ้อนของระบบจะขึ้นอยู่กับบริบท ขนาด ขอบเขต และความเสี่ยงของกิจกรรมของแต่ละองค์กร ระบบการจัดการประกอบด้วยนโยบาย ขั้นตอน และกระบวนการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ASC อีกนัยหนึ่งก็คือ การนำระบบการจัดการมาใช้กับเกณฑ์ทั้งหมดในมาตรฐานนี้

ตัวชี้วัดในเกณฑ์นี้อิงกับวิธีการจัดการการควบคุมคุณภาพแบบทั่วไปที่ปรับได้ที่นำมาซึ่งตามวิธี Do-Check-Act (PDCA) หรือ (วางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-ปรับปรุง)^{18,19}

ตัวชี้วัด:		
ตัวชี้วัด 1.2.1	UoC ต้องมีระบบการจัดการ ²⁰ ที่ครอบคลุมทั้งที่ฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบอนุมัติเพื่อนำข้อกำหนดของทั้งหมดมาใช้ ²¹ อย่างต่อเนื่อง มาตรฐานอาหารสัตว์ของ และข้อกำหนดของ ASC สำหรับหน่วยที่ขอการรับรอง (RUoC)	UoC ASC ASC
ตัวชี้วัด 1.2.2	UoC ต้องมีระบบป้องกันการทุจริต การกรรโชก การยกยอก หรือการติดสินบน	
ตัวชี้วัด 1.2.3	UoC ต้องมีระบบเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีการปลอมแปลงบันทึกและไม่มี การบิดเบือนข้อมูล	
ตัวชี้วัด 1.2.4	UoC ต้องกำหนดสมาชิกระดับบริหารอย่างน้อยหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบในการนำข้อกำหนดของ ASC มาใช้	
ตัวชี้วัด 1.2.5	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าพนักงานที่เกี่ยวข้อง ²² มีความสามารถที่จำเป็นในการนำข้อกำหนดของ ASC มาใช้	

¹⁸ Peter J. Koiesar. (1994) What Deming Told the Japanese in 1950, Quality Management Journal, 2:1, 9-24.

¹⁹ M. Sokovic, D. Pavletic, K. Kern Pipan, Quality Improvement Methodologies – PDCA Cycle, RADAR Matrix, DMAIC and DFSS, Journal of Achievements in Materials and Manufacturing Engineering 43/1 (2010) 476-483. http://jamme.acmsse.h2.pl/papers_vol43_1/43155.pdf

²⁰ ระบบการจัดการ: ตูรายการคำจำกัดความ

²¹ รวมถึงนโยบายที่ UoC เห็นว่าจำเป็น เช่น นโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

²² พนักงาน: ตูรายการคำจำกัดความ

ตัวชี้วัด 1.2.6	UoC ต้องติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ASC ผ่านการตรวจสอบภายในประจำปีและการนำมาตรการการแก้ไขมาใช้เมื่อจำเป็นอย่างน้อย
ตัวชี้วัด 1.2.7	UoC ต้องแสดงให้เห็นให้ผู้ตรวจสอบของ ASC เจ้าของรูปแบบการรับรอง ASC และหน่วยงานรับรองระบบมาตรฐานของ ASC เห็นได้ว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ASC
ตัวชี้วัด 1.2.8	UoC ต้องตรวจสอบระบบการจัดการเมื่อจำเป็นและอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและจัดการปัญหาที่พบภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

เกณฑ์ 1.3 - UoC ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับด้านแรงงานที่เกี่ยวข้อง

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.3 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – เมื่อรวมกับตัวชี้วัดภายใต้เกณฑ์ 1.1

การปฏิบัติตามข้อบังคับด้านแรงงานถือเป็นหลักการพื้นฐานในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.3.1	UoC ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ และต้องมีระบบเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเหล่านั้น
ตัวชี้วัด 1.3.2	UoC ต้องให้พนักงานทุกคนคุ้นเคยกับสิทธิด้านแรงงานของตน รวมถึงข้อกำหนดของ ASC ว่าด้วยสิทธิด้านแรงงาน แม้จะกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องจะไม่ครอบคลุมก็ตาม

เกณฑ์ 1.4 - UoC ไม่มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนแรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ แรงงานเกณฑ์ หรือการค้ามนุษย์

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.4 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) ของสหประชาชาติ (UN) ระบุว่าแรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ แรงงานเกณฑ์²³ และการค้ามนุษย์²⁴ เป็นปัญหาที่มีมาช้านานในหลายอุตสาหกรรม²⁵ และหลายภูมิภาคของโลก²⁶ รวมไปถึงอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำด้วย^{27,28}

ประมาณการเมื่อไม่นานมานี้²⁹ระบุว่ามิประชากรราว 40.3 ล้านคนทั่วโลกตกเป็นเหยื่อของความเป็นทาสสมัยใหม่ ในจำนวนนี้ราว 25 ล้านคนเป็นเหยื่อของแรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ หรือแรงงานเกณฑ์ รวมถึงการค้ามนุษย์ แรงงานขัดหนี้ (การใช้แรงงานเพื่อจ่ายหนี้) และแรงงานบังคับซ่อนเร้นรูปแบบอื่นที่บังคับให้พนักงานต้องทำงานโดยไม่สมัครใจผ่านการข่มขู่รูปแบบอื่น เช่นเดียวกับแรงงานเด็ก ความยากจนคือตัวขับเคลื่อนหลักของแรงงานบังคับ อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์นี้ไม่จำกัดอยู่เฉพาะประเทศที่มีรายได้ต่ำเท่านั้น ในบางอุตสาหกรรมและบางภูมิภาคของประเทศที่มีรายได้สูง แรงงาน (ย้ายถิ่น) อาจเป็นเหยื่อของแรงงานบังคับเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับของ ILO ค.ศ. 1930 (ฉบับที่ 29)
- II. อนุสัญญาว่าด้วยการเลิกแรงงานบังคับของ ILO ค.ศ. 1957 (ฉบับที่ 105)
- III. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองค่าจ้างของ ILO ค.ศ. 1949 (ฉบับที่ 95)
- IV. อนุสัญญาว่าด้วยสำนักจัดหางานภาคเอกชนของ ILO ค.ศ. 1997 (ฉบับที่ 181)

ตัวชี้วัด		
ตัวชี้วัด 1.4.1	UoC ต้องไม่มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนแรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ แรงงานเกณฑ์ ³⁰ หรือการค้ามนุษย์ ³¹ รวมถึง	

²³ แรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ แรงงานเกณฑ์: คู่มือการค้าจำกัดความ

²⁴ การค้ามนุษย์: คู่มือการค้าจำกัดความ

²⁵ Oxfam. 2018 Ripe for change – Ending human suffering in supermarket supply chains. <https://policy-practice.oxfam.org.uk/publications/ripe-for-change-ending-human-suffering-in-supermarket-supply-chains-620418>

²⁶ Global Slavery Index. 2018. <https://www.globallslaveryindex.org/resources/downloads/>

²⁷ Human Rights Watch. 2018 Hidden chains - Rights abuses and forced labor in Thailand's Fishing Industry.

²⁸ <https://www.globallslaveryindex.org/2018/findings/importing-risk/fishing/>

²⁹ <https://www.globallslaveryindex.org/2018/findings/highlights/>

³⁰ แรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ แรงงานเกณฑ์: คู่มือการค้าจำกัดความ

³¹ การค้ามนุษย์: คู่มือการค้าจำกัดความ

	<ul style="list-style-type: none"> - งานที่เรียกร้องจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยการการอ้างเหตุเพื่อการลงโทษ³² - งานที่บุคคลไม่ได้เสนอตัวทำด้วยความสมัครใจ³³ - การใช้การหลอกลวงหรือการบังคับรูปแบบอื่นเพื่อหาประโยชน์จากคน
ตัวชี้วัด 1.4.2	ถ้าพบแรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ แรงงานเกณฑ์ หรือการค้ามนุษย์ UoC ต้องนำกระบวนการแก้ไขที่มีประสิทธิภาพมาใช้เพื่อให้เป็นไปตาม 1.4.1 ที่ให้ความสำคัญสูงสุดต่อผลประโยชน์ของบุคคล เช่น การแก้ปัญหาหนี้หรือการขัดหนี้รูปแบบอื่น เช่นเดียวกับการช่วยให้มีการตรวจสอบสภาพของพนักงานหรือการส่งกลับประเทศ บันทึกและตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้แน่ใจถึงประสิทธิผล
ตัวชี้วัด 1.4.3	ถ้าพบแรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ แรงงานเกณฑ์ หรือการค้ามนุษย์ UoC ต้องนำการดำเนินการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพมาใช้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ บันทึกและตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้แน่ใจถึงประสิทธิผล
ตัวชี้วัด 1.4.4	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้กลั่นกรองและตรวจสอบสำนักจัดหา/สรรหางานที่เลือกใช้เพื่อให้แน่ใจว่า <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับอนุญาตหรือผ่านการรับรองโดยหน่วยงานระดับชาติที่รับผิดชอบ - เป็นไปตามเกณฑ์ 1.1
ตัวชี้วัด 1.4.5	UoC หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาลูกจ้างต้องไม่ถือครอง ³⁴ เอกสารระบุตัวตนตัวจริงใด ๆ เช่น บัตรประจำตัว วิชา หนังสือเดินทาง ซึ่งหากไม่มีเอกสารเหล่านี้ พนักงานไม่อาจยุติการจ้างงาน เดินทาง หรือออกนอกประเทศได้อย่างอิสระ
ตัวชี้วัด 1.4.6	UoC หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาลูกจ้างต้องไม่ยึดส่วนใดส่วนหนึ่งของเงินเดือน ทรัพย์สิน หรือสิทธิประโยชน์ของพนักงาน แม้ข้อบังคับท้องถิ่นจะอนุญาตให้ทำได้ก็ตาม UoC จะมีสิทธิยึดได้ก็ต่อเมื่อกฎหมายกำหนดเท่านั้น

³² ในขณะที่การลงโทษนั้นอาจเห็นได้ชัดกว่า แต่การอ้างเหตุเพื่อการลงโทษนั้นอาจมาในรูปแบบที่ซ่อนเร้น และมองได้ว่านำไปสู่รูปแบบหนึ่งของการบังคับเหมือนกัน ตัวอย่างของการอ้างเหตุเพื่อการลงโทษ เช่น ความกลัวจากการกดขี่สิทธิ และการข่มขู่แก่แค้น ซึ่งอาจมีได้หลายรูปแบบ เช่น ทางกาย ทางใจ และทางสังคม

³³ ด้วยความสมัครใจ: ดูรายการคำจำกัดความ

³⁴ หากดำเนินการให้ UoC เก็บรักษาเอกสาร UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าการเก็บรักษาเอกสารเป็นไปด้วยความสมัครใจ และพนักงานยังมีสิทธิเข้าถึงเอกสารได้โดยอิสระ

ตัวชี้วัด 1.4.7	UoC หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาลูกจ้างต้องไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากพนักงานใน การรับสมัคร ³⁵ หรือระหว่างการจ้างงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายหรือเงินมัดจำที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการขอเอกสารทางการ รวมถึงวีซ่าการทำงาน สำหรับแรงงานย้ายถิ่น ³⁶ นี้รวมถึงค่าใช้จ่ายหรือเงินมัดจำที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางและการส่งกลับประเทศ
ตัวชี้วัด 1.4.8	UoC ต้องอนุญาตให้แรงงานเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระในสถานที่ทำงานเพื่อใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสุขอนามัยและเข้าถึงน้ำดื่มได้ระหว่างกะงาน
ตัวชี้วัด 1.4.9	UoC ต้องไม่กักตัวพนักงานไว้ ณ สถานประกอบการโดยไม่สมัครใจนอกเวลากะงาน
ตัวชี้วัด 1.4.10	UoC ต้องให้บริการรับส่งพนักงานที่เหมาะสมและปลอดภัยออกจากสถานประกอบการ เมื่อสถานที่ทำงานไม่อาจเข้าถึงได้สะดวกและไม่มีบริการขนส่งสาธารณะ เพื่อให้พนักงานออกจากสถานประกอบการหลังหมดกะงานแล้ว
ตัวชี้วัด 1.4.11	UoC ต้องไม่กำหนดเป็นเงื่อนไขในการจ้างงานว่าให้พนักงานพักอาศัยอยู่ในที่พักของนายจ้าง สำหรับการทำงานที่ไม่ใช่ระยะไกล และเข้าถึงได้สะดวก
ตัวชี้วัด 1.4.12	UoC หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาแรงงานต้องไม่มีส่วนร่วมในการใช้แรงงานนักโทษ

³⁵ สำหรับแรงงานย้ายถิ่น หลักฐานเหล่านี้รวมถึงค่าใช้จ่ายการสรรหาแรงงาน/การจ้างงานที่ UoC ชำระ
สรุปค่าใช้จ่ายเป็นรายปีและรายประเทศตามประเทศที่มาของแรงงานย้ายถิ่น

³⁶ แรงงานย้ายถิ่น: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.5 - UoC คัมครองเด็กและแรงงานเด็ก

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.5 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – เด็ก³⁷และแรงงานเด็ก³⁸มีความเสี่ยงต่อการถูกเอาเปรียบทางเศรษฐกิจ เนื่องจากข้อจำกัดด้านอายุในการพัฒนาทางร่างกาย ความรู้ การขาดอิสรภาพ และประสบการณ์ ความเสี่ยงนี้อาจนำไปสู่รูปแบบการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งควรเร่งกำจัดโดยเร็ว มีการจ้างงานและการแสวงหาประโยชน์จากเด็กและแรงงานเด็กทั่วโลก และในหลากหลายอุตสาหกรรม (หรืออาจจะทั้งหมด)³⁹ รวมถึงในภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ⁴⁰

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกงานที่เด็กทำจะเป็นสิ่งที่ควรกำจัด การที่เด็กมีส่วนร่วมในงานที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและพัฒนาการของเด็กเอง หรือรบกวนการเรียน โดยทั่วไปถือว่าเป็นประโยชน์ รวมถึงกิจกรรมต่างๆ เช่น การช่วยงานบ้าน การช่วยธุรกิจของครอบครัว (ทำนา) หรือการหารายได้เสริมหลังเลิกเรียนและช่วงวันหยุด การมีส่วนร่วมในการทำงานในรูปแบบที่ไม่เป็นอันตรายนี้จะช่วยเรื่องพัฒนาการของเด็ก และในบางบริบท ยังช่วยส่งเสริมความเป็นอยู่ของครอบครัว ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะและประสบการณ์และเตรียมความพร้อมในการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ของสังคมในภายภาคหน้า⁴¹

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำของ ILO ค.ศ. 1973 (ฉบับที่ 138)
- II. อนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้ายที่สุดของ ILPO ค.ศ. 1999 (ฉบับที่ 182)
- III. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก⁴² ของ OHCHR

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.5.1	UoC ต้องไม่มีส่วนร่วมในแรงงานเด็ก ⁴³ รวมถึงงานที่: – เป็นอันตรายทั้งต่อจิตใจ ร่างกาย สังคม หรือศีลธรรม และเป็นอันตรายต่อเด็ก ⁴⁴ หรือ

³⁷ เด็ก: คู่มือการคำจำกัดความ

³⁸ แรงงานเด็ก: คู่มือการคำจำกัดความ

³⁹ https://www.ilo.org/ipecc/areas/Agriculture/WCMS_172348/lang--en/index.htm

⁴⁰ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ 2017. ประมาณการแรงงานเด็กทั่วโลก: Results and trends, 2012-2016.

https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/documents/publication/wcms_575499.pdf

⁴¹ <https://www.ilo.org/ipecc/facts/lang--en/index.htm>

⁴² <https://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/crc.pdf>

⁴³ แรงงานเด็ก: คู่มือการคำจำกัดความ

⁴⁴ อันตรายต่อจิตใจและต่อสังคมอาจรวมถึงการทำงานอย่างโดดเดี่ยว การทำงานในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาไม่สุภาพ อันตรายต่อร่างกายอาจรวมถึงการยกของหนักและการต้องอยู่ใกล้เครื่องจักรที่เคลื่อนที่ การทำงานในสถานที่ที่มีเสียงดังหรือมีฝุ่นหรือมีอุณหภูมิสูงหรือต่ำมาก

	- ครอบคลุมต่อการเรียนของเด็ก ⁴⁵
ตัวชี้วัด 1.5.2	ถ้าพบการใช้แรงงานเด็ก UoC ต้องนำกระบวนการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมาใช้ เพื่อให้เป็นไปตาม 1.5.1 ที่เห็นแก่ผลประโยชน์ของเด็กเป็นสูงสุด เช่น การให้เด็กได้เรียนจนสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ บันทึกลงและตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้แน่ใจถึงประสิทธิผล
ตัวชี้วัด 1.5.3	ถ้าพบการใช้แรงงานเด็ก UoC ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ บันทึกลงและตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้แน่ใจถึงประสิทธิผล
ตัวชี้วัด 1.5.4	UoC อาจ ⁴⁶ จ้างเด็กที่มีอายุ 15 ⁴⁷ ปีขึ้นไป หรือมีอายุมากกว่าอายุที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ ⁴⁸ (แล้วแต่ว่าอายุใดจะสูงกว่า) ให้ทำงานที่ไม่เป็นอันตราย ^{49,50}
ตัวชี้วัด 1.5.5	UoC อาจจ้างเด็กอายุ 13 ปี ^{51,52} เพื่อทำงานเบา ⁵³ ถ้า <ul style="list-style-type: none"> - เด็กได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมก่อนเริ่มทำงาน - เด็กได้รับการดูแลที่เหมาะสม
ตัวชี้วัด 1.5.6	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กคนใดก็ตาม ⁵⁴ รวมถึงแรงงานเด็ก ⁵⁵ ที่ทำงาน จะทำงานที่ไม่เป็นอันตราย (1.5.4) หรืองานเบา (1.5.5) เท่านั้นตามการประเมินความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารความเสี่ยงทั่วไป (ดูภาพที่ 4 ภาคผนวก 7)
ตัวชี้วัด 1.5.7	UoC ต้องส่งเสริมและไม่ขัดขวางบุตรหลานของพนักงานที่อาศัยในสถานประกอบการจากการเข้าเรียนภาคบังคับ

อันตรายต่อศีลธรรมรวมถึงการทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีผู้ใช้สารเสพติดหรือเล่นพนัน
ดูคำจำกัดความสำหรับรูปแบบการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้ายที่สุด

⁴⁵ตามคำจำกัดความของ ILO นี้รวมถึง ตัวอย่างเช่น การขัดขวางโอกาสในการไปโรงเรียน ทำให้ต้องออกจากระบบโรงเรียนก่อนเวลาอันควร หรือการบังคับให้เด็กต้องเรียนและทำงานหนักและนานไปพร้อมกัน

⁴⁶ อาจ: ดูรายการคำจำกัดความของคำว่า “ข้อกำหนด”

⁴⁷อนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO อนุญาตให้เยาวชนอายุ 14 ปีเป็นข้อยกเว้นในประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ASC ปฏิบัติตามอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 138 และอนุญาตให้มีการจ้างงานตั้งแต่อายุ 14 ปีในประเทศเหล่านี้เช่นกัน

⁴⁸กฎหมายหรือข้อบังคับของประเทศอาจอนุญาตให้จ้างงานหรือการทำงานของผู้ที่มีอายุอย่างน้อย 15 ปีแต่ยังไม่ถึงอายุที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ เพื่อทำงานที่เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ได้

- แต่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือพัฒนาการ และ
 - ไม่กระทบต่อการเข้าเรียนที่โรงเรียน
- การมีส่วนร่วมในโครงการฝึกหัดหรือความถนัดทางอาชีพที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือความสามารถที่จะได้รับประโยชน์จากคำสั่งที่ได้รับ

⁴⁹งานที่เป็นอันตราย: ดูรายการคำจำกัดความ

⁵⁰ ดูตารางที่ 4 และ 5 ในภาคผนวก 7

⁵¹อนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO อนุญาตให้เด็กอายุ 12 ปีเป็นข้อยกเว้นในประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ASC ปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO และอนุญาตให้จ้างเด็กที่มีตั้งแต่อายุ 12 ปีในประเทศเหล่านี้เช่นกัน

⁵²ไม่อาจใช้ตัวชี้วัดและขอบเขตนี้ของมาตรฐานกับเด็กที่ช่วยงานบ้านและมีส่วนร่วมในการทำงาน เช่น ช่วยงานบ้าน หารายได้เสริมหลังเลิกเรียนและช่วงวันหยุด ช่วยกิจการของครอบครัว หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งไม่เน้นการสร้างผลกำไรให้ธุรกิจเป็นหลัก

⁵³งานเบา: ดูรายการคำจำกัดความ

⁵⁴เด็ก: ดูรายการคำจำกัดความ

⁵⁵พนักงานเด็ก: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.6 - UoC ไม่เลือกปฏิบัติต่อพนักงาน

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.6 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – การเลือกปฏิบัติ⁵⁶ยังเป็นปัญหาที่พบได้ทั่วไปในสถานที่ทำงาน แม้รูปแบบการเลือกปฏิบัติที่โจ่งแจ้งอาจลดน้อยลง แต่ก็ยังคงมีอยู่มากหรือเปลี่ยนเป็นรูปแบบอื่นที่ชัดเจนน้อยลง ซึ่งอาจนำไปสู่ความยากจน ยับยั้งการพัฒนา ประสิทธิภาพการทำงาน และความสามารถในการแข่งขัน และอาจจุดชนวนให้สภาวะทางการเมืองที่ไร้เสถียรภาพ⁵⁷

ความสัมพันธ์การทำงานควรอิงกับความรู้ ทักษะ และความสามารถ

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. อนุสัญญาว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกันของ ILO ค.ศ. 1951 (ฉบับที่ 100)
- II. อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ของ ILO ค.ศ. 1958 (ฉบับที่ 111)
- III. อนุสัญญาว่าด้วยพนักงานกับความรับผิดชอบด้านครอบครัวของ ILO ค.ศ. 1981 (ฉบับที่ 156)

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.6.1	UoC ต้องปฏิบัติต่อผู้สมัครงานและพนักงานทุกคนอย่างเท่าเทียมกันในทุกกรณี รวมถึงการปฏิบัติด้านระเบียบวินัย การมอบหมายงาน ค่าจ้างและสิทธิประโยชน์ การเลื่อนตำแหน่งและโอกาสทางอาชีพอื่นๆ กระบวนการและเงื่อนไขในการสรรหาลูกจ้าง การเกษียณอายุ การเลิกจ้าง การฝึกอบรม เงื่อนไขการทำงาน โดยไม่คำนึงถึงอายุ ชนชั้น สีดผิว ความพิการ เชื้อชาติ เพศ สถานะทางกฎหมาย สถานภาพสมรส สัญชาติ สถานภาพของการเป็นบิดามารดา การมีส่วนร่วมในสหภาพแรงงาน ความคิดเห็นทางการเมือง การตั้งครุฑฯ เชื้อชาติ ศาสนา รสนิยมทางเพศ
ตัวชี้วัด 1.6.2	UoC หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสรรหาลูกจ้าง ต้องไม่ตรวจการตั้งครุฑฯหรือเยื่อพรหมจารี และไม่ปฏิบัติหรือส่งเสริมการบังคับให้คุมกำเนิด
ตัวชี้วัด 1.6.3	UoC หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสรรหาลูกจ้างจะทำการตรวจทางการแพทย์เมื่อจำเป็น ด้วยเหตุผลด้านสุขภาพและความปลอดภัย ตามการประเมินความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงต้องเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยงทั่วไป (ดูภาพที่ 4 ภาคผนวก 7)
ตัวชี้วัด 1.6.4	เมื่อ UoC หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสรรหาลูกจ้างทำการตรวจทางการแพทย์ จะต้องคุ้มครองข้อมูลของพนักงาน และพนักงานมีสิทธิรับทราบผลการตรวจ

⁵⁶ การเลือกปฏิบัติ: ดูรายการคำจำกัดความ

⁵⁷ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ 2011 Equality at work: the continuing challenge.

https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---declaration/documents/publication/wcms_166583.pdf

ตัวชี้วัด 1.6.5	เมื่อ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสรรหาบุคลากรจ้างเห็นว่าจำเป็นต้องทำการทดสอบทางการแพทย์ด ามการประเมินความเสี่ยง พนักงานมีสิทธิที่จะใช้แพทย์ภายนอก ถ้าต้องการ UoC
ตัวชี้วัด 1.6.6	UoC ต้องมีการสื่อสาร ⁵⁸ กระบวนการ และการติดตามตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่มีพฤติกรรมการคุกคาม ⁵⁹ การเหยียดหยาม หรือเป็นอันตรายในสถานที่ทำงาน

⁵⁸รวมถึงการให้ข้อมูลติดต่อขององค์กรที่เป็นกระบอกเสียงแทนพนักงานที่มีส่วนในสิทธิด้านกับแรงงานที่ดำเนินการในภูมิภาคนั้น
แก่พนักงาน

⁵⁹ การคุกคาม: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.7 - UoC จัดเตรียมสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.7 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – ILO กำหนดผ่านทางอนุสัญญาหลายฉบับ (ดูด้านล่าง)
หลักการที่ว่าพนักงานควรได้รับการคุ้มครองจากการเจ็บป่วย และโรคภัยไข้เจ็บ
และการบาดเจ็บที่เกิดจากการจ้างงานอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน
แต่ยังมีพนักงานอีกหลายล้านคนที่ไม่ได้สิทธิขั้นพื้นฐานนี้ ILO ประมาณการ⁶⁰ว่าแต่ละปีมีพนักงานราว 2.78
ล้านคนเสียชีวิตจากอุบัติเหตุและโรคภัยไข้เจ็บที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และอีกราว 374
ล้านคนได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บไข้ได้ป่วยที่ไม่ถึงขั้นเสียชีวิตจากการทำงาน
จนจำนวนมากต้องหยุดงานเป็นเวลานาน
ความสูญเสียจากการเจ็บป่วยและอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพคิดเป็นประมาณ 3.94%
ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ต่อปีของทั้งโลก

รายงานขององค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)
ระบุว่าสุขภาพและความปลอดภัยในอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั่วโลก รวมถึงการแปรรูป
ยังถูกมองข้ามเป็นอย่างมาก⁶¹ แรงงานด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั่วโลกราว 19
ล้านคนต้องทำงานอยู่ในสภาพที่เป็นอันตรายเป็นประจำ⁶²
บ้างได้รับการฝึกฝนขั้นสูงและทำงานในตำแหน่งที่มั่นคง อย่างไรก็ตาม
ทั่วโลกมีแรงงานด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวนมากต้องทำงานในสภาพที่ไม่ปลอดภัยและมีภ
วจากประชากรกลุ่มเปราะบาง รวมถึงสตรี ชนพื้นเมือง เด็ก แรงงานตามฤดูกาล แรงงานย้ายถิ่น
คนงานในชนบท และคนงานระยะไกล
ความเสี่ยงเหล่านี้จำนวนมากถูกละเลยหรือไม่ได้รับการจัดการ เพราะขาดความรู้
การวิเคราะห์การป้องกันจากหน่วยงานอิสระที่จำกัด
และการขาดการลงทุนในกลยุทธ์การลดความเสี่ยง

นายจ้างต้องเผชิญกับการเกษียณอายุก่อนกำหนดที่มีค่าใช้จ่ายสูง การสูญเสียพนักงานที่มีทักษะ
การขาดงาน และเบี้ยประกันที่สูง เนื่องจากอุบัติเหตุและโรคภัยไข้เจ็บที่เกี่ยวข้องกับงาน
แต่อุบัติเหตุและโรคภัยไข้เจ็บที่เกี่ยวข้องกับงานจำนวนมากนี้
อาจป้องกันได้ด้วยการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. อนุสัญญาว่าด้วยการพักผ่อนประจำปีสัปดาห์ (ภาคอุตสาหกรรม) ของ ILO ค.ศ. 1921 (ฉบับที่ 14)
- II. อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของ ILO ค.ศ. 1981 (ฉบับที่ 155)
- III. อนุสัญญาว่าด้วยการให้บริการด้านอาชีวอนามัยของ ILO ค.ศ. 1985 (ฉบับที่ 161)

⁶⁰ <https://www.ilo.org/global/topics/safety-and-health-at-work/lang--de/index.htm>

⁶¹ <http://www.fao.org/blogs/blue-growth-blog/despite-advances-in-health-and-safety-operations-fisheries-remains-a-dangerous-sector/en/>

⁶² **อันตราย:** ดูรายการคำจำกัดความ

IV. อนุสัญญาว่าด้วยสารเคมีของ ILO ค.ศ. 1990 (ฉบับที่ 170)

V. อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุร้ายแรงในงานอุตสาหกรรมของ ILO ค.ศ. 1993 (ฉบับที่ 174)

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.7.1	UoC ต้องมีการประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัย ⁶³
ตัวชี้วัด 1.7.2	UoC ต้องกำหนดให้มีปัจจัยเสี่ยงต่อไปนี้ (ขั้นตอนที่ 2 รูปที่ 4 ภาคผนวก 7) ในการประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัย (ดู 1.7.1) เป็นอย่างน้อย <ul style="list-style-type: none">- ความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บทางร่างกายไม่ว่าจะเฉียบพลันหรือเรื้อรังในที่ทำงาน⁶⁴- ความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บทางจิตใจไม่ว่าจะเฉียบพลันหรือเรื้อรังในที่ทำงาน⁶⁵
ตัวชี้วัด 1.7.3	UoC ต้องนำมาตรการที่เหมาะสมมาใช้ (ขั้นตอนที่ 4 รูปที่ 4 ภาคผนวก 7) ติดตามตรวจสอบตัวชี้วัดความเสี่ยง (ขั้นตอนที่ 5ก) ติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการที่นำมาใช้ (ขั้นตอนที่ 5ข) และประเมินความเสี่ยงซ้ำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลของการติดตามตรวจสอบ
ตัวชี้วัด 1.7.4	UoC ต้องจัดหาอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) ที่ได้รับการดูแลรักษาอย่างดีและเหมาะสมโดยไม่มีค่าใช้จ่าย และตามความต้องการที่กำหนดไว้ในการประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัยตามตัวชี้วัดที่ 1.7.1
ตัวชี้วัด 1.7.5	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการนำมาตรการด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่เหมาะสม (ดู 1.7.3) มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงประกาศหรือคำแนะนำด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่เหมาะสมในสถานที่ทำงาน การบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่เหมาะสม การฝึกอบรมที่เหมาะสม ⁶⁶ สำหรับพนักงาน รวมถึงการรับมือเหตุฉุกเฉิน ตลอดจนอุปกรณ์ PPE ที่พนักงานใช้อย่างเหมาะสม
ตัวชี้วัด 1.7.6	UoC ต้องจัดให้มีบริการปฐมพยาบาล (รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้สิ้นเปลือง) ที่เหมาะสมโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ในกรณีที่มีการบาดเจ็บจากการทำงาน รวมถึงการเข้าถึงความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น รพพยาบาล
ตัวชี้วัด 1.7.7	ในกรณีที่ระบบประกันสังคม/สุขภาพของรัฐ/แห่งชาติไม่ได้จัดเตรียมให้ UoC ต้องจัดหาและชำระค่าประกัน ⁶⁷ ให้พนักงานทุกคนเพื่อคุ้มครองอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

⁶³ การประเมินความเสี่ยง: ดูรายการคำจำกัดความ

⁶⁴ รวมถึงกิจกรรม ภัยอันตราย และประเด็นต่อไปนี้ สารเคมีและชีวภาพ การดำนํ้า อุปกรณ์ไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้า อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ อัคคีภัย การจัดการด้วยเครื่องกลและด้วยมือ ภัยพิบัติหรือเหตุการณ์ทางธรรมชาติ/กายภาพ ความเป็นอยู่ของพนักงาน การปฏิบัติในที่ทำงาน สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน

⁶⁵ รวมถึงกิจกรรม ภัยอันตราย และประเด็นต่อไปนี้ สารเคมีและชีวภาพ การดำนํ้า อุปกรณ์ไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้า อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ อัคคีภัย การจัดการด้วยเครื่องกลและด้วยมือ ภัยพิบัติหรือเหตุการณ์ทางธรรมชาติ/กายภาพ ความเป็นอยู่ของพนักงาน การปฏิบัติในที่ทำงาน สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน

⁶⁶ การฝึกอบรมไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับพนักงานและดำเนินการในช่วงเวลาทำงานที่ได้รับค่าตอบแทน

⁶⁷ หากไม่มีประกันที่เหมาะสม UoC อาจให้มีระบบที่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายเหล่านี้โดยตรง

	<p>อย่างน้อยรวมถึงค่าเดินทางและการรักษาพยาบาล/ยาที่จำเป็นในการรักษาอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บ</p> <p>ค่าเดินทางและการรักษาพยาบาล/ยาที่จำเป็นสำหรับการพักผ่อน</p> <p>ค่าชดเชยสำหรับชั่วโมงการทำงานที่หายไป</p> <p>และค่าใช้จ่ายสำหรับการส่งกลับประเทศที่จำเป็นในกรณีแรงงานย้ายถิ่น</p>
ตัวชี้วัด 1.7.8	UoC ต้องอนุญาตให้พนักงานมีอิสระที่จะพาตัวเองออกจากสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกลงโทษ
ตัวชี้วัด 1.7.9	UoC ต้องจัดให้พนักงานเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยที่เพียงพอและสะอาดพร้อมความเป็นส่วนตัวที่เพียงพอ ซึ่งรวมถึงการแยกตามเพศหากจำเป็น
ตัวชี้วัด 1.7.10	UoC ต้องจัดให้มีน้ำดื่มฟรี ติดฉลากชัดเจนสำหรับพนักงานทุกคน
ตัวชี้วัด 1.7.11	UoC ต้องจัดให้พนักงานเข้าถึงพื้นที่ที่กำหนดเพื่อเตรียมอาหารและรับประทานอาหารในช่วงพัก
ตัวชี้วัด 1.7.12	<p>UoC ต้องไม่บังคับให้พนักงานซื้อสินค้าจากร้านค้าหรือบริการที่นายจ้างเป็นผู้ดำเนินการ เช่น การใช้โรงอาหาร เป็นเงื่อนไขในการจ้างงาน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีร้านค้าหรือบริการอื่นเนื่องจากสถานที่ห่างไกล</p> <p>ค่าใช้จ่ายสมเหตุสมผลและไม่รวมการที่</p> <p>ทำกำไรจากร้านค้าและบริการที่เสนอให้พนักงาน</p> <p style="text-align: right;">UoC</p>
ตัวชี้วัด 1.7.13	UoC ต้องจัดให้มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับสตรีที่ให้นมบุตร และจะต้องอนุญาตให้มีวันหยุดทำงานเพิ่มเติมสำหรับสตรีมีครรภ์ และสตรีที่ให้นมบุตร ให้นับการพักรักษาพยาบาลเป็นเวลาทำงานและให้จ่ายค่าจ้างตามนั้น
ตัวชี้วัด 1.7.14	UoC ต้องไม่เข้าร่วมหรือยอมให้มีการทำร้ายจิตใจ ⁶⁸ ร่างกาย หรือด้วยวาจา หรือการล่วงละเมิดในรูปแบบอื่นใด ⁶⁹
ตัวชี้วัด 1.7.15	UoC ต้องรับรองความสมบูรณ์ของโครงสร้างของอาคารและโครงสร้างทั้งหมดภายในของ UoC
ตัวชี้วัด 1.7.16	UoC ต้องปฏิบัติตามกฎหมายพาดินชยนาวิ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับมิติด้านสุขภาพและความปลอดภัย สำหรับสถานการณ์ที่ UoC มีความสัมพันธ์กับการจราจรทางทะเล

⁶⁸ การทำร้ายจิตใจ: ดูรายการคำจำกัดความ

⁶⁹ การคุกคาม: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.8 - UoC เคารพสิทธิในการสมาคมและสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรอง

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.8 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล

สิทธิในเสรีภาพในการสมาคมคือสิทธิในการเข้าร่วมกลุ่มที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเพื่อดำเนินการร่วมกันต่อนายจ้าง

เสรีภาพในการสมาคมและการตระหนักถึงสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรองอย่างมีประสิทธิภาพเป็นหนึ่งในหลักการสำคัญของ “ปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิพื้นฐานในการทำงาน” ของ ILO (อนุสัญญาฉบับที่ 87, 98 และ 135)

การร่วมเจรจาต่อรอง⁷⁰ทำให้เกิดความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่สมดุลมากขึ้นเพื่อบรรลุแนวทางแก้ไขที่เป็นประโยชน์และมีประสิทธิผลสำหรับความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างแรงงานและนายจ้าง

ซึ่งรวมถึงการเจรจาเรื่องค่าจ้างและสภาพการทำงาน

อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างความไว้วางใจระหว่างฝ่ายต่างๆ ผ่านการเจรจาต่อรอง การระบุให้ชัดเจนและความพึงพอใจของผลประโยชน์ที่แตกต่างกันของฝ่ายต่างๆ

การร่วมเจรจาต่อรองมีส่วนในการช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างสันติ

ทั่วถึง

และเป็นประชาธิปไตยขององค์กรตัวแทนแรงงานและนายจ้าง

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน ค.ศ. 1948 ของ ILO (ฉบับที่ 87)
- II. อนุสัญญาว่าสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรองของ ILO ค.ศ. 1949 (ฉบับที่ 98)
- III. อนุสัญญาว่าด้วยผู้แทนแรงงานของ ILO ค.ศ. 1971 (ฉบับที่ 135)

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.8.1	UoC ต้องแจ้งให้พนักงานทราบว่าทุกคนมีอิสระในเข้าร่วมหรือจัดตั้งองค์กรแรงงาน (กล่าวคือ สหภาพแรงงานหรือองค์กรอื่นๆ ที่เป็นตัวแทนข้อกังวลและผลประโยชน์ด้านแรงงานของตน) ที่ต้องการได้
ตัวชี้วัด 1.8.2	UoC ต้องแจ้งให้พนักงานทราบว่าทุกคนมีอิสระในการร่วมเจรจาต่อรอง
ตัวชี้วัด 1.8.3	UoC ต้องไม่แทรกแซงการจัดตั้งการทำงาน ^{71,72} หรือการบริหารงานขององค์กรแรงงานหรือการร่วมเจรจาต่อรอง ไม่ว่าจะในทางใดก็ตาม
ตัวชี้วัด 1.8.4	UoC ต้องยอมรับวิธีการที่คล้ายคลึงกัน ในประเด็นเสรีภาพในการสมาคมและการร่วมเจรจาต่อรอง ในพื้นที่ที่กฎหมายจำกัดสิทธิเสรีภาพในการสมาคม

⁷⁰ การร่วมเจรจาต่อรอง: ดูรายการคำจำกัดความ

⁷¹ รวมถึงกรณีที่ UoC อนุญาตให้ตัวแทนองค์กรแรงงานเข้าถึงพนักงานและสถานที่ทำงานของพนักงานในช่วงเวลาทำงาน

⁷² รวมถึงกรณีที่ UoC มีส่วนร่วมในการเจรจาที่มีความหมายเมื่อได้รับการติดต่อจากองค์กรแรงงาน

เกณฑ์ที่ 1.9 - UoC ทำสัญญาว่าจ้างกับพนักงานอย่างโปร่งใส

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.9 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – ข้อตกลงจ้างงานโดยทั่วไประบุถึงประเด็นสำคัญของการจ้างงาน เช่น ค่าจ้าง สิทธิประโยชน์
ขั้นตอนการเลิกจ้าง ข้อตกลงที่จะไม่แข่งขัน
และหน้าที่และความรับผิดชอบของนายจ้างและลูกจ้างตามลำดับ
ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันที่มีผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างสองฝ่าย คือ นายจ้างและลูกจ้าง
และออกแบบมาเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายปลอดภัยและได้รับการคุ้มครอง

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.9.1	<p>UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าพนักงานทุกคนได้รับ ค่าจ้าง</p> <p>และรับทราบข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรและเข้าใจได้</p> <p>เกี่ยวกับข้อกำหนดและเงื่อนไขในการจ้างงานก่อนการย้ายถิ่นและการเริ่มต้นจ้างงาน</p> <p>และต้องประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำอธิบายของบทบาทและความรับผิดชอบ - ประเภทของสัญญา (เช่น สัญญาจ้างถาวร สัญญาจ้างตามกำหนดเวลา สัญญาจ้างรับเหมาช่วง) - ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งค่าเผื่อเวลาพัก - วันหยุดพักผ่อนประจำปีโดยได้รับค่าแรงและเบี้ยเลี้ยงวันหยุดในวันหยุดนักขัตฤกษ์ - การลาป่วย - ค่าจ้าง - การหักค่าจ้างที่ตกลงกันไว้ (เช่น ค่าที่พัก อาหาร) - ขาดเซยค่าล่วงเวลา - สิทธิประโยชน์ (เช่น ประกันภัย) - การจัดหาอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลฟรี - ข้อกำหนดและเงื่อนไขการเลิกจ้าง ระยะเวลาแจ้งให้ทราบล่วงหน้า - การเข้าถึงนโยบายที่เกี่ยวข้อง (เช่น การต่อต้านการเลือกปฏิบัติ 1.6 และการเข้าถึงสภาพแรงงาน และการร่วมเจรจาต่อรอง 1.8)
ตัวชี้วัด 1.9.2	<p>UoC ต้องจัดให้มีกระบวนการที่โปร่งใสและเอกสารเกี่ยวกับเงินตรตรง เงินกู้ ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง และการคำนวณการหักค่าลดหย่อนแก่พนักงานทุกคน และจัดเก็บสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ภายในสถานประกอบการ</p>
ตัวชี้วัด 1.9.3	<p>UoC ต้องไม่ใช้การจัดเตรียมการจ้างงานที่เป็นระบบ – เช่นแต่ไม่จำกัดเพียง การจ้างเฉพาะเฉพาะแรงงาน⁷³ การจ้างเหมาช่วง สัญญาครอบครัว⁷⁴ การรับงานไปทำที่บ้าน การฝึกงานเท็จ⁷⁵ การใช้สัญญาระยะยาวเพียงอย่างเดียว – เพื่อหลีกเลี่ยงสิทธิด้านสังคมหรือแรงงานที่มีต่อพนักงานของตน</p>

⁷³ การจ้างเฉพาะเฉพาะแรงงาน: ดูรายการคำจำกัดความ

⁷⁴ สัญญาครอบครัว: ดูรายการคำจำกัดความ

⁷⁵ การฝึกงานเท็จ: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.10 - UoC จ่ายค่าจ้างให้พนักงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.10 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน⁷⁶ระบุว่า “ทุกคนที่ทำงานมีสิทธิที่จะได้รับค่าตอบแทนที่ยุติธรรม และเอื้ออำนวยต่อการประกันความเป็นอยู่อันควรค่าแก่ศักดิ์ศรีของมนุษย์สำหรับตนเองและครอบครัว และหากจำเป็นก็จะได้รับการคุ้มครองทางสังคมในรูปแบบอื่นเพิ่มเติมด้วย”

คำแถลงนี้รวมแนวคิดที่ว่าพนักงานทุกคนสมควรได้รับค่าตอบแทนอันสมควรสำหรับความพยายามของตน ซึ่งกำหนดไว้ในลักษณะที่โปร่งใส และได้รับการคุ้มครองผ่านผู้บริหารของบริษัท หลักฐานที่ปรากฏอย่างแพร่หลายแนะว่า ค่าจ้างบางส่วนในภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ยังต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมายของประเทศ นอกจากนี้ ค่าแรงที่ต่ำยังส่งผลให้เกิดอุปสรรคทางสังคมอื่นๆ

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองการคลอดบุตรของ ILO ค.ศ. 1919 (ฉบับที่ 3)
- II. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองค่าจ้างของ ILO ค.ศ. 1949 (ฉบับที่ 95)
- III. อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองการคลอดบุตร 1952 (ฉบับที่ 103)
- IV. อนุสัญญาว่าด้วยการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำของ ILO ค.ศ. 1970 (ฉบับที่ 131)
- V. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองการเป็นมารดาของ ILO ค.ศ. 2000 (ฉบับที่ 183)

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.10.1	UoC ต้องกำหนดค่าจ้าง (ก่อนการทำงานล่วงเวลาและโบนัส) เท่ากับหรือสูงกว่าค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย ⁷⁷ หากกฎหมายไม่ได้กำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ให้ UoC กำหนดค่าจ้างตามความต้องการขั้นพื้นฐาน ⁷⁸ โดยหารือร่วมกับแรงงานหรือองค์กรตัวแทนของแรงงาน
ตัวชี้วัด 1.10.2	UoC ต้องจ่ายค่าจ้างด้วยเงินตราที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย ⁷⁹ เป็นระยะๆ แต่อย่างน้อยให้จ่ายเป็นรายเดือน และจ่ายตรงให้พนักงาน ตามกฎหมายในประเทศ และต้องไม่ล่าช้า เลื่อนออก หรือระงับการจ่ายในทางใดทางหนึ่ง
ตัวชี้วัด 1.10.3	UoC ต้องบันทึกข้อมูลการจ่ายและการรับค่าจ้างของพนักงานทุกคน รวมถึงการรับข้อมูลเกี่ยวกับเงินตรง เงินกู้ ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้างและการคำนวณการหักค่าลดหย่อนทุกประเภท
ตัวชี้วัด 1.10.4	UoC ต้องให้พนักงานมีสิทธิได้รับการคุ้มครองการคลอดบุตรหรือความเป็นพ่อตามข้อกำหนด

⁷⁶ <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>

⁷⁷ ค่าแรงขั้นต่ำ: ดูรายการคำจำกัดความ

⁷⁸ ความต้องการขั้นพื้นฐาน: ดูรายการคำจำกัดความ

⁷⁹ เงินตราที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย: ดูรายการคำจำกัดความ

องกฎหมายและข้อบังคับของประเทศหรืออนุสัญญาฉบับที่ ILO ⁸⁰ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า	183	ของ
---	-----	-----

หมายเหตุ:

เมื่อพิจารณาถึงความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าแรงสำหรับการครองชีพขั้นต่ำที่บังคับใช้⁸¹และ
 การกำหนดแนวทางที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น ASC
 จึงหารือกับอุตสาหกรรมในทุกมิติที่กว้างกว่าเดิมเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดค่าแรงสำหรับการครองชีพขั้นต่ำ
 ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ใน Aquaculture Dialogues ฉบับเดิม
 คาดว่าค่าแรงสำหรับการครองชีพขั้นต่ำจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC
 ในอนาคต

⁸⁰ดูรายการประเด็นจากอนุสัญญาฉบับที่ 183 ของ ILO ได้ในแนวทางในการนำไปปฏิบัติ

⁸¹ ค่าแรงสำหรับการครองชีพขั้นต่ำ: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.11 - UoC กีดขวางไม่ให้มีชั่วโมงการทำงานมากเกินไป

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.11 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล - แม้ว่าข้อบังคับเรื่องเวลาทำงานจะเป็นหนึ่งในข้อกังวลที่เก่าแก่ที่สุดของกฎหมายแรงงาน⁸² แต่ชั่วโมงการทำงานที่มากเกินไป ยังคงเป็นประเด็นที่แพร่หลายในหลายๆ อุตสาหกรรมและภูมิภาค

ในหลายพื้นที่ของโลก ค่าแรงที่ต่ำมีความเชื่อมโยงกับเวลาทำงานที่มากเกินไปอย่างมีนัยสำคัญ แรงงานที่ต้องทำงานล่วงเวลาเป็นเวลานาน อาจได้รับผลกระทบจากความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงานและอาจมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับความเหนื่อยล้าที่สูงขึ้น

มาตรฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยเวลาทำงานกำหนดกรอบในการกำกับดูแลชั่วโมงการทำงาน ระยะเวลาพักต่อวันและต่อสัปดาห์ และวันหยุดประจำปี ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้นพร้อมทั้งคุ้มครองสุขภาพกายและใจของแรงงาน

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. อนุสัญญาว่าด้วยระยะเวลาการทำงาน (ภาคอุตสาหกรรม) ของ ILO ค.ศ. 1919 (ฉบับที่ 1)
- II. อนุสัญญาว่าด้วยการหยุดพักก่อนประจำสัปดาห์ (ภาคอุตสาหกรรม) ของ ILO ค.ศ. 1921 (ฉบับที่ 14)
- III. อนุสัญญาว่าด้วยวันหยุดพักโดยได้รับค่าแรงของ ILO ค.ศ. 1970 (ฉบับที่ 132)
- IV. อนุสัญญาว่าด้วยการทำงานกลางคืนของ ILO ค.ศ. 1990 (ฉบับที่ 171)
- V. อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในงานเกษตรกรรม ค.ศ. 2001 (ฉบับที่ 184) ของ ILO
- VI. ข้อเสนอว่าด้วยการลดชั่วโมงทำงานของ ILO (ข้อเสนอที่ 116)

สำหรับพนักงาน⁸³ อายุ 18 ปีขึ้นไป

ตัวชี้วัด:

⁸²องค์การแรงงานระหว่างประเทศ 2007. Working time around the world: trends in working hours, laws and policies in a global comparative perspective. https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@dcomm/@publ/documents/publication/wcms_104895.pdf

⁸³พนักงาน: ดูรายการคำจำกัดความ

ตัวชี้วัด 1.11.1	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาทำงานปกติ แต่ต้องไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวันและ 48 ชั่วโมงในสัปดาห์ปกติ (ไม่รวมช่วงพัก) ^{84,85}
ตัวชี้วัด 1.11.2	UoC ต้องเก็บบันทึกชั่วโมงทำงานของพนักงาน
ตัวชี้วัด 1.11.3	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาเป็นไปโดยความสมัครใจ เกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์พิเศษเท่านั้น และไม่ได้ร้องขอให้ทำเป็นประจำ
ตัวชี้วัด 1.11.4	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าการทำงานล่วงเวลาไม่เกิน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ตัวชี้วัด 1.11.5	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่านายจ้างจ่ายชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาในอัตราพิเศษ ⁸⁶ ตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) หรือมาตรฐานอุตสาหกรรม ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ ให้อัตราพิเศษของการทำงานล่วงเวลาขั้นต่ำเท่ากับ 125% ของเงินเดือนที่ตกลงกันไว้
ตัวชี้วัด 1.11.6	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักระหว่างทำงาน แต่ต้องไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อ 8 ชั่วโมงของการทำงาน
ตัวชี้วัด 1.11.7	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักระหว่างทำงาน แต่ต้องไม่น้อยกว่า 11 ชั่วโมงติดต่อกันต่อ 24 ชั่วโมง
ตัวชี้วัด 1.11.8	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักระหว่างทำงาน แต่ต้องไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมงติดต่อกัน (1 วัน) ต่อระยะเวลา 7 วัน
ตัวชี้วัด 1.11.9	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยการหยุดพักประจำปี ⁸⁷
ตัวชี้วัด 1.11.10	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจ่ายเงินอัตราพิเศษ ชั่วโมงทำงาน เวลาพัก เวลาพักผ่อนต่อวัน เวลาพักผ่อนต่อสัปดาห์ และการประเมินสุขภาพสำหรับการทำงานกลางคืน

สำหรับพนักงานเด็ก⁸⁸:

ตัวชี้วัด:

⁸⁴ หากชั่วโมงการทำงานในหนึ่งวันหรือมากกว่านั้นมีจำนวนน้อยกว่าแปดชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์

สามารถปฏิบัติงานเกินข้อจำกัดแปดชั่วโมงในวันทำงานที่เหลือของสัปดาห์ได้

หากได้รับอนุมัติโดยหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยใช้ข้อตกลงในการร่วมเจรจาต่อรอง ทั้งนี้ ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม การทำงานเกินข้อจำกัดแปดชั่วโมงต่อวันนั้นสามารถทำได้ไม่เกินหนึ่งชั่วโมง

⁸⁵ ในกรณีที่มิ้งงานทำเป็นกะ อนุญาตให้จ้างคนทำงานเกินแปดชั่วโมงในหนึ่งวันและสี่สิบแปดชั่วโมงในหนึ่งสัปดาห์ได้ ถ้าจำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยในช่วงสามสัปดาห์หรือน้อยกว่านั้นไม่เกินแปดชั่วโมงต่อวันและสี่สิบแปดชั่วโมงต่อสัปดาห์

⁸⁶ อัตราพิเศษ: คูณการค่าจำกัดความ

⁸⁷ แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดตามอนุสัญญาฉบับที่ 132 ของ ILO

คือการจัดให้มีการหยุดพักประจำปีโดยได้รับค่าแรงเป็นเวลาสามสัปดาห์ต่อการทำงานเต็มหนึ่งปีปฏิทิน (ตัวชี้วัด 1.11.1)

⁸⁸ พนักงานเด็ก: คูณการค่าจำกัดความ

ตัวชี้วัด 1.11.11	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยชั่วโมงการทำงาน แต่ต้องไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน ⁸⁹ และ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ไม่รวมเวลาพัก) ⁹⁰
ตัวชี้วัด 1.11.12	UoC ต้องเก็บบันทึกชั่วโมงทำงานของพนักงานทุกคน
ตัวชี้วัด 1.11.13	UoC ต้องไม่อนุญาตให้ทำงานล่วงเวลา
ตัวชี้วัด 1.11.14	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักระหว่างทำงาน แต่ต้องไม่น้อยกว่า 0.5 ชั่วโมงต่อ 4.5 ชั่วโมงของการทำงาน
ตัวชี้วัด 1.11.15	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักผ่อนต่อวัน แต่ต้องไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมงติดต่อกันต่อ 24 ชั่วโมง
ตัวชี้วัด 1.11.16	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักผ่อนต่อสัปดาห์ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง (2 วัน) ติดต่อกันต่อระยะเวลา 7 วัน
ตัวชี้วัด 1.11.17	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยการหยุดพักประจำปี ⁹¹
ตัวชี้วัด 1.11.18	UoC ต้องไม่อนุญาตให้พนักงานเด็กทำงานระหว่างเวลา 22.00 น. ถึง 06.00 น.

สำหรับเด็ก⁹² ที่ทำงานเขาไม่จัดว่าเป็นพนักงานเด็ก

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.11.19	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาทำงาน แต่ต้องไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อวัน ⁹³ และ 14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ไม่รวมเวลาพัก) ⁹⁴
ตัวชี้วัด 1.11.20	UoC ต้องเก็บบันทึกชั่วโมงทำงานของพนักงานทุกคน
ตัวชี้วัด 1.11.21	UoC ต้องไม่อนุญาตให้ทำงานล่วงเวลา
ตัวชี้วัด 1.11.22	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักระหว่างทำงาน แต่ต้องไม่น้อยกว่า 0.5 ชั่วโมงต่อ 3 ชั่วโมงของการทำงาน

⁸⁹เวลารวมของการไปโรงเรียน การทำงาน และเวลาเดินทาง (ไป/กลับจากโรงเรียนและที่ทำงาน) ต้องไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อวัน

⁹⁰และต้องไม่ถูกเฉลี่ยเป็นเวลานานกว่าหนึ่งสัปดาห์

⁹¹ แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดตามอนุสัญญาฉบับที่ 132 ของ ILO

คือการจัดให้มีการหยุดพักประจำปีโดยได้รับค่าแรงเป็นเวลาสามสัปดาห์ต่อการทำงานเต็มหนึ่งปีปฏิทิน (ตัวชี้วัด 1.11.11)

⁹² เด็ก: ดูรายการคำจำกัดความ

⁹³ เวลารวมของการไปโรงเรียน การทำงาน และเวลาเดินทาง (ไป/กลับจากโรงเรียนและที่ทำงาน) จะต้องไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน ชั่วโมงทำงานในวันที่มีเรียนต้องไม่เกิน 2 ชั่วโมง

⁹⁴และต้องไม่ถูกเฉลี่ยเป็นเวลานานกว่าหนึ่งสัปดาห์

ตัวชี้วัด 1.11.23	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักต่อวัน แต่ต้องไม่น้อยกว่า 14 ชั่วโมงติดต่อกันต่อ 24 ชั่วโมง
ตัวชี้วัด 1.11.24	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยเวลาพักผ่อนต่อสัปดาห์ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง (2 วัน) ติดต่อกันต่อระยะเวลา 7 วัน
ตัวชี้วัด 1.11.25	UoC ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงการร่วมเจรจาต่อรอง (ถ้ามี) และมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยการหยุดพักประจำปี ⁹⁵
ตัวชี้วัด 1.11.26	UoC ต้องไม่อนุญาตให้เด็กที่ไม่จัดประเภทเป็นพนักงานเด็ก ทำงานระหว่างเวลา 20.00 น. ถึง 06.00 น.

⁹⁵ แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดตามอนุสัญญาฉบับที่ 132 ของ ILO

คือการจัดให้มีการหยุดพักประจำปีโดยได้รับค่าแรงเป็นเวลาสามสัปดาห์ต่อการทำงานเต็มเวลาเป็นระยะเวลาเวลาหนึ่งปีปฏิทิน (ตัวชี้วัด 1.11.19)

เกณฑ์ 1.12 - UoC มีหลักปฏิบัติทางระเบียบวินัยที่ให้ความเคารพต่อศักดิ์ศรีและสุขภาพของพนักงาน

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.12 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – หลักปฏิบัติทางระเบียบวินัย⁹⁶ไม่ครอบคลุมอยู่ในอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้อนุสัญญาหนึ่ง แต่มีข้อตกลงของสหประชาชาติหลายฉบับ (ดูด้านล่าง) ที่กำหนดบรรทัดฐานสากลสำหรับหลักปฏิบัติทางระเบียบวินัยร่วมกัน โดยข้อตกลงนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขพฤติกรรมหรือการปฏิบัติงานของแรงงาน เนื่องจากมีความเสี่ยงที่อาจจะดำเนินการในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมหรือเสื่อมเสีย

แม้จะไม่ได้ระบุอยู่ในอนุสัญญาของ ILO แต่ประเทศสมาชิกสหประชาชาติส่วนใหญ่ได้ให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญาเหล่านี้ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะยกเลิกหลักปฏิบัติใดก็ตามที่อาจประนีประนอมหรือสร้างความเสียหายต่อความเป็นอยู่ที่ดีทางร่างกายและจิตใจของบุคคล นอกจากนี้ หลายประเทศยังมีกฎหมายระดับชาติที่บัญญัติขึ้นโดยเฉพาะว่าการละเมิดในสถานที่ทำงานถือเป็นความผิดทางอาญา

เพื่อปกป้องทั้งศักดิ์ศรีและสุขภาพร่างกายและจิตใจของบุคคล เครื่องมือเหล่านี้มุ่งนำเสนอวิธีการที่มีประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ ในการจัดการกับเรื่องระเบียบวินัยและการปฏิบัติงาน การเสริมสร้างแรงจูงใจ การกำหนดและดำเนินการตามกระบวนการทางระเบียบวินัยที่สร้างสรรค์ เป็นส่วนสำคัญของการจัดการทรัพยากรมนุษย์อย่างมีความรับผิดชอบ

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (1948)
- II. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (1966)
- III. ปฏิญญาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทั้งปวงจากการตกอยู่ภายใต้การทรมาน หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (1975) การปฏิบัติ

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.12.1	UoC ต้องมีกระบวนการทางระเบียบวินัยที่โปร่งใสและนำไปใช้ในลักษณะที่ก้าวหน้าและเป็นกลาง เพื่อให้มั่นใจในศักดิ์ศรีและความเคารพต่อพนักงาน
ตัวชี้วัด 1.12.2	UoC ต้องไม่หักเงินค่าจ้างหรือสิทธิประโยชน์เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการทางระเบียบวินัย

⁹⁶ หลักปฏิบัติทางระเบียบวินัย: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.13 - UoC จัดให้มีกลไกการร้องทุกข์สำหรับแรงงานที่มีประสิทธิภาพ

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.13 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล

การร้องทุกข์⁹⁷ และความขัดแย้งเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในความสัมพันธ์ในการจ้างงาน
กลไกในการร้องทุกข์ของแรงงาน⁹⁸ หรือเรียกอีกอย่างว่ากลไก 'ข้อพิพาท' 'ข้อร้องเรียน' หรือ
'ความรับผิดชอบ' เสนอระบบที่เปิดโอกาสให้ลูกจ้าง

และนายจ้างจัดการปัญหาในที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁹⁹

ซึ่งปัญหานี้ อาจเกี่ยวข้องกับข้อพิพาทระหว่างบุคคล

หรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสภาพสถานที่ทำงาน

เมื่อนำระบบนี้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยอำนวยความสะดวกในการเจรจาระหว่างฝ่ายต่าง
ๆ ก่อนการพิพาท แทนที่จะเป็นการตอบสนองต่อข้อพิพาท

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

I. ข้อเสนอว่าด้วยการตรวจสอบการร้องทุกข์ของ ILO ค.ศ. 1967 (ฉบับที่ 130)

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.13.1	UoC ต้องมีระบบที่พนักงานทุกคนคุ้นเคย ซึ่งอำนวยความสะดวกในการเจรจาระหว่างฝ่ายต่างๆ (เช่น ระหว่างระดับพนักงานและระดับฝ่ายบริหารต่างๆ) ก่อนการพิพาท แทนที่จะเป็นการตอบสนองต่อข้อพิพาท
ตัวชี้วัด 1.13.2	UoC ต้องมีกระบวนการร้องทุกข์ที่พนักงานทุกคนเข้าถึงและใช้บริการได้
ตัวชี้วัด 1.13.3	UoC ต้องจัดให้มีกระบวนการร้องทุกข์ที่ระบุข้อกำหนดในการปกป้องไม่ให้ถูกตอบโต้
ตัวชี้วัด 1.13.4	UoC ต้องจัดการเรื่องร้องทุกข์ทุกเรื่องภายในกรอบเวลา 90 วันนับจากวันที่ยื่นเรื่อง
ตัวชี้วัด 1.13.5	UoC ต้องติดตามเรื่องร้องทุกข์ การตอบรับ และการแก้ไข
ตัวชี้วัด 1.13.6	UoC ต้องจัดให้มีคณะกรรมการตัดสินเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นตัวแทนความหลากหลายของพนักงาน เพื่อให้กลุ่มเปราะบางได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ เช่น สตรีที่เพิ่งคลอดบุตรและสตรีมีครรภ์ รวมถึงแรงงานย้ายถิ่น
ตัวชี้วัด 1.13.7	คณะกรรมการร้องทุกข์ของ UoC ต้องดำเนินการในเรื่องการร้องทุกข์อย่างเป็นธรรม เพื่อผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และจัดให้มีการหารือหากจำเป็น
ตัวชี้วัด 1.13.8	UoC ต้องให้ความมั่นใจว่ากระบวนการเป็นความลับ หากพนักงาน/องค์กรที่ยื่นเรื่องร้องทุกข์ต้องการ และจะแบ่งปันข้อมูลตามความจำเป็นต่อการสืบสวนเรื่องร้องทุกข์เท่านั้น

⁹⁷ การร้องทุกข์: ดูรายการคำจำกัดความ

⁹⁸ กลไกการร้องทุกข์: ดูรายการคำจำกัดความ

⁹⁹ ปัญหาในที่ทำงาน: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.14 - UoC จัดหาที่พักที่ปลอดภัย เหมาะสม และถูกสุขลักษณะให้ลูกจ้าง

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.14 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล - ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) ขององค์การสหประชาชาติ (UN) ระบุว่าทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพ (รวมถึงที่พัก) อันเพียงพอสำหรับสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของตนและครอบครัว ในหลายๆ ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งรวมถึงการผลิตอาหารสัตว์ แรงงานอาจพักอาศัยในที่พักที่นายจ้างจัดให้ได้เป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่สถานที่ทำงานอยู่ห่างไกล หรือแรงงานไม่อาจเดินทางไปมาระหว่างกะได้ เนื่องจากระยะทางหรืออุปสรรคด้านการเดินทาง

เนื่องจากแรงงานกลุ่มนี้ไม่อาจหาทางเลือกอื่นได้เสมอไป ที่พักที่นายจ้างจัดให้จึงต้องปลอดภัย เหมาะสม และถูกสุขลักษณะ

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

1. ข้อเสนอว่าด้วยที่พักของแรงงานของ ILO ค.ศ. 1961 (ฉบับที่ 115)

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 1.14.1	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าห้องพักที่จัดเตรียมไว้สำหรับบุคลากรหรือครอบครัวของบุคลากรปลอดภัย ไม่ว่าจะนายจ้างจะเป็นเจ้าของ เช่า หรือทำสัญญาห้องพักจากผู้ให้บริการ ซึ่งรวมถึงการจัดหาระบบรักษาความปลอดภัย เส้นทางหนีฉุกเฉิน การระบายอากาศ การป้องกันที่เหมาะสมจากอากาศร้อน อากาศเย็น เสียง กลิ่น และฝุ่นละออง ตลอดจนความเป็นส่วนตัวที่เพียงพอ รวมถึงการแยกห้องพักตามเพศหากจำเป็น
ตัวชี้วัด 1.14.2	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าห้องพักที่จัดเตรียมไว้สำหรับบุคลากรหรือครอบครัวของบุคลากรสะอาด ถูกสุขอนามัย และเป็นไปตามความต้องการขั้นพื้นฐาน ¹⁰⁰ ไม่ว่าจะนายจ้างจะเป็นเจ้าของเอง เช่า หรือทำสัญญาห้องพักจากผู้ให้บริการ
ตัวชี้วัด 1.14.3	UoC ต้องจัดให้มีการประชุมประจำปีระหว่างตัวแทนพนักงานและผู้บริหาร เพื่อหารือเกี่ยวกับการปรับปรุงที่พัก
ตัวชี้วัด 1.14.4	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าห้องพักตั้งอยู่แยกจากอาคารผลิต
ตัวชี้วัด 1.14.5	UoC ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าค่าเช่าสมเหตุสมผลและ UoC จะไม่หักกำไรจากที่พักที่จัดเตรียมให้พนักงาน
ตัวชี้วัด 1.14.6	UoC ต้องจัดให้มีการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยที่เหมาะสม (ภายในห้องพัก) ที่สะอาดและมีความเป็นส่วนตัวที่เพียงพอ รวมถึงการแยกตามเพศหากจำเป็น

¹⁰⁰ ความต้องการขั้นพื้นฐาน: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.15 - UoC

มีส่วนช่วยรักษาหรือส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนในท้องถิ่น

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.15 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล

การดำเนินงานของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์มักเป็นส่วนสำคัญของกระดูกสันหลังทางเศรษฐกิจของชุมชน (ซึ่งมักตั้งอยู่ห่างไกล) ที่สถานประกอบการนั้นๆ ตั้งอยู่ในขณะเดียวกัน การให้โอกาสการจ้างงาน กิจกรรมหรือผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันระหว่างการดำเนินงานของอุตสาหกรรมกับชุมชนท้องถิ่น อาจนำไปสู่ความตึงเครียดและผลกระทบเชิงลบอื่นได้

ปัจจัยเหล่านี้สัมพันธ์กับสถานที่ตั้งของสถานประกอบการซึ่งเกี่ยวข้องกับทางชุมชน และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการปล่อยมลพิษ เช่น เสียง กลิ่น ฝุ่น รวมถึงผลกระทบจากการจราจรที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

เกณฑ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ UoC ตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อชุมชนใกล้เคียง และกำหนดให้ UoC มีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.15.1	UoC ต้องมีส่วนร่วมเชิงรุก ¹⁰¹ กับชุมชนท้องถิ่นในการค้นหา หลีกเลี่ยง และบรรเทาผลกระทบทางสังคมที่สำคัญ ¹⁰² อันเป็นผลจากการดำเนินกิจการของ UoC เป็นระยะๆ
ตัวชี้วัด 1.15.2	UoC ต้องมีกระบวนการร้องทุกข์ที่ชุมชนท้องถิ่นเข้าถึงได้และใช้บริการได้
ตัวชี้วัด 1.15.3	UoC ต้องแจ้งให้ชุมชนทราบถึงวิธีการยื่นเรื่องร้องทุกข์และวิธีการทำงานของกลไกในการจัดการกับเรื่องร้องทุกข์
ตัวชี้วัด 1.15.4	UoC ต้องจัดให้มีกระบวนการร้องทุกข์ที่ระบุข้อกำหนดในการปกป้องไม่ให้ถูกตอบโต้
ตัวชี้วัด 1.15.5	UoC ต้องดำเนินการกับเรื่องร้องทุกข์ทุกเรื่องอันเป็นผลจากกิจกรรมที่ UoC จัดขึ้นภายในกรอบเวลา 90 วันนับจากวันที่ชุมชนยื่นเรื่องร้องทุกข์
ตัวชี้วัด 1.15.6	UoC ต้องติดตามเรื่องร้องทุกข์ การตอบรับ และการแก้ไข
ตัวชี้วัด 1.15.7	UoC ต้องจัดให้มีคณะกรรมการตัดสินเรื่องร้องทุกข์ รวมถึงสมาชิกที่เป็นตัวแทนของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้กลุ่มเปราะบางได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ
ตัวชี้วัด 1.15.8	คณะกรรมการร้องทุกข์ของ UoC ต้องดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์อย่างยุติธรรม เพื่อผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และจัดให้มีการหารือหากจำเป็น

¹⁰¹ตัวชี้วัดนี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อให้ UoC

เข้าถึงและพัฒนาแผนการติดตามตรวจสอบและดำเนินการตามความจำเป็นร่วมกับชุมชนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม หากชุมชนท้องถิ่นเองไม่ต้องการให้ UoC เข้าไปมีส่วนร่วม ก็ไม่จำเป็นต้องมีโครงการร่วม ASC รับทราบว่าคุณชุมชนท้องถิ่นอาจไม่ต้องการมีส่วนร่วมทุกครั้งไป

¹⁰²ASC อยู่ระหว่างการพัฒนากรอบความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อมและสังคม ดูรายการคำจำกัดความสำหรับ 'การประเมินความเสี่ยง'

ตัวชี้วัด 1.15.9	UoC ต้องให้ความมั่นใจว่ากระบวนการเป็นความลับ หากพนักงาน/องค์กรที่ยื่นเรื่องร้องทุกข์ต้องการ และจะแบ่งปันข้อมูลตามความจำเป็นต่อการสืบสวนเรื่องร้องทุกข์เท่านั้น
ตัวชี้วัด 1.15.10	UoC ต้องไม่จำกัดหรือมีผลกระทบต่อชุมชนและสิทธิของสมาชิกในชุมชนในเรื่องความมั่นคงด้านอาหารในเชิงลบ และการเข้าถึงทรัพยากร รวมถึงที่ดินและน้ำ อันสืบเนื่องมาจากกิจกรรมของ UoC
ตัวชี้วัด 1.15.11	UoC ต้องจัดหาสินค้าและบริการ รวมถึงการจ้างงานจากชุมชนท้องถิ่น ตามขอบเขตเท่าที่เป็นไปได้ ¹⁰³

¹⁰³ASC รับทราบว่าจัดหาสินค้าและบริการในท้องถิ่นนั้นอาจเป็นไปได้เสมอไป หาก UoC ได้พยายามจัดหาสินค้าและบริการในท้องถิ่นแล้ว แต่ไม่พบพนักงานที่มีความรู้ทางเทคนิค หรือสินค้าที่มีคุณภาพตามที่ต้องการ เป็นต้น UoC ไม่จำเป็นต้องจัดซื้อสินค้าหรือบริการในท้องถิ่น

เกณฑ์ที่ 1.16 - UoC เคารพสิทธิวัฒนธรรม และดินแดนตามประเพณีของชนพื้นเมืองและชนเผ่า

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.16 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล

ทรัพยากรของโลกจำนวนมากตั้งอยู่บนที่ดินที่ชนเผ่าพื้นเมืองและชนเผ่าเป็นเจ้าของหรือควบคุมอยู่¹⁰⁴ สหประชาชาติประมาณการว่า มีชนเผ่าพื้นเมืองและชนเผ่ากว่า 370 ล้านคนที่อาศัยอยู่ในกว่า 90 ประเทศ¹⁰⁵ ซึ่งหมายความว่าธุรกิจมักมีสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับชนพื้นเมืองและชนเผ่า และการพัฒนาระดับความสัมพันธ์เหล่านี้มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ

ในอดีต ชนเผ่าพื้นเมืองและชนเผ่าจำนวนมากได้รับความเดือดร้อนจากการทารุณกรรม การเลือกปฏิบัติ และความเป็นคนชายขอบ และทุกวันนี้ปัญหานี้ยังคงดำเนินต่อไปในหลายพื้นที่ ส่งผลให้ชนพื้นเมืองและชนเผ่าจำนวนมากอาศัยอยู่ในความยากจนและมีสุขภาพย่ำแย่ อีกทั้งวัฒนธรรม ภาษา และวิถีชีวิตของพวกเขาที่กำลังถูกคุกคาม ชนพื้นเมืองและชนเผ่าคิดเป็นร้อยละ 5 ของประชากรโลก แต่คิดเป็นร้อยละ 15 ของคนยากจนทั่วโลก และเป็นหนึ่งในสามของประชากรที่ยากจนสุดขีดของโลก¹⁰⁶ ในหลายพื้นที่ อายุขัยเฉลี่ยของประชากรกลุ่มนี้สั้นกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ชนพื้นเมือง¹⁰⁷ เมื่อเผชิญกับความเป็นจริงเหล่านี้แล้ว ชนพื้นเมืองและชนเผ่ามักมีความเสี่ยงสูงเป็นพิเศษต่อผลกระทบเชิงลบของการพัฒนาเชิงพาณิชย์และกิจกรรมทางธุรกิจ¹⁰⁸

ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่าชนเผ่าพื้นเมืองและชนเผ่ามักเป็นส่วนสำคัญของ ‘ชุมชนท้องถิ่น’ ของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ธุรกิจต่างๆ จึงมีโอกาที่จะมีส่วนร่วมร่วมกับชนเผ่าพื้นเมืองและชนเผ่าในการร่วมทุนทางธุรกิจในฐานะเจ้าของ คู่ค้า ผู้รับเหมาช่วง และพนักงาน ซึ่งอาจส่งผลต่อความสำเร็จในระยะยาวของโครงการ และช่วยให้ธุรกิจยังรากลึกลงสู่ชุมชนท้องถิ่นได้

เอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง:

- I. อนุสัญญาว่าด้วยชนพื้นเมืองและชนเผ่าของ ILO ค.ศ. 1989 (ฉบับที่ 169)
- II. อนุสัญญาว่าด้วยชนพื้นเมืองและชนเผ่าของ ILO ค.ศ. 1957 (ฉบับที่ 107)

¹⁰⁴ชนพื้นเมือง: ทรัพยากรคำจำกัดความ

¹⁰⁵UNDESA. 2017. [State of the World's Indigenous Peoples III, Education.](https://www.un.org/development/desa/indigenouspeoples/wp-content/uploads/sites/19/2017/12/State-of-Worlds-Indigenous-Peoples_III_WEB2018.pdf)

¹⁰⁶International Fund for Agricultural Development, Engagement with Indigenous Peoples Policy, 2009. https://www.thegef.org/sites/default/files/publications/Indigenous_Peoples_Principle_EN.pdf

¹⁰⁷ดู ST/ESA/328

¹⁰⁸UN Global Compact 2013. A Business Reference Guide on the Declaration on the Rights of Indigenous Peoples. https://www.unglobalcompact.org/docs/issues_doc/human_rights/IndigenousPeoples/BusinessGuide.pdf

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.16.1	UoC ต้องมีส่วนร่วมเชิงรุก ¹⁰⁹ กับชุมชนท้องถิ่นในการค้นหา และบรรเทาผลกระทบทางสังคมที่สำคัญ ¹¹⁰ อันเป็นผลจากการดำเนินกิจการของ UoC เป็นระยะๆ
ตัวชี้วัด 1.16.2	UoC ต้องจัดให้มีกระบวนการร้องทุกข์ที่ชนพื้นเมืองเข้าถึงและใช้บริการได้
ตัวชี้วัด 1.16.3	UoC ต้องแจ้งให้ชนพื้นเมืองและชนเผ่าทราบถึงวิธีการยื่นเรื่องร้องทุกข์และวิธีการทำงานของกลไกในการจัดการกับเรื่องร้องทุกข์
ตัวชี้วัด 1.16.4	UoC ต้องจัดให้มีกระบวนการร้องทุกข์ที่ระบุข้อกำหนดในการปกป้องไม่ให้ถูกตอบโต้
ตัวชี้วัด 1.16.5	UoC ต้องดำเนินการกับเรื่องร้องทุกข์ทุกเรื่องอันเป็นผลจากกิจกรรมที่ UoC จัดขึ้นภายในกรอบเวลา 90 วันนับจากวันที่ชนพื้นเมืองและชนเผ่ายื่นเรื่องร้องทุกข์
ตัวชี้วัด 1.16.6	UoC ต้องติดตามเรื่องร้องทุกข์ การตอบรับ และการแก้ไข
ตัวชี้วัด 1.16.7	UoC ต้องจัดให้มีคณะกรรมการตัดสินเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นตัวแทนของชนพื้นเมืองและชนเผ่า เพื่อให้กลุ่มเปราะบางได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ
ตัวชี้วัด 1.16.8	คณะกรรมการร้องทุกข์ของ UoC ต้องดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์อย่างยุติธรรม เพื่อผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และจัดให้มีการหารือหากจำเป็น
ตัวชี้วัด 1.16.9	UoC ต้องให้ความมั่นใจว่ากระบวนการเป็นความลับ หากพนักงาน/องค์กรที่ยื่นเรื่องร้องทุกข์ต้องการ และจะแบ่งปันข้อมูลเท่าที่จำเป็นต่อการสืบสวนเรื่องร้องทุกข์เท่านั้น
ตัวชี้วัด 1.16.10	UoC ต้องไม่จำกัดหรือมีผลกระทบต่อสิทธิของชนพื้นเมืองและชนเผ่าและการเข้าถึงสถานที่ที่มีความสำคัญด้านวัฒนธรรม ระบบนิเวศ เศรษฐกิจ ศาสนา หรือจิตวิญญาณ และสถานที่ที่ชนพื้นเมืองและชนเผ่ามีสิทธิตามกฎหมาย หรือตามจารีตประเพณี ¹¹¹
ตัวชี้วัด 1.16.11	UoC ต้องไม่จำกัดหรือมีผลกระทบต่อสิทธิของชนพื้นเมืองในเรื่องความมั่นคงด้านอาหารในเชิงลบ และการเข้าถึงทรัพยากร รวมถึงที่ดินและน้ำ อันสืบเนื่องมาจากกิจกรรมของ UoC
ตัวชี้วัด 1.16.12	UoC ต้องจัดหาสินค้าและบริการ รวมถึงการจ้างงานจากชนพื้นเมืองและชนเผ่าท้องถิ่นตามขอบเขตเท่าที่เป็นไปได้ ¹¹²

¹⁰⁹ตัวชี้วัดนี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อให้ UoC

เข้าถึงและพัฒนาแผนการติดตามตรวจสอบและดำเนินการตามความจำเป็นร่วมกับชุมชนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม หากชุมชนท้องถิ่นเองไม่ต้องการให้ UoC เข้าไปมีส่วนร่วม ก็ไม่จำเป็นต้องมีโครงการร่วม ASC รับทราบว่าคุณชุมชนท้องถิ่นอาจไม่ต้องการมีส่วนร่วมทุกครั้งไป

¹¹⁰ASC อยู่ระหว่างการพัฒนากรอบความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อมและสังคม ดูรายการคำจำกัดความสำหรับ 'การประเมินความเสี่ยง'

¹¹¹สิทธิตามจารีตประเพณี: ดูรายการคำจำกัดความ

¹¹²ASC รับทราบว่าจัดหาสินค้าและบริการในท้องถิ่นนั้นอาจเป็นไปได้เสมอไป หาก UoC ได้พยายามจัดหาสินค้าและบริการในท้องถิ่นแล้ว แต่ไม่พบพนักงานที่มีความรู้ทางเทคนิค หรือสินค้าที่มีคุณภาพตามที่ต้องการ เป็นต้น UoC ไม่จำเป็นต้องจัดซื้อสินค้าหรือบริการในท้องถิ่น

หมายเหตุ: ASC ตั้งใจที่จะนำตัวชี้วัดตามฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้ บอกร้างล่วงหน้า และเป็นอิสระ¹¹³ (FPIC) มาใช้ในมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC ฉบับต่อไป เนื่องจากหัวข้อนี้มีความซับซ้อน ASC จึงหารือร่วมกับผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมในทุกมิติที่กว้างกว่าเดิมเพื่อพัฒนาตัวชี้วัด FPIC ที่สอดคล้องกัน

¹¹³ ฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้ บอกร้างล่วงหน้า และเป็นอิสระ: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 1.17 - UoC ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.17 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล - เมื่อรวมกับตัวชี้วัดภายใต้เกณฑ์ 1.1
การปฏิบัติตามข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมถือเป็นหลักการพื้นฐานในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมอาหารสัตว์
น้ำ ที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.17.1	UoC ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ และต้องมีระบบเพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อบังคับเหล่านั้น

เกณฑ์ 1.18 - UoC ใช้น้ำอย่างมีความรับผิดชอบ

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.18 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – ความต้องการน้ำจืดเพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากหลายปัจจัย กล่าวคือ ปริมาณน้ำที่เปลี่ยนแปลงไป การเติบโตของประชากร การขยายตัวของเมือง การเพิ่มขึ้นของรายได้ และการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมกรรมการบริโภค ซึ่งการผลิตด้านเกษตรกรรมถือเป็นภาคอุตสาหกรรมหลักที่ใช้น้ำ ดังนั้น จึงมีการแย่งชิงทรัพยากรอันมีค่านี้เพิ่มมากขึ้น ผู้ผลิตอาหารสัตว์จำเป็นต้องตระหนักถึงการใช้น้ำของตน และดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ ในกระบวนการผลิต

แหล่งน้ำจืด (กล่าวคือ น้ำผิวดิน น้ำบาดาล) และสถานะของท้องถิ่น (เช่น ปริมาณฝน ความอ่อนไหวของระบบนิเวศ) เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดว่า การใช้ทรัพยากรนี้ส่งผลเสียต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติหรือไม่ ดังนั้น ควรรายงานข้อมูลการใช้น้ำโดยจำแนกตามแหล่งน้ำ

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.18.1	UoC ต้องระบุแหล่งน้ำที่นำมาใช้ทั้งหมด เช่น แหล่งน้ำเทศบาล แหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำบาดาล น้ำทะเล น้ำที่มาจากการผลิต ¹¹⁴ โดยจำแนกเป็น “น้ำจืด” และ “น้ำอื่นๆ” ¹¹⁵
ตัวชี้วัด 1.18.2	UoC ต้องคำนวณ บันทึก และรายงานการใช้น้ำของแหล่งน้ำแต่ละแหล่งให้ ASC ทราบทุกปี โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC เป็นหน่วยเมกะลิตร/ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตทั้งหมด/ปี (โดยใช้วิธีที่กล่าวถึงในภาคผนวก 2 ส่วน A1)
ตัวชี้วัด 1.18.3	ในที่ที่ใช้อุปโภคบริโภค ต้องวัดและบันทึกระดับน้ำบาดาลเป็นประจำ (โดยคำนึงถึงการขึ้นลงตามฤดูกาล) อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
ตัวชี้วัด 1.18.4	UoC ต้องพัฒนาและนำแผนการอนุรักษ์และใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ(WCEP) มาใช้ ¹¹⁶ เพื่อลดการใช้น้ำจากการดำเนินการที่ไร้ประสิทธิภาพ เมื่อเป็นไปได้ แผน WCEP ต้องรวมถึงการระบุหลักปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบและมาตรการในการเลิกการดำเนินการที่ไร้ประสิทธิภาพ และส่งเสริมการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบภายในกรอบเวลาที่สมเหตุสมผล

¹¹⁴ น้ำที่มาจากการผลิต: ดูรายการคำจำกัดความ

¹¹⁵ ตามข้อกำหนดการทำรายงานของ GRI ที่จัดประเภท “น้ำจืด” ว่าเป็นน้ำที่มี Total Dissolved Solids $\leq 1,000$ mg/L และ “น้ำอื่นๆ” ว่าเป็นน้ำที่มี Total Dissolved Solids $> 1,000$ mg/L

¹¹⁶ ต้องผนวกแผน WCEP ไว้ภายในกรอบการบริหารตามที่กล่าวถึงในภาคผนวก 7 ภาพที่ 4

- โดย “ความมุ่งมั่น” ในขั้นตอนที่ 1 ถูกนิยามไว้ล่วงหน้าว่า “UoC จะลดการใช้น้ำจากการดำเนินการที่ไร้ประสิทธิภาพ”
- “ปัจจัยเสี่ยง” ในขั้นตอนที่ 2 ถูกนิยามไว้ล่วงหน้าว่า “การไม่บรรลุความมุ่งมั่นของแผน WCEP ภายในระยะเวลา 6 ปี”
- ให้ดำเนินการ “ประเมินความเสี่ยง” ตามขั้นตอนที่ 3
- “มาตรการ” รวมทั้ง “การปรับปรุงหลักปฏิบัติ” เช่นเดียวกับ “การขจัดจุดสูญเสียส่วนใหญ่” และดำเนินการตามขั้นตอนที่ 4 และ
- “การติดตามตรวจสอบ” และ “การทำกระบวนการซ้ำ” ตามขั้นตอนที่ 5ก และ 5ข

ตัวชี้วัด 1.18.5	UoC ต้องรายงานต่อ ASC ทุกปีว่า UoC ดำเนินการในภูมิภาคที่มีความเครียดน้ำ “สูง” หรือ “สูงมาก” หรือไม่ ตามแผน Aqueduct Water Risk Atlas https://www.wri.org/aqueduct โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC
ตัวชี้วัด 1.18.6	ในพื้นที่ที่มีความเครียดน้ำ “สูง” หรือ “สูงมาก” ตาม Aqueduct Water Risk Atlas https://www.wri.org/aqueduct UoC ต้องทำการประเมินความเสี่ยงรายปี ¹¹⁷ เพื่อประเมินว่าแผน WCEP (1.18.4) มีมาตรการที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยงที่ UoC มีส่วนทำให้เกิดปัญหาแหล่งน้ำสำหรับระบบนิเวศและชุมชนที่ใช้แหล่งน้ำร่วมกันหรือไม่

¹¹⁷ ต้องผนวกการประเมินความเสี่ยงไว้ภายในกรอบการบริหารตามที่กล่าวถึงในภาคผนวก 7 ภาพที่ 4

- โดยปัจจัยเสี่ยงในขั้นตอนที่ 2 ถูกนิยามไว้ล่วงหน้าว่า “UoC มีส่วนทำให้เกิดปัญหาแหล่งน้ำสำหรับระบบนิเวศและชุมชน”
- ให้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงตามขั้นตอนที่ 3 และ
- ต้องนำมาตรกรรในขั้นตอนที่ 4 มาใช้ トラบเท่าที่ UoC จะจัดการได้

เกณฑ์ 1.19 - UoC จัดการของเสียอย่างมีความรับผิดชอบ

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.19 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล - การจัดการของเสียอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้แน่ใจว่าทรัพยากรจะถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการลดปริมาณการทิ้งวัสดุโดยไม่จำเป็น

อีกทั้งยังช่วยให้แน่ใจว่าของเสียที่มีสารอันตรายจะถูกทิ้งอย่างเหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดอันตราย

ผู้ผลิตอาหารสัตว์ควรตั้งเป้าลดของเสีย

หรือหากเป็นไปได้

ก็ควรหาวิธีนำกลับมาใช้ซ้ำหรือนำกลับมาใช้ใหม่

ต้องจัดเก็บและกำจัดของเสียทั้งหมดอย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบ

โดยใส่ใจของเสียที่มีสารที่เป็นอันตรายต่อคนและสิ่งแวดล้อมเป็นพิเศษ

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.19.1	UoC ต้องระบุของเสียทุกประเภท ¹¹⁸ ที่สร้างขึ้น โดยจำแนกเป็นของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตราย และวิธีการกำจัด รวมถึงระดับของการฟื้นฟูที่ดำเนินการ ณ สถานประกอบการ
ตัวชี้วัด 1.19.2	UoC ต้องคำนวณ บันทึก และรายงานปริมาณของเสียให้ ASC ทราบทุกปี โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC เป็นหน่วยตัน (t) ต่อปีต่อวิธีการกำจัด (โดยใช้วิธีที่กล่าวถึงในภาคผนวก 2 ส่วน A4)
ตัวชี้วัด 1.19.3	UoC ต้องพัฒนาและนำแผนการจัดการของเสีย (WMP) ¹¹⁹ ที่เป็นลายลักษณ์อักษรมาใช้ เพื่อปรับปรุงการเลี้ยงสร้างของเสียและการฟื้นฟูทรัพยากร หากเป็นไปได้ แผน WMP ต้องรวมถึงการระบุหลักปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบและมาตรการในการเลิกการดำเนินงานที่ไร้ประสิทธิภาพ และส่งเสริมการปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบภายในกรอบเวลาที่สมเหตุสมผล
ตัวชี้วัด 1.19.4	UoC ต้องจัดการและจัดเก็บสารเคมีและวัสดุและของเสียอันตราย ¹²⁰ อย่างปลอดภัย
ตัวชี้วัด 1.19.5	UoC ต้องอธิบายสารเคมีและของเสียอันตรายทั้งหมด ณ สถานประกอบการได้

¹¹⁸ ของเสีย: ดูรายการคำจำกัดความ

¹¹⁹ ต้องผนวกแผน WMP ไว้ภายในกรอบการบริหารตามที่กล่าวถึงในภาคผนวก 7 ภาพที่ 4

- โดย “ความมุ่งมั่น” ในขั้นตอนที่ 1 นั้นถูกนิยามไว้ล่วงหน้าว่า “UoC จะเลี้ยงสร้างของเสียและฟื้นฟูทรัพยากร หากเป็นไปได้”
- คำนิยามของ “ปัจจัยเสี่ยง” ในขั้นตอนที่ 2 คือ “การไม่บรรลุความมุ่งมั่นของแผน WMP ภายในระยะเวลา 6 ปี”
- ให้ดำเนินการ “ประเมินความเสี่ยง” ตามขั้นตอนที่ 3
- “มาตรการ” กล่าวคือ 1) การปรับปรุงหลักปฏิบัติ 2) การลดการสร้างของเสีย 3) การเพิ่มการฟื้นฟูของเสีย 4) การปรับปรุงกิจกรรมเพื่อแทนที่ของเสียอันตรายด้วยของเสียไม่อันตราย 5) การเพิ่มการกำจัดของเสียอย่างมีความรับผิดชอบ 6) การขจัดจุดการรั่วไหลและการสูญเสียของเสียส่วนใหญ่ และของเสียที่ไม่ได้กำจัดอย่างมีความรับผิดชอบ ก) สำหรับของเสียเคมีและของเสียอันตราย และสำหรับ ข) ของเสียไม่อันตราย ซึ่งเป็นวัสดุที่อาจก่อให้เกิดอันตรายทางกายภาพหากทิ้ง เช่น ความเสี่ยงที่จะเกิดมลพิษทางน้ำจากพลาสติก และดำเนินการตามขั้นตอนที่ 4 และ
- “การติดตามตรวจสอบ” และ “การทำกระบวนการซ้ำ” ตามขั้นตอนที่ 5ก และ 5ข

¹²⁰ ของเสียเคมีและของเสียอันตราย: ดูรายการคำจำกัดความ

ตัวชี้วัด 1.19.6	UoC ต้องกำจัดวัสดุของเสียที่นำกลับมาใช้ซ้ำหรือนำกลับมาใช้ใหม่ไม่ได้ด้วยความรับ ผิดชอบ ห้ามทิ้งของเสียนอกสถานประกอบการของ UoC และในสถานที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต
------------------	--

เกณฑ์ 1.20 - UoC จัดการน้ำทิ้งอย่างมีความรับผิดชอบ

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.20 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – น้ำทิ้ง¹²¹ที่เกิดจากการผลิตอาหารสัตว์น้ำอาจก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม หากไม่จัดการอย่างเหมาะสม ดังนั้น
ผู้ผลิตอาหารสัตว์จึงต้องจัดให้มีกระบวนการเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ดังกล่าว

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.20.1	UoC ต้องระบุน้ำทิ้งทั้งหมด (รวมถึงน้ำทิ้งจากการผลิต สถานประกอบการ สำนักงาน และที่พักในสถานประกอบการ) และปลายทางของการระบาย (เช่น ไปยังน้ำผิวดิน น้ำบาดาล น้ำทะเล โรงงานบำบัดน้ำเสียของเทศบาล โดยจำแนกเป็นการระบายเป็น “น้ำจืด” และ “น้ำอื่นๆ”) และระดับของการบำบัด ณ สถานประกอบการ
ตัวชี้วัด 1.20.2	UoC ต้องคำนวณและรายงานการปล่อยน้ำทิ้ง หน่วยเป็นเมกะลิตร (ML) ต่อปีต่อปลายทาง (โดยใช้ระเบียบวิธีที่กล่าวถึงในภาคผนวก 2 ส่วนที่ A2) ให้ ASC ทราบทุกปี โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC การบันทึกนี้ต้องรวมการรั่วไหลหรือการปล่อยที่เป็นอุบัติเหตุทั้งหมด
ตัวชี้วัด 1.20.3	UoC จะพัฒนาและนำแผนการจัดการน้ำทิ้ง (EMP) ¹²² มาใช้เพื่อลดผลกระทบเชิงลบต่อแหล่งน้ำรองรับต่างๆ ในแง่ของระบบนิเวศและสุขภาพมนุษย์ แผน EMP ต้องรวมถึงการระบุหลักปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบ และมาตรการในการเลิกการดำเนินการที่ไร้ประสิทธิภาพ และส่งเสริมการปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบภายในกรอบเวลาที่สมเหตุสมผล แผนนี้ยังต้องมีมาตรการป้องกันและรับมือการรั่วด้วยเช่นกัน

¹²¹ น้ำทิ้ง: ดูรายการคำจำกัดความ

¹²² ต้องผนวกแผน EMP ไว้ภายในกรอบการบริหารตามที่กล่าวถึงในภาคผนวก 7 ภาพที่ 4

- โดย “ความมุ่งมั่น” ในขั้นตอนที่ 1 นั้นถูกนิยามไว้ล่วงหน้าว่า “UoC จะลดผลกระทบเชิงลบต่อแหล่งน้ำรองรับต่างๆ ในแง่ของระบบนิเวศและสุขภาพมนุษย์”
- “ปัจจัยเสี่ยง” ในขั้นตอนที่ 2 ถูกนิยามไว้ล่วงหน้าว่า “การไม่บรรลุความมุ่งมั่นของแผน EMP ภายในระยะเวลา 6 ปี”
- ให้ดำเนินการ “ประเมินความเสี่ยง” ตามขั้นตอนที่ 3
- “มาตรการ” รวมถึง “การปรับปรุงหลักปฏิบัติ”
“ขีดจำกัดการระบายหรือข้อกำหนดขั้นต่ำในการบำบัดสารเคมีที่น่ากังวล” “มาตรการป้องกันและรับมือการรั่วไหล” และดำเนินการตามขั้นตอนที่ 4 และ
- “การติดตามตรวจสอบ” และ “การทำกระบวนการซ้ำ” ตามขั้นตอนที่ 5ก และ 5ข

เกณฑ์ 1.21 - UoC ใช้พลังงานอย่างมีความรับผิดชอบ และติดตามตรวจสอบการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gases (GHG))

ขอบข่ายของเกณฑ์ 1.21 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – พลังงานที่ใช้ผลิตอาหารสัตว์น้ำไม่ได้เป็นเพียงต้นทุนทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังมีส่วนต่อการทำให้ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งมีจำกัดนั้นร่อยหรอลง และการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) และมลพิษอื่นๆ จากการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิล ฉันทามติของประชาคมวิทยาศาสตร์ระบุว่าสภาพอากาศทั่วโลกนั้นกำลังเปลี่ยนไป ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการปล่อยก๊าซ GHG ที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ การปล่อยก๊าซ GHG ส่วนใหญ่ในห่วงโซ่อุปทานของอาหารสัตว์น้ำนั้นเกิดขึ้นที่ต้นน้ำ ระหว่างขั้นตอนผลิตส่วนประกอบของอาหารสัตว์ รวมถึงการทำลายป่าเพื่อการปลูกพืช ปุ๋ยที่ใช้ในไร่ และเชื้อเพลิงที่ใช้ในการประมง ระยะเวลาเดียวกัน การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยตรงจากโรงงานผลิตอาหารสัตว์ โดยทั่วไปนั้นเกี่ยวข้องกับจัดการพลังงาน และโดยเฉพาะการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิล ดังนั้น การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเท่าที่ทำได้จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อลดต้นทุนด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม จึงแนะนำให้ใช้เชื้อเพลิงทางเลือกแทนที่เชื้อเพลิงฟอสซิล แหล่งพลังงานแต่ละแบบมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่างกัน ทั้งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรงจากการเผาไหม้เชื้อเพลิง และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมจากการผลิตไฟฟ้าและการทำเหมือง การกลั่นน้ำมัน และการขนส่งเชื้อเพลิง ดังนั้น การจำแนกผลลัพธ์ออกตามประเภทของแหล่งพลังงาน รวมไปถึงสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียน จึงเป็นเรื่องสำคัญ ผู้ผลิตอาหารสัตว์ควรมีบทบาทในการลดการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ด้วยการวัดการปล่อยก๊าซ GHG จากการดำเนินธุรกิจทางตรง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการลดการปล่อยก๊าซ

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 1.21.1	UoC ต้องระบุแหล่งพลังงานทั้งหมด (เช่น ดีเซล เบนซิน ก๊าซธรรมชาติ ไฟฟ้า และแหล่งอื่นๆ โดยจำแนกเป็นไฟฟ้าจากโครงข่ายไฟฟ้าระดับชาติ/ภูมิภาค และไฟฟ้าที่มาจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนอื่นๆ)
ตัวชี้วัด 1.21.2	UoC ต้องคำนวณ บันทึก และรายงานการใช้พลังงาน หน่วยเป็นเมกะจูล (MJ) ต่อตันของผลิตภัณฑ์ (ทั้งหมด) ที่ผลิตในปีที่ประเมิน (โดยใช้วิธีที่กล่าวถึงในภาคผนวก 2 ส่วน A3) ให้ ASC ทราบทุกปี โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC
ตัวชี้วัด 1.21.3	UoC ต้องพัฒนาและนำแผน Energy Efficiency Management Plan (EEMP) ¹²³ มาใช้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

¹²³ ต้องผนวกแผน EEMP ไว้ภายในกรอบการบริหารตามที่กล่าวถึงในภาคผนวก 7 ภาพที่ 4

- โดย ความมุ่งมั่นในขั้นตอนที่ 1 ถูกนิยามไว้ล่วงหน้าว่า “UoC จะปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานและ/หรือเพิ่มสัดส่วนของพลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียน”
- ปัจจัยเสี่ยงในขั้นตอนที่ 2 ถูกนิยามไว้ล่วงหน้าว่า “การไม่บรรลุความมุ่งมั่นของแผน EEMP ภายในระยะเวลา 6 ปี”
- ให้ดำเนินการ “ประเมินความเสี่ยง” ตามขั้นตอนที่ 3

	และเพิ่มสัดส่วนของพลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียน ¹²⁴ แผน EEMP ต้องรวมถึงการระบุหลักปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบและมาตรการในการเลิกการดำเนินงานที่ไร้ประสิทธิภาพ และส่งเสริมการปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบต่อภายในกรอบเวลาที่สมเหตุสมผล
ตัวชี้วัด 1.21.4	UoC ต้องคำนวณ บันทึก และรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC (ต่อสาธารณะ ¹²⁵ และต่อ ASC) ในหน่วยที่เทียบเท่ากับ kg CO ₂ ต่อดัน (ทั้งหมด) ของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต/ปี (โดยใช้วิธีตามที่กล่าวถึงในภาคผนวก 2 ส่วน B)

- “มาตรการ” ประกอบด้วยการปรับปรุงหลักปฏิบัติ การขจัดจุดสูญเสียพลังงานส่วนใหญ่ การใช้แหล่งพลังงานหมุนเวียนที่ UoC เห็นว่าเป็นไปได้เพื่อแทนที่แหล่งพลังงานที่ไม่หมุนเวียน และดำเนินการตามขั้นตอนที่ 4 และ
- “การติดตามตรวจสอบ” และ “การทำกระบวนการซ้ำ” ตามขั้นตอนที่ 5ก และ 5ข

¹²⁴ แหล่งพลังงานหมุนเวียน: ดูรายการคำจำกัดความ

¹²⁵ ผ่านเว็บไซต์ของ UoC

หลักการที่ 2 - UoC

ต้องจัดหาแหล่งของส่วนประกอบอย่างมีความรับผิดชอบ

เกณฑ์ 2.1 - UoC นำหลักจรรยาบรรณของคู่ค้ามาใช้

ขอบเขตของเกณฑ์ 2.1 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล

หลักจรรยาบรรณของคู่ค้าคือจุดเริ่มต้นสำคัญในการจัดการความเสี่ยงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เป็นไปได้ของส่วนประกอบ¹²⁶ ที่นำมาผลิตอาหารสัตว์น้ำ หลักจรรยาบรรณนี้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการสื่อสารที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความคาดหวังด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระหว่างผู้ผลิตอาหารสัตว์และคู่ค้า (กล่าวคือ ผู้ผลิตส่วนประกอบและผู้ผลิตซัพพลาย) และควรเผยแพร่ต่อสาธารณะ ดังนั้น เป้าหมายของหลักจรรยาบรรณก็คือ เพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้และช่วยให้แน่ใจว่าได้เริ่มมาตรการการลดความเสี่ยงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ในทางตรงกันข้าม การตรวจสอบสถานะ (Due Diligence) ที่ดำเนินการโดยโรงงานผลิตอาหารสัตว์จะระบุถึงความเร่งด่วนของความเสี่ยงเหล่านี้เท่านั้น และต้องมีการทบทวนเชิงลึกโดยโรงงานผลิตอาหารสัตว์เพื่อให้แน่ใจว่ามีการจัดการความเสี่ยงเหล่านี้อย่างเหมาะสมภายในห่วงโซ่อุปทาน (กล่าวคือ ผู้ผลิตส่วนประกอบและผู้ผลิตวัตถุดิบ)

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 2.1.1	UoC ต้องนำหลักจรรยาบรรณของคู่ค้ามาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และอย่างน้อยต้องมีหัวข้อที่ระบุในตัวชี้วัด 2.1.3-2.1.8
ตัวชี้วัด 2.1.2	UoC ต้องเผยแพร่หลักจรรยาบรรณของคู่ค้า (ตัวชี้วัด 2.1.1) ต่อสาธารณะ ¹²⁷
ตัวชี้วัด 2.1.3	ภายใต้หลักจรรยาบรรณของคู่ค้า (ตัวชี้วัด 2.1.1) UoC กำหนดว่าอย่างน้อยผู้ผลิตส่วนประกอบ ต้องปฏิบัติตามตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามที่อธิบายไว้ใน: - เกณฑ์ 1.1 (ใบอนุญาตและการอนุญาตตามกฎหมาย)
ตัวชี้วัด 2.1.4	ภายใต้หลักจรรยาบรรณของคู่ค้า (ตัวชี้วัด 2.1.1) UoC กำหนดว่าอย่างน้อยผู้ผลิตส่วนประกอบ ต้องปฏิบัติตามตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสังคมตามที่อธิบายไว้ใน: - เกณฑ์ 1.3 (การปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้อง) - เกณฑ์ 1.4 (แรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้ หรือแรงงานเกณฑ์) - เกณฑ์ 1.5 (การคุ้มครองเด็กและแรงงานเด็ก) - เกณฑ์ 1.6 (การเลือกปฏิบัติ) - เกณฑ์ 1.7 (สภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ) - เกณฑ์ 1.8 (เสรีภาพในการสมาคมและการร่วมเจรจาต่อรอง) - เกณฑ์ 1.9 (การทำสัญญาจ้างพนักงานแบบไปรงใส) - เกณฑ์ 1.10 (ค่าแรงตามกฎหมาย) - เกณฑ์ 1.11 (ชั่วโมงทำงาน)

¹²⁶ ส่วนประกอบ: ดูรายการคำจำกัดความ

¹²⁷ ผ่านเว็บไซต์ของ UoC

	<ul style="list-style-type: none"> - เกณฑ์ 1.12 (หลักปฏิบัติทางระเบียบวินัย) - เกณฑ์ 1.13 (กลไกการร้องทุกข์ของพนักงาน) - เกณฑ์ 1.14 (ที่พักที่เหมาะสม) - เกณฑ์ 1.15 (การมีส่วนร่วมของชุมชน) - เกณฑ์ 1.16 (ชนพื้นเมือง) - เกณฑ์ 1.17 (การปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง) - เกณฑ์ 1.18 (การใช้น้ำ) - เกณฑ์ 1.19 (การจัดการของเสีย) - เกณฑ์ 1.20 (การจัดการน้ำทิ้ง) - เกณฑ์ 1.21 (การใช้พลังงาน) - ตัวชี้วัด 3.4.2 และ 3.4.3 (คุณลักษณะผลิตภัณฑ์)
ตัวชี้วัด 2.1.5	ภายใต้หลักจรรยาบรรณของคู่ค้า (ตัวชี้วัด 2.1.1) UoC แจ้งว่าจะหยุดซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ผลิตส่วนประกอบที่ไม่ปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของคู่ค้า
ตัวชี้วัด 2.1.6	ภายใต้หลักจรรยาบรรณของคู่ค้า (ตัวชี้วัด 2.1.1) UoC ต้องกำหนดให้ผู้ผลิตส่วนประกอบแถลงต่อ UoC ว่าตนได้ปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของคู่ค้าหรือไม่ (ตัวชี้วัด 2.1.1) ^{128,129}
ตัวชี้วัด 2.1.7	ภายใต้หลักจรรยาบรรณของคู่ค้า (ตัวชี้วัด 2.1.1) UoC จะกำหนดให้ผู้ผลิตส่วนประกอบแจ้งต่อ UoC ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด 2.1.6
ตัวชี้วัด 2.1.8	ภายใต้หลักจรรยาบรรณของคู่ค้า (ตัวชี้วัด 2.1.1) UoC จะกำหนดให้ผู้ผลิตส่วนประกอบแจ้งชุดข้อกำหนดเทียบเท่า (ตัวชี้วัด 2.1.1) ที่มีเจตจำนงเดียวกันต่อคู่ค้า (กล่าวคือ ผู้ผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ซื้อ)

¹²⁸ UoC ผู้ผลิตส่วนประกอบ และผู้ผลิตซัพพลายของผู้ผลิตส่วนประกอบ

ต้องใช้ข้อตกลงต่อไปนี้ในการแถลงว่าตนได้ปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของคู่ค้าหรือไม่:

ได้ปฏิบัติตามเกณฑ์และตัวชี้วัดทั้งหมดในข้อ 2.1.3 และ 2.1.4

หรือได้นำมาตรการทั้งหมดไปใช้เพื่อให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามเกณฑ์และตัวชี้วัดนี้ (ดูภาคผนวก 7 รูปที่ 4 ชั้นตอนที่ 4)

¹²⁹ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ผู้ผลิตซัพพลายของผู้ผลิตส่วนประกอบจะแถลงต่อผู้ผลิตส่วนประกอบของ UoC

จะจัดทำ การตรวจสอบสถานะของผู้ผลิตส่วนประกอบและการผลิตวัตถุดิบปฐมนุญมิ

ขอบข่ายของเกณฑ์ 2.2 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล

การตรวจสอบสถานะถือเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจแหล่งที่มาและผลกระทบที่เป็นไปได้ของส่วนประกอบในอาหารสัตว์น้ำ

ผู้ผลิตอาหารสัตว์ต้องพยายามปรับปรุงการตรวจสอบย้อนกลับ¹³⁰ถึงที่มาของวัตถุดิบของตนให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามมาตรฐานนี้ UoC จะต้องเผยแพร่วัตถุดิบปฐมนุญมิและประเทศถิ่นกำเนิด (หรือแหล่งประมงในกรณีส่วนประกอบจากแหล่งทะเล) และ UoC

จะระบุภูมิภาคภายในประเทศถิ่นกำเนิดของวัตถุดิบที่มาจากพืช

ความสามารถในการตรวจสอบข้อมูลที่ดียิ่งขึ้นนั้น

ช่วยให้ผู้ผลิตอาหารสัตว์ดำเนินการตรวจสอบสถานะที่มีความหมายยิ่งขึ้นต่อผลกระทบที่อาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกรที่ผลิตวัตถุดิบเหล่านี้ ก่อนที่จะไปถึงผู้ผลิตอาหารสัตว์

หลักจรรยาบรรณของคู่ค้าจะครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ที่หลากหลาย โดยอาศัยการรับรองตนเอง เพื่อเป็นก้าวแรกในการสร้างความตระหนักรู้ และการทำงานกับห่วงโซ่อุปทาน ร่วมด้วยการตรวจสอบสถานะซึ่งรวมการประเมินความเสี่ยงในหัวข้อที่แคบลงแต่เข้มข้นยิ่งขึ้นในเชิงลึก ในระดับโรงงานผู้ผลิตส่วนประกอบและระดับการผลิตวัตถุดิบ

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 2.2.1	UoC ต้องกำหนดให้ผู้ผลิตส่วนประกอบให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วย ให้ UoC จัดทำ การตรวจสอบสถานะของผู้ผลิตส่วนประกอบ รวมถึงการผลิตวัตถุดิบปฐมนุญมิ ¹³¹
ตัวชี้วัด 2.2.2	UoC ต้องจัดทำรายการส่วนประกอบทั้งหมด ¹³² ที่มีสัดส่วน >1% ของน้ำหนักของส่วนประกอบรายปี (ปริมาณ) ที่ UoC ได้รับ ให้เป็นปัจจุบันและถูกต้อง รายการนี้ต้องประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อและรายละเอียดการติดต่อของผู้ผลิตส่วนประกอบ - วัตถุดิบปฐมนุญมิของส่วนประกอบ - สำหรับวัตถุดิบปฐมนุญมิจากดิน ประเทศถิ่นกำเนิด - สำหรับวัตถุดิบปฐมนุญมิจากแหล่งทะเล แหล่งประมง
ตัวชี้วัด 2.2.3	UoC ต้องเผยแพร่ ¹³³ ส่วนประกอบที่ใช้ วัตถุดิบปฐมนุญมิ และประเทศถิ่นกำเนิด/แหล่งประมงของการผลิตวัตถุดิบปฐมนุญมิ (ตัวชี้วัด 2.2.2) ทุกปี

¹³⁰ การตรวจสอบย้อนกลับ: ดูรายการคำจำกัดความ

¹³¹ วัตถุดิบปฐมนุญมิ (การผลิต): ดูรายการคำจำกัดความ

¹³² ไม่รวมสารเสริมในอาหารสัตว์ต่อไปน้ แม้จะมีสัดส่วน >1% ของน้ำหนักต่อส่วนประกอบทั้งหมดรายปี (ปริมาณ) ที่ UoC ได้รับ: สารผสมล่วงหน้า วิตามิน แร่ธาตุ แร่ธาตุรอง สีสผสมอาหาร

¹³³ ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลกลับทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับชื่อหรือการระบุตัวตนของคู่ค้าและ/หรือผู้ผลิต รวมถึงผู้จัดหาอาหารต่อสาธารณะ

ตัวชี้วัด 2.2.4	UoC ต้องเผยแพร่ ¹³⁴ ภูมิภาคของการผลิต ¹³⁵ (ตั้งแต่เริ่มต้นของรอบการรับรองครั้งที่สองเป็นต้นไป) ภายในประเทศของการผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิทุกปี ใช้กับส่วนประกอบที่มาจากพืชเท่านั้น
ตัวชี้วัด 2.2.5	UoC ต้องจัดทำการศึกษาสถานะ ¹³⁶ ของผู้ผลิตส่วนประกอบที่มาจากแหล่งทะเล ส่วนประกอบที่มาจากพืช ¹³⁷ และวัตถุดิบอาหารสัตว์อื่นๆ ตามปัจจัยเสี่ยงในตารางที่ 1 โดยใช้หนึ่งในสี่แนวทางที่อธิบายไว้ในภาคผนวก 3 ¹³⁸
ตัวชี้วัด 2.2.6	UoC ต้องจัดทำการศึกษาสถานะของการผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิจากพืชและแหล่งทะเล ตามปัจจัยเสี่ยงในตารางที่ 1 โดยใช้หนึ่งในสี่ของแนวทางที่อธิบายไว้ในภาคผนวก 3 ^{139,140}
ตัวชี้วัด 2.2.7	ทุกครั้งที่มีการเลือกหนึ่งในสองแนวทางนี้ ไม่ว่าจะเป็ น “การประเมินรายสาขา/การประมง” หรือ “การประเมินผู้ผลิตส่วนประกอบ” UoC ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของกรอบการบริหารความเสี่ยงทั้ง 5 ข้อที่กล่าวถึงในภาพที่ 4 ภาคผนวก 7
ตัวชี้วัด 2.2.8	UoC ต้องมีระบบเพื่อให้แน่ใจว่าจัดหาวัตถุดิบจากห่วงโซ่อุปทานที่ผลของการตรวจสอบสถานะของผู้ผลิตส่วนประกอบระบุว่ามีความเสี่ยงต่ำตามปัจจัยเสี่ยงที่กล่าวถึงใน 2.2.5 เท่านั้น ^{141,142}
ตัวชี้วัด 2.2.9	UoC ต้องมีระบบเพื่อให้แน่ใจว่าจัดหาส่วนประกอบที่มาจากแหล่งทะเลและพืชที่ผลของการตรวจสอบสถานะของการผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิที่เกี่ยวข้องระบุว่ามีความเสี่ยงต่ำ ตามปัจจัยเสี่ยงที่กล่าวถึงใน 2.2.6 เท่านั้น ^{143,144}
ตัวชี้วัด 2.2.10	UoC ต้องเผยแพร่และรายงานภาพรวมของผลการตรวจสอบสถานะที่ดำเนินการและแนว ทางที่เกี่ยวข้องที่เลือก ¹⁴⁵ ต่อ ASC ทุกปี โดยใช้เทมเพลตที่บนเว็บไซต์ของ ASC

¹³⁴ ผ่านเว็บไซต์ของ UoC

¹³⁵ ภูมิภาค: ดูรายการคำจำกัดความ

¹³⁶ ถ้าส่วนประกอบนั้นประกอบด้วยวัตถุดิบปฐมภูมิที่มาจากหลายประเทศ/แหล่งประมง (เช่น การผลิตแบบ batch ผสมผสาน) ให้ยึดประเทศ/แหล่งประมงที่มีความเสี่ยงสูงสุดเป็นหลัก ตัวอย่างเช่น กุ้งจากข้าวสาลีที่ผลิตใน 3 ประเทศ – ให้ยึดประเทศที่มีโปรไฟล์ความเสี่ยงสูงสุดเป็นโปรไฟล์ความเสี่ยงโดยรวม

¹³⁷ ส่วนประกอบที่มาจากพืช: ดูรายการคำจำกัดความ

¹³⁸ อีกนัยหนึ่งก็คือ ผู้ผลิตส่วนประกอบของสารเสริมในอาหารสัตว์ไม่ต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะ

¹³⁹ อีกนัยหนึ่งก็คือ วัตถุดิบที่ไม่ได้มาจากพืชและจากแหล่งทะเล เช่น วัตถุดิบอาหารสัตว์ ไม่ต้องจัดทำการศึกษาสถานะ

¹⁴⁰ การตรวจสอบสถานะสำหรับวัตถุดิบจากแหล่งทะเลต้องรวมถึงผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่มาจากประมง ปลาทั้งตัว รวมถึงผลิตภัณฑ์พลอยได้ ยกเว้นการจับสัตว์น้ำพลอยได้ที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่ต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นฝั่งของสหภาพยุโรป การตรวจสอบสถานะไม่รวมผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

¹⁴¹ อีกนัยหนึ่งก็คือ จะผ่านการตรวจสอบสถานะก็ต่อเมื่อพบว่ามีความเสี่ยงต่ำตามปัจจัยเสี่ยงทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

¹⁴² ดูข้อกำหนดเหล่านี้ได้ในภาคผนวก 5 ภาพที่ 1 และ 2

¹⁴³ อีกนัยหนึ่งก็คือ จะผ่านการตรวจสอบสถานะก็ต่อเมื่อพบว่ามีความเสี่ยงต่ำตามปัจจัยเสี่ยงทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

¹⁴⁴ ดูข้อกำหนดเหล่านี้ได้ในภาคผนวก 5 ภาพที่ 1 และ 2

¹⁴⁵ ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการเผยแพร่และรายงานต่อ ASC หากไม่ผ่านการตรวจสอบสถานะ

ตัวชี้วัด 2.2.11	ทุกครั้งที่มีการเลือกหนึ่งในสองแนวทางนี้ ไม่ว่าจะเป็ “การประเมินรายสาขา/การประมง” หรือ “การประเมินผู้ผลิตส่วนประกอบ” (ดู ภาคผนวก 3) UoC ต้องเผยแพร่และแบ่งปันรายงานสรุปที่เป็นปัจจุบันต่อ ASC รวมถึงหลักฐานที่จำเป็นภายใต้ข้อ ข. ของแต่ละแนวทางในภาคผนวก 3
------------------	---

หลักการที่ 3 - UoC

อธิบายถึงอินพุตและเอาต์พุตของส่วนประกอบของอาหารสัตว์ที่ใช้ได้

เกณฑ์ 3.1 - UoC นำระบบบัญชีส่วนประกอบขาเข้าและขาออกมาใช้

ขอบข่ายของเกณฑ์ 3.1 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล – การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของภาคอุตสาหกรรมอาหารทะเลในมิติที่กว้างขึ้น มีความเสี่ยงต่ออาหารปลอมสูงมาก

โดยเฉพาะการแสดงฉลากไม่ถูกต้องและการสับเปลี่ยนใช้วัตถุดิบอื่นแทน นอกจากนี้ ยังมีความท้าทายเรื่องการตรวจสอบย้อนกลับ ที่เกี่ยวกับแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ และความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาหารสัตว์น้ำ

ASC Feed Steering Committee ทราบว่า ณ เวลาที่มีการเผยแพร่มาตรฐานอาหารสัตว์ เป็นไปได้สูงว่า ปริมาณของวัตถุดิบที่ยั่งยืนที่ได้รับการรับรองจะไม่เพียงพอต่อการผลิตอาหารสัตว์ที่ผ่านการรับรองจาก ASC จนกว่าจะถึงเวลานั้นและในฐานะที่เป็นขั้นตอนแรก โรงงานผลิตอาหารสัตว์อาจเลือกใช้แบบจำลองหนึ่งหรือทั้งสองแบบจำลอง ซึ่ง ASC ให้การยอมรับได้ และอาหารสัตว์ของ ASC นั้นอาจอยู่ในสองรูปแบบ – ตามแบบจำลองสมดุลมวล¹⁴⁶ (ที่มีทั้งส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์¹⁴⁷ และส่วนประกอบที่ไม่เข้าเกณฑ์¹⁴⁸) หรือตามแบบจำลองการแยกประเภท¹⁴⁹ (ที่มีเฉพาะส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์) อย่างไรก็ตาม แนะนำให้โรงงานผลิตอาหารสัตว์จัดหาส่วนประกอบสำหรับอาหารสัตว์ ASC ที่เข้าเกณฑ์เพิ่มมากยิ่งขึ้น

เพื่อให้ผลิตอาหารสัตว์ภายใต้แบบจำลองการแยกประเภทได้ โรงงานผลิตอาหารสัตว์ต้องระบุ และแยกส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์ ออกจากส่วนประกอบที่ไม่เข้าเกณฑ์ตลอดทุกขั้นตอนกระบวนการผลิต

เพื่อผลิตอาหารสัตว์ภายใต้แบบจำลองสมดุลมวล โรงงานผลิตอาหารสัตว์ต้องมีระบบบัญชีเพื่อให้มั่นใจได้ว่า ปริมาณส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์ขาเข้า จะครอบคลุมปริมาณอาหารสัตว์ขาออกที่ผลิตได้ภายใต้แบบจำลองสมดุลมวล

ตัวชี้วัดขอบเขต 3.1.1 - 3.1.2 – UoC ทุกแห่ง

ตัวชี้วัด 3.1.1	UoC ต้องบันทึกส่วนประกอบทั้งหมดที่ได้รับ รวมถึง <ul style="list-style-type: none">ชื่อและข้อมูลติดต่อของลูกค้าวันที่ขนส่งและรับของชื่อและข้อมูลติดต่อของผู้ผลิตชื่อส่วนประกอบ/ค่าเอกลักษณ์เลขที่ครั้งที่ผลิต / รหัสล็อต
-----------------	---

¹⁴⁶ แบบจำลองสมดุลมวล: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁴⁷ ส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁴⁸ ส่วนประกอบที่ไม่เข้าเกณฑ์: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁴⁹ แบบจำลองการแยกประเภท: ดูรายการคำจำกัดความ

	<ul style="list-style-type: none"> - ประเทศ (และภูมิภาคตามที่ตัวชี้วัด 2.2.3 และ 2.2.4 กำหนด) หรือแหล่งประมงของการผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิ - ปริมาณที่ได้รับ (เป็น กก. หรือตัน) - ส่วนประกอบนั้นประกอบด้วยหรือมีสิ่งมีชีวิตตัดแปรพันธุกรรมหรือไม่ - ส่วนประกอบนั้นประกอบด้วยหรือมียาปฏิชีวนะหรือไม่ หากมี ให้ระบุปริมาณ (มก. หรือ ก/กก.) - ความถูกต้องของการรับรองห่วงโซ่ของการคุ้มครองที่เกี่ยวข้อง - หมวดยุทธศาสตร์ที่ยั่งยืนทางทะเลตามที่อธิบายไว้ในหลักการที่ 4 - ความเสี่ยงของการตัดไม้/การแปลงที่ดินที่ถูกกฎหมายสำหรับหมวดยุทธศาสตร์ที่ 1) ส่วนประกอบที่มาจากถั่วเหลืองและปาล์มน้ำมัน รวมถึงสำหรับประเภท 2) ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุด
ตัวชี้วัด 3.1.2	<p>UoC ต้องบันทึกผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ถูกจัดส่ง¹⁵⁰ รวมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อและที่อยู่ของลูกค้า - วันที่ขนส่งและจัดส่ง - ชื่อผลิตภัณฑ์/ค่าเอกลักษณ์ - ปริมาณที่จัดส่ง (เป็น กก. หรือตัน) - ผลิตภัณฑ์นั้นประกอบด้วยหรือมีสิ่งมีชีวิตตัดแปรพันธุกรรมหรือไม่ - ผลิตภัณฑ์นั้นประกอบด้วยหรือมียาปฏิชีวนะหรือไม่ หากมี ให้ระบุปริมาณ (มก. หรือ ก/กก.) - ผลิตภัณฑ์นั้นถูกจัดส่งภายใต้แบบจำลองการแยกประเภทของ ASC หรือไม่ - ผลิตภัณฑ์นั้นถูกจัดส่งภายใต้แบบจำลองสมดุลมวลของ ASC หรือไม่

ตัวชี้วัดขอบเขต 3.1.3 และ 3.1.4 – เฉพาะ UoC ที่ใช้แบบจำลองการแยกประเภทเท่านั้น

ตัวชี้วัด 3.1.3	<p>UoC ต้องมีระบบตรวจสอบย้อนกลับที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้แน่ใจว่ามีการบันทึกรายละเอียดของส่วนประกอบไว้ ซึ่งรวมถึงส่วนประกอบระหว่างการรับ รวมถึงผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่ผลิตระหว่างนั้น ตลอดทุกขั้นตอนภายใน UoC จนถึงการส่ง</p>
ตัวชี้วัด 3.1.4	<p>UoC ต้องมีระบบเพื่อให้แน่ใจว่าส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์และไม่เข้าเกณฑ์ของ ASC ถูกแยกจากกันตั้งแต่การรับตลอดทุกขั้นตอนภายใน UoC จนถึงการส่ง เพื่อป้องกันไม่ให้ส่วนประกอบปะปนกัน</p>

¹⁵⁰ ผลิตภัณฑ์: ดูรายการคำจำกัดความ

เกณฑ์ 3.2 - UoC กำหนดส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์ และคำนวณปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลมวล

ตัวชี้วัดขอบเขต 3.2.1 – 3.2.4 – เฉพาะ UoC ที่ใช้แบบจำลองสมมูลมวลเท่านั้น

เหตุผล

การปฏิบัติตามตัวชี้วัดความยั่งยืนในมาตรฐานนี้จำเป็นต้องแบ่งประเภทของส่วนประกอบที่เข้ามา
ยังโรงงานผลิตอย่างถูกต้อง ไม่ใช่ส่วนประกอบทั้งหมดที่ UoC
จัดหาได้จะนับรวมเป็นปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลมวล ตัวชี้วัดต่างๆ ในเกณฑ์นี้
จะกำหนดข้อกำหนดในการคำนวณ

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 3.2.1	UoC ต้องกำหนดว่าส่วนประกอบใดเป็นส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์ และคำนวณปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลมวล ตามวิธีปฏิบัติในภาคผนวก 5 ว่าด้วยการบันทึกรายละเอียดของขั้นตอนการคำนวณ
ตัวชี้วัด 3.2.2	UoC ต้องคำนวณสมมูลมวลทุกปีในระยะเวลา 12 เดือน ตั้งแต่มกราคมถึงธันวาคม ¹⁵¹
ตัวชี้วัด 3.2.3	UoC ต้องประเมินว่าการแปรรูปส่วนประกอบก่อนจะนำไปใช้ผลิตผลิตภัณฑ์สุดท้ายนั้น จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ¹⁵² มากกว่า 5% ตามน้ำหนัก (ปริมาณ) ระหว่างเวลาที่รับส่วนประกอบและเวลาที่นำไปใช้หรือไม่ ถ้าใช่ ต้องหา และบันทึกค่าความต่างของน้ำหนัก (ปริมาณ) ก่อนกระบวนการ เพื่อนำมาพิจารณาในการคำนวณปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลมวล
ตัวชี้วัด 3.2.4	UoC ต้องรายงานปริมาณผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ขายได้ภายใต้แบบจำลองสมมูลมวลทุกปี โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC

ตัวชี้วัดขอบเขต 3.2.5 – เฉพาะ UoC ที่ใช้แบบจำลองการแยกประเภทเท่านั้น

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 3.2.5	UoC ต้องรายงานปริมาณผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ขายได้ภายใต้แบบจำลองการแยกประเภททุกปี โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC

¹⁵¹ASC จะพิจารณาและอาจยอมรับวิธีการคำนวณสมมูลมวลอื่นๆ ในอนาคต

¹⁵² ตัวอย่างเช่น เกิดจากการแยกหรือการเพิ่มน้ำหรือการนำของเสียออก

เกณฑ์ 3.3 - UoC แสดงฉลากผลิตภัณฑ์อย่างถูกต้อง

ตัวชี้วัดขอบเขต 3.3.1 – เฉพาะ UoC ที่ใช้แบบจำลองสมดุลมวลเท่านั้น

เหตุผล – เพื่อส่งเสริมการนำมาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC มาใช้ UoC อาจขายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตส่วนหนึ่งเป็นอาหารสัตว์ ที่ปฏิบัติตามมาตรฐานของ ASC เท่านั้น มาตรฐานฉบับแรกนี้อนุญาตให้ผู้ผลิตเลือกได้ระหว่างแบบจำลองการแยกประเภทของ ASC และแบบจำลองสมดุลมวลของ ASC ตัวชี้วัดต่างๆ ในเกณฑ์นี้กำหนดข้อกำหนดการแสดงผล (หรือการระบุตัวตน) สำหรับในผลิตภัณฑ์สุดท้าย โดยขึ้นอยู่กับแบบจำลองที่เลือกใช้

หมายเหตุ: UoC อาจเลือกใช้แบบจำลองทั้งสองแบบได้ทุกเมื่อ

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 3.3.1	UoC ต้องระบุว่าผลิตภัณฑ์ใดที่จำหน่ายภายใต้แบบจำลองสมดุลมวลโดยใช้การกล่าวอ้างอาหารสัตว์ที่อนุญาตให้ทำได้ รวมถึงแบบจำลองที่ใช้ (เช่น สมดุลมวล) ห้ามใช้ตราสัญลักษณ์ของ ASC

ตัวชี้วัดขอบเขต 3.3.2 – เฉพาะ UoC ที่ใช้แบบจำลองการแยกประเภทเท่านั้น

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 3.3.2	UoC ต้องระบุผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายภายใต้แบบจำลองการแยกประเภทโดยใช้ชื่ออาหารสัตว์ที่ชัดเจนตามชื่ออาหารสัตว์ที่อยู่ในตารางของหนังสือรับรอง ตามด้วยการกล่าวอ้างอาหารสัตว์ที่อนุญาตให้ทำได้ รวมถึงแบบจำลองที่ใช้ (เช่น การแยกประเภท) อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าของ ASC ได้ โดยเป็นไปตามเงื่อนไข

เกณฑ์ 3.4 - UoC มีความโปร่งใสเกี่ยวกับคุณลักษณะผลิตภัณฑ์

ขอบเขตของเกณฑ์ 3.4 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล - ไนโตรเจนและฟอสฟอรัสจะถูกปล่อยออกสู่น้ำรอบๆ คอกปลาสืบเนื่องจากอาหารสัตว์ที่ตกค้างและผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการเผาผลาญอาหาร หากจัดการไม่เหมาะสม อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อระบบนิเวศบนผิวน้ำและหน้าดิน บริษัทผู้ผลิตอาหารสัตว์อาจช่วยให้ลูกค้าเข้าใจผลกระทบของอาหารสัตว์ต่อสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น ด้วยการให้ข้อมูลการปล่อยสารอาหารโดยประมาณ อิงกับปริมาณสารอาหารของอาหารสัตว์ของตน แม้จะอนุญาตให้ใช้สิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรมได้ แต่ต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว มีความนิยมในการใช้พืชดัดแปรพันธุกรรมในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและในอาหารสัตว์ทั่วโลก แต่ผู้บริโภคและผู้ค้าปลีกบางรายมีความต้องการที่จะสามารถระบุผลิตภัณฑ์อาหารต่างๆ ได้ รวมถึงปลาที่ผ่านการเพาะเลี้ยงและมีการดัดแปรพันธุกรรม หรือได้รับอาหารที่มีส่วนประกอบเป็นสิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม ต้องให้เอกสารเกี่ยวกับการใช้ GMO แก่ลูกค้า ข้อกำหนดนี้ช่วยให้เกิดความโปร่งใสเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรมในอาหารสัตว์ได้ (ส่วนประกอบ >0.9%) เพื่อให้ผู้ค้าปลีกและผู้บริโภคมีข้อมูลในการตัดสินใจอย่างเพียงพอ

ตัวชี้วัด	
ตัวชี้วัด 3.4.1	เมื่อร้องขอ UoC ต้องเปิดเผยปริมาณไนโตรเจน (N) และฟอสฟอรัส (P) พร้อมเอกสารประกอบที่ตรวจสอบได้ (ในหน่วยกิโลกรัม/ตันสินค้า หรือกรัม/กิโลกรัมสินค้า) ของผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์แต่ละชนิดต่อผู้ซื้อ ¹⁵³ ผลิตภัณฑ์ทุกราย
ตัวชี้วัด 3.4.2	UoC ต้องเปิดเผยถึงการมีอยู่ของ ¹⁵⁴ สิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม ¹⁵⁵ (GMO) ¹⁵⁶ หรือส่วนประกอบที่ผลิตจาก GMO ของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดต่อผู้ซื้อ ¹⁵⁷ ผลิตภัณฑ์ทุกราย
ตัวชี้วัด 3.4.3	UoC ต้องเปิดเผยสารออกฤทธิ์และปริมาณที่ใช้ (ในหน่วย มก. หรือ ก./กิโลกรัมสินค้า) ของยาปฏิชีวนะหรือสารเสริมอาหารสัตว์ที่เป็นยาอื่นๆ ในผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทต่อ ¹⁵⁸ ผู้ซื้อทุกราย
ตัวชี้วัด 3.4.4	UoC ต้องเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปริมาณส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่เป็นปลาทั้งตัว

¹⁵³รวมถึงฟาร์มที่ไม่ใช่ ASC ด้วย

¹⁵⁴อนุญาตให้ใช้เกณฑ์ 0.9% ในกรณีพิเศษ หรือโดยบังเอิญ สำหรับสารดัดแปรพันธุกรรมในอาหารหรือแหล่งอาหารที่ไม่ได้ดัดแปรพันธุกรรม อ้างอิง: EU Regulation 1830/2003 ว่าด้วยการตรวจสอบย้อนกลับและการแสดงฉลากของสิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม และการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์อาหารและอาหารสัตว์ที่ผลิตจากสิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม

¹⁵⁵ สิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม (GMO): ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁵⁶ใช้ได้กับส่วนประกอบหลักตามที่กำหนดโดย EU Regulation 1830/2003 ว่าด้วยการตรวจสอบย้อนกลับและการแสดงฉลากของสิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม และการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์อาหารและอาหารสัตว์ที่ผลิตจากสิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม

¹⁵⁷รวมถึงฟาร์มที่ไม่ใช่ ASC ด้วย

¹⁵⁸รวมถึงฟาร์มที่ไม่ใช่ ASC ด้วย

	ที่มีในผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์แต่ละประเภท ¹⁵⁹ ต่อฟาร์มที่ผ่านการรับรองจาก ASC และฟาร์มที่ยื่นขอการรับรองจาก ASC
--	--

¹⁵⁹ ข้อมูลนี้ใช้สำหรับการคำนวณ FFDR (Forage Fish Dependency Ratio) สำหรับปลาป่น/น้ำมันปลา และ FFER (Fish Feed Equivalence Ratio) ใน ASC Farm Standard ใช้ตัวชี้วัดได้นี้กับผลิตภัณฑ์สำหรับฟาร์มที่ผ่านการรับรองจาก ASC เท่านั้น
มาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC เวอร์ชัน 1.01 มกราคม 2023
หน้า 62 จาก 115

หลักการที่ 4 - UoC

จัดหาส่วนประกอบจากแหล่งทะเลอย่างมีความรับผิดชอบ

เกณฑ์ 4.1 - UoC เพิ่มระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่ของส่วนประกอบจากแหล่งทะเล (ปลาทั้งตัว)

ขอบข่ายของเกณฑ์ 4.1 - UoC ทุกแห่ง

เหตุผล - ส่วนประกอบจากแหล่งทะเลมีบทบาทสำคัญในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์น้ำ เพราะเป็นแหล่งสารอาหารที่สำคัญ การที่มีบทบาทสำคัญนี้ทำให้คาดการณ์ได้ว่าส่วนประกอบจากแหล่งทะเลจะยังคงเป็นส่วนหนึ่งของซัพพลายส่วนประกอบอาหารสัตว์ทั่วโลก แม้จะมีข้อกังวลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและสังคม ASC ตระหนักถึงประเด็นนี้และแสวงหาวิธีที่จะส่งเสริมการประมง และอุตสาหกรรมการผลิตส่วนประกอบจากแหล่งทะเล เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนของซัพพลายด้านการประมงอย่างต่อเนื่อง ในฐานะที่เป็นวิธีการรับมือและลดผลกระทบอย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อคำนึงถึงความแตกต่างของนานาชาติประเทศทั่วโลกในแง่การดำเนินการด้านความยั่งยืนของการประมง (ปลาเหยื่อ) ได้มีการพัฒนาแบบจำลองการปรับปรุง (“ระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่”) ที่ระบุระดับของความยั่งยืนออกเป็น 4 ระดับ (ระดับของความยั่งยืน L1 - L4; ดูภาคผนวก 4) แบบจำลองการปรับปรุงนี้ใช้กับปริมาณส่วนใหญ่ (50-100%) ของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่เป็นปลาทั้งตัว และจัดสรรปริมาณส่วนน้อย (0-49%) ให้กับระดับที่เหลือหรือระดับที่ผสมผสานกัน ความยืดหยุ่นนี้ช่วยให้แน่ใจว่า ซัพพลายการประมงที่เกี่ยวข้องกับโครงการปรับปรุงจะคงรักษาสัดส่วนการเข้าสู่ตลาดได้ ซึ่งเป็นปัจจัยกระตุ้นที่สำคัญให้ปรับปรุงอยู่เสมอ โดยรวมแล้ว ระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่จะช่วยผสมผสานความแตกต่างและความท้าทายที่ไม่อาจปฏิเสธได้ที่การประมง (ปลาเหยื่อ) ทั่วโลกต้องเผชิญ ในแง่ของความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม แต่ก็ช่วยให้ผู้ผลิตอาหารสัตว์ปรับปรุงการจัดการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นตามแบบจำลองเดียวกันทั่วโลก

ผู้ผลิตอาหารสัตว์เข้ามาที่ระดับก็ได้ ขึ้นอยู่กับโพรไฟล์ล่าสุดในการจัดหาส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่เป็นปลาทั้งตัว จากจุดนี้ ผู้ผลิตต้องปรับปรุงระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่ของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่เป็นปลาทั้งตัวขึ้นเรื่อย ๆ (ปริมาณส่วนใหญ่จะปรับเพิ่มขึ้นหนึ่งระดับทุกสามปี)

ASC จะกำหนดให้ส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่ผ่านการรับรองขึ้นสู่ระดับ 100% MSC หรือเทียบเท่า ตามที่ Aquaculture Dialogues อ้างอิง ซึ่งหมายถึงระดับที่ 5 ของระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่ฉบับแก้ไข การพิจารณาความเป็นไปได้ของระดับที่ 5 นี้จะถูกกำหนดจากกระบวนการพิจารณามาตรฐาน และบนพื้นฐานของการพิจารณาปริมาณความต้องการและปริมาณที่มีอยู่อย่างรอบคอบ ในลักษณะที่คล้ายกัน จะมีการทบทวนการใช้สมมูลมวล และเมื่อเหมาะสมและเป็นไปได้ จะพิจารณาการเปลี่ยนผ่านสู่ซัพพลายแบบแบ่งแยก

ตัวชี้วัด:

ตัวชี้วัด 4.1.1	UoC ต้องกำหนดปริมาณส่วนประกอบจากแหล่งทะเล ¹⁶⁰ ที่ได้รับสำหรับผลิตภัณฑ์พลอยได้จากปลา ¹⁶¹ และปลาทั้งตัว ให้คะแนนส่วนประกอบจากปลาทั้งตัวตามหมวดหมู่ที่ 1-4 ในตาราง 2 และจากนั้น คำนวณระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่ (MSL) ของ UoC (ภาคผนวก 4)
ตัวชี้วัด 4.1.2	สำหรับการตรวจสอบครั้งแรก UoC ต้องคำนวณระดับเริ่มต้น (EL) EL คือระดับ MSL ในช่วงระยะเวลา 24 เดือนก่อนการตรวจสอบครั้งแรก
ตัวชี้วัด 4.1.3	UoC ต้องคงระดับ MSL ไว้ในรอบการรับรองครั้งแรกเป็นอย่างน้อย เช่นเดียวกับระดับ EL (ภาคผนวก 4) ¹⁶²
ตัวชี้วัด 4.1.4	UoC ต้องปรับเพิ่มระดับ MSL ในรอบการรับรองถัดขึ้นอย่างน้อยหนึ่งระดับ ¹⁶³ จากระดับของรอบการรับรองครั้งก่อนหน้า (ภาคผนวก 4)
ตัวชี้วัด 4.1.5	UoC ต้องคำนวณ รายงานให้ ASC ทราบ รวมถึงเผยแพร่ ¹⁶⁴ ระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่ (MSL) สำหรับรอบการรับรองแต่ละครั้ง
ตัวชี้วัด 4.1.6	UoC ต้องคำนวณ รายงานต่อให้ ASC ทราบ รวมถึงเผยแพร่ ¹⁶⁵ ปริมาณของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่ใช้ไปในรอบการรับรองครั้งก่อนหน้า

¹⁶⁰ ส่วนประกอบจากแหล่งทะเล: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁶¹ ผลิตภัณฑ์พลอยได้จากแหล่งทะเล: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁶² ระดับ EL ที่เส้นฐาน MSL (ภาคผนวก 4) นั้นเป็นไปได้ トラบใดที่ UoC แสดงให้เห็นระหว่างการตรวจสอบขึ้นต้นว่ามีระบบที่พร้อมสำหรับการเลื่อนขึ้นเป็น MSL 1 ในช่วงปีแรกของการรับรองครั้งแรก

¹⁶³ ในกรณีที่ UoC แสดงให้เห็นได้ว่าส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่ตนพึ่งพายู่นั้นมาจากการประมงแหล่งเดียว และไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

ผู้ผลิตอาหารสัตว์จะได้รับอนุญาตให้ขยายรอบของระดับของความยั่งยืนจากแหล่งทะเลโดยรวมในปัจจุบันออกไปได้สูงสุดเป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มความคืบหน้าของ FIP เพิ่มหลักฐานประกอบ (การชี้พยายการประมงสถานะของความคืบหน้าของ FIP และเวลาที่คาดว่าจะเสร็จสิ้น) เป็นภาคผนวกต่อท้ายรายงานการตรวจสอบของ ASC

¹⁶⁴ ผ่านเว็บไซต์ของ UoC

¹⁶⁵ ผ่านเว็บไซต์ของ UoC

หลักการที่ 5 - UoC จัดหาส่วนประกอบจากพืชอย่างมีความรับผิดชอบ

เกณฑ์ 5.1 - UoC มุ่งมั่นสู่ห่วงโซ่อุปทานที่ปลอดภัยปราศจากการทำลายป่า/การแปลงที่ดิน

ขอบข่ายของเกณฑ์ 5.1 - UoC ทุกแห่ง

Rationale – อุตสาหกรรมอาหารสัตว์น้ำบริโภคเอาต์พุตจากเกษตรกรรมทั่วโลกในปริมาณค่อนข้างน้อย อย่างไรก็ตาม ประมาณ 75% ของปริมาณส่วนประกอบอาหารสัตว์น้ำทั่วโลก¹⁶⁶มาจากเกษตรกรรม ทำให้ไม่อาจแยกอุตสาหกรรมอาหารสัตว์น้ำ ออกจากผลกระทบเชิงลบของเกษตรกรรมได้

ข้อกังวลสำคัญของเกษตรกรรมคือการขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูกด้วยการทำลายป่า¹⁶⁷ (เขตร้อนและเขตอบอุ่น) และการแปลงที่ดินใน¹⁶⁸ระบบนิเวศทางธรรมชาติอื่นๆ¹⁶⁹ (เช่น savanna และทุ่งหญ้า) ในหลายประเด็นที่มีการหยิบยกขึ้น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (UN Sustainable Development Goals) เน้นย้ำข้อกังวลหลักนี้อย่างชัดเจนใน เป้าหมาย SDG 15 ว่า “ปกป้อง ป่าไม้ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน หยุดยั้งการรุกรานของทะเลทราย หยุดและย้อนกระบวนการเสื่อมโทรมของดิน¹⁷⁰ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ”

การทำลายป่าและการแปลงที่ดินนั้นส่งผลกระทบต่อหลากหลาย ป่าไม้และระบบนิเวศทางธรรมชาติอื่นๆ ทำหน้าที่เป็นแหล่งดูดซับและกักเก็บก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และยังเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์หลากหลายพันธุ์ ดังนั้น จึงมีส่วนในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีววิทยา ช่วยควบคุมสภาพอากาศในระดับภูมิภาค และเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์แก่มนุษย์ หากจัดการได้ดี

ปลายปี 2016 ได้มีรวมกลุ่มความร่วมมือที่มีเป้าหมายร่วมกัน เพื่อเร่งพัฒนาการและเพิ่มความรับผิดชอบในด้านพันธสัญญาของบริษัทในการปกป้องป่าไม้ ระบบนิเวศทางธรรมชาติ และสิทธิมนุษยชน สมาชิกของกลุ่มความร่วมมือนี้ได้รับริเริ่มโครงการ Accountability Framework initiative (AFI) เนื่องจากตระหนักถึงความจำเป็นที่จะทำให้พันธสัญญานั้นบรรลุผลได้¹⁷¹

ผู้ผลิตอาหารสัตว์ที่ผ่านการรับรองจาก ASC มีส่วนร่วมในความพยายามทั่วโลกในการลดการทำลายป่าไม้และการแปลงที่ดิน ผ่านพันธสัญญาสาธารณะ ตามด้วยแผนปฏิบัติการสาธารณะ

¹⁶⁶Tacon, A.G.J.; Hasan, M.R.; Metian, M.; *Demand and supply of feed ingredients for farmed fish and crustaceans: trends and prospects*; FAO Fisheries and Aquaculture Technical Paper No. 564. FAO, 2011. 87 pp. <http://www.fao.org/3/ba0002e/ba0002e.pdf>

¹⁶⁷ การทำลายป่า: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁶⁸ การแปลงที่ดิน: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁶⁹ ระบบนิเวศทางธรรมชาติ: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁷⁰ การเสื่อมโทรม: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁷¹ www.accountability-framework.org

เพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่ห่วงโซ่อุปทานที่ปลอดภัยปราศจากไฟป่าและการแปลงที่ดิน
ข้อกำหนดที่สร้างขึ้นนี้สอดคล้องกับหลักการของ AFi

เป้าหมายเพิ่มเติมคือส่งเสริมให้ผู้ผลิตอาหารสัตว์ที่ผ่านการรับรองทำงานร่วมกับคู่ค้าเพื่อเป็นคู่ค้าที่ปลอดภัยปราศจากไฟป่าและการแปลงที่ดิน

การผลิตถั่วเหลืองและปาล์มน้ำมันซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อกังวลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นอย่างมากในประเทศ
ศผู้ผลิตวัตถุดิบปฐมนุฎที่สำคัญหลายแห่ง

เนื่องจากพืชทั้งสองชนิดนำมาใช้ผลิตส่วนประกอบสำหรับอาหารสัตว์น้ำ

เกณฑ์นี้จึงระบุถึงข้อกังวลเหล่านี้อย่างชัดเจน ขั้นตอนการรับประกันที่กล่าวถึงในภาคผนวก 6

ต้องการทำให้แน่ใจว่ามีความเสี่ยงต่ำที่ส่วนประกอบจากถั่วเหลือง

และน้ำมันปาล์มจะมาจากพื้นที่ที่มีการแปลงที่ดินและการทำลายป่า

พร้อมทั้งกระตุ้นให้ผู้ผลิตทำงานร่วมกับห่วงโซ่อุปทาน

เพื่อให้แน่ใจว่ามีความเสี่ยงต่ำเรื่องการแปลงที่ดินและการทำลายป่าสำหรับส่วนประกอบพืชปริมาณสูงสุด
ที่ใช้ในโรงงานผลิตอาหารสัตว์

รวมถึงส่งเสริมให้ผู้ผลิตดำเนินการเช่นเดียวกันกับส่วนประกอบจากพืชประเภทอื่นๆ ทุกชนิด

ตัวชี้วัด:	
ตัวชี้วัด 5.1.1	UoC ต้องประกาศพันธสัญญาต่อสาธารณะ ¹⁷² เพื่อเปลี่ยนผ่านห่วงโซ่อุปทานที่ปลอดภัยปราศจากไฟป่า ¹⁷³ และการแปลงที่ดิน ¹⁷⁴ สำหรับการจัดหาส่วนประกอบจากพืชทุกชนิด (หมวดหมู่ที่ 1-3) พันธสัญญาต่อสาธารณะต้องรวมถึง - วันกำหนดดำเนินงาน ¹⁷⁵ ที่เกี่ยวกับการทำลายป่าและการแปลงที่ดินภายในเดือนที่มีการเผยแพร่มาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC แก่ไขครั้งที่ 1.0
ตัวชี้วัด 5.1.2	UoC ต้องจำแนกห่วงโซ่อุปทานจากพืชออกเป็นหมวดหมู่ดังนี้ หมวดหมู่ที่ 1: ส่วนประกอบที่รู้ว่ามีความเสี่ยงระดับโลก (กล่าวคือ ส่วนประกอบที่มาจากถั่วเหลืองและน้ำมันปาล์ม) หมวดหมู่ที่ 2: ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุด ¹⁷⁶ หมวดหมู่ที่ 3: ส่วนประกอบจากพืชประเภทอื่นๆ
ตัวชี้วัด 5.1.3	UoC ต้องประเมินความเสี่ยงของการทำลายป่าและการแปลงที่ดินที่ถูกกฎหมายในระดับการผลิตวัตถุดิบจากพืชสำหรับห่วงโซ่อุปทานส่วนประกอบจากพืชทั้งหมด โดยให้ความสำคัญกับ 1) ส่วนประกอบซึ่งเป็นที่รู้ว่ามีความเสี่ยงระดับโลก (นั่นคือ ส่วนประกอบที่มาจากถั่วเหลืองและน้ำมันปาล์ม) และ 2) ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุด

¹⁷² พันธสัญญานี้ใช้กับอาหารสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ผลิตโดย UoC

¹⁷³ **ปลอดภัยปราศจากไฟป่า:** ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁷⁴ **ปลอดภัยปราศจากแปลงที่ดิน:** ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁷⁵ **วันกำหนดดำเนินงาน:** ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁷⁶ **ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุด:**

ใช้กับส่วนประกอบที่โดยรวมแล้วประกอบเป็นปริมาณส่วนประกอบจากพืชทั้งหมดส่วนใหญ่ นั่นคือ $\geq 50\%$

ให้ยึดส่วนประกอบจากประเภทเดียวที่มีปริมาณสูงสุดเป็นปริมาณส่วนใหญ่รวม

ตัวชี้วัด 5.1.4	UoC ครอบคลุมห่วงโซ่อุปทานจากพืชจากหมวดหมู่ที่ 3) ส่วนประกอบจากพืชประเภทอื่นๆ (5.1.2) ในการวิเคราะห์ แต่ UoC ไม่จำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าวเพื่อให้ได้มาหรือคงไว้ซึ่งการรับรอง
ตัวชี้วัด 5.1.5	UoC ต้องใช้หนึ่งในสี่แนวทาง อันได้แก่ 1) บัตรคะแนนประเทศ 2) การประเมินระดับประเทศ/รายสาขา 3) การประเมินผู้ผลิตส่วนประกอบ หรือ 4) การรับรอง (ตามที่กล่าวถึงในภาคผนวก 6) เพื่อกำหนดระดับความเสี่ยงของการทำลายป่าหรือการแปลงที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
ตัวชี้วัด 5.1.6	ทุกครั้งที่มีการเลือกหนึ่งในสองแนวทางนี้ ไม่ว่าจะ เป็น “การประเมินระดับประเทศ/รายสาขา” หรือ “การประเมินผู้ผลิตส่วนประกอบ” (ดู 5.1.5) UoC ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนทั่วไปสำหรับกรอบการบริหารความเสี่ยง ที่กล่าวถึงในภาพที่ 4 ภาคผนวก 7
ตัวชี้วัด 5.1.7	ภายใน 1 ปีนับจากการตรวจสอบครั้งแรก UoC ต้องมีแผนปฏิบัติการสาธารณะ ¹⁷⁷ เพื่อบรรลุปันธสัญญาสำหรับหมวดหมู่ที่ 1) ส่วนประกอบที่รู้ว่ามีความเสี่ยงระดับโลก (กล่าวคือ ส่วนประกอบที่มาจากถั่วเหลืองและน้ำมันปาล์ม) และ 2) ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุด ที่ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ - กรอบเวลาและวันที่เป้าหมาย ¹⁷⁸ - เป้าหมายและจุดสำคัญที่ประเมินอย่างไม่มีอคติในเชิงปริมาณและจำเพาะเชิงภูมิศาสตร์ ¹⁷⁹
ตัวชี้วัด 5.1.8	UoC ต้องมีระบบเพื่อให้แน่ใจว่าจะจัดหาส่วนประกอบจากพืชจากห่วงโซ่อุปทานที่อยู่ภายใต้พันธสัญญาต่อสาธารณะเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่ห่วงโซ่อุปทานที่ลดการทำลายป่าและการแปลงที่ดิน (ดู 5.1.1) ¹⁸⁰
ตัวชี้วัด 5.1.9	สำหรับหมวดหมู่ที่ 1) ส่วนประกอบที่รู้ว่ามีความเสี่ยงระดับโลก (กล่าวคือ ส่วนประกอบที่มาจากถั่วเหลืองและน้ำมันปาล์ม) และหมวดหมู่ที่ 2) ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุด UoC ต้องมีระบบเพื่อให้แน่ใจว่าจะจัดหาส่วนประกอบจากพืชที่แสดงให้เห็นว่ามี ความเสี่ยงต่ำ หรือมีแผนปฏิบัติการ ที่อยู่ระหว่างนำมาใช้เพื่อให้บรรลุความเสี่ยงต่ำ (ดู 5.1.7)
ตัวชี้วัด 5.1.10	สำหรับหมวดหมู่ที่ 1) ส่วนประกอบที่รู้ว่ามีความเสี่ยงระดับโลก (กล่าวคือ ส่วนประกอบที่มาจากถั่วเหลืองและน้ำมันปาล์ม) UoC ต้องมีระบบเพื่อให้แน่ใจว่าจะใช้เฉพาะส่วนประกอบที่มาจากพืชเป็นส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์เท่านั้น ¹⁸¹ และแสดงให้เห็นว่ามี ความเสี่ยงต่ำ ¹⁸²

¹⁷⁷ ใช้ไม่ได้กับหมวดหมู่ที่ 1) ส่วนประกอบที่รู้ว่ามี ความเสี่ยงระดับโลก (กล่าวคือ ส่วนประกอบที่มาจากถั่วเหลืองและน้ำมันปาล์ม) และ 2) ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุดที่แสดงว่ามี ความเสี่ยงต่ำ และใช้ไม่ได้กับหมวดหมู่ที่ 3) ส่วนประกอบจากพืชประเภทอื่นๆ

¹⁷⁸ วันที่เป้าหมาย: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁷⁹ อย่างน้อยในระดับประเทศ สเกลทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมต้องเหมาะสมกับระดับของ ความเสี่ยง

¹⁸⁰ ดูข้อกำหนดเหล่านี้ที่นำเสนอเป็นภาพได้ในภาคผนวก 5 ภาพที่ 2

¹⁸¹ ส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁸² ใช้ไม่ได้กับหมวดหมู่ที่ 2) ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุด หรือ 3) ส่วนประกอบจากพืชประเภทอื่นๆ

ตัวชี้วัด 5.1.11	UoC ต้องเปิดเผยรายงานความคืบหน้าสู่พันธสัญญาของตนต่อสาธารณะทุกปี ¹²⁵ รวมถึงการรายงานผลการดำเนินการตามจุดสำคัญเชิงปริมาณและจำเพาะเชิงภูมิศาสตร์ที่กล่าวถึงในแผนปฏิบัติการสาธารณะ (ดู 5.1.7)
ตัวชี้วัด 5.1.12	UoC ต้องเผยแพร่และรายงานภาพรวมของส่วนประกอบจากพีชที่กำหนดว่ามีความเสี่ยงต่ำ และแนวทางที่เกี่ยวข้องที่เลือกใช้ต่อ ASC โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC
ตัวชี้วัด 5.1.13	อย่างน้อยที่สุด ต้องมีส่วนร่วมในแพลตฟอร์มที่มีผู้มีส่วนได้เสียหลายรายหนึ่งแห่ง ¹⁸³ ที่เร่งความเร็วในการเปลี่ยนผ่านสู่ห่วงโซ่อุปทานที่ปลอดการแปลงที่ดิน

UoC

¹⁸³ เช่น Cerrado Manifesto (<https://cerradostatement.fairr.org>)

ภาคผนวก 1: รายการคำย่อ คำอธิบาย และรูปแบบการพูดที่ใช้

รายการคำย่อ

AB	หน่วยงานรับรองระบบมาตรฐาน
Afi	Accountability Framework initiative
ASC	Aquaculture Stewardship Council
ASI	Assurance Services International
CAB	หน่วยตรวจสอบและรับรอง
CAR	Certification and Accreditation Requirements (ข้อกำหนดในการรับรองระบบมาตรฐาน)
CASS	Conservation Alliance for Seafood Solutions
CITES	Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์)
CoC	Chain of Custody (ห่วงโซ่ของการคุ้มครอง)
CC	Code of Conduct (หลักจรรยาบรรณ)
D/C	Deforestation and Conversion (การทำลายป่าและการแปลงที่ดิน)
DD	Due Diligence (การตรวจสอบสถานะ)
EL	Entry Level (ระดับเริ่มต้น)
EEMP	Energy Efficiency Management Plan (แผนการจัดการการประหยัดพลังงาน)
EMP	แผนการจัดการน้ำทิ้ง
EU	European Union (สหภาพยุโรป)
FAO	UN Food and Agriculture Organization (องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ)
FIP	Fishery Improvement Project (โครงการปรับปรุงการทำประมง)
FPIC	Free, Prior and Informed Consent (ฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้ บอกรับแจ้งล่วงหน้า และเป็นอิสระ)
GDP	Gross Domestic Product (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ)
GHG	Greenhouse Gas (ก๊าซเรือนกระจก)
GM / GMO	Genetically Modified / Genetically Modified Organism (ได้รับการดัดแปรพันธุกรรม / สิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม)
ILO	International Labour Organization (องค์การแรงงานระหว่างประเทศ)
IPCC	Intergovernmental Panel on Climate Change (คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ)
ISEAL	International Social and Environmental Accreditation and Labelling (Alliance)
IUCN	International Union for Conservation of Nature (องค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ)
LLA	Logo Licence Agreement (ข้อตกลงการใช้สิทธิตราสัญลักษณ์)
IM	Ingredient Manufacturer (ผู้ผลิตส่วนประกอบ)
MJ	megajoules (เมกาจูลส์)
ML	megalitres (เมกกะลิตร)
MSC	Marine Stewardship Council (สภาพิทักษ์ทะเล)
MSL	Majority Sustainability Level (ระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่)
NGO	Non-Governmental Organisation (องค์กรนอกภาครัฐ)
OHCHR	Office of the High Commissioner for Human Rights (สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ)
PDCA	Plan-Do-Check-Act (วางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-ปรับปรุง)
PPE	Personal Protective Equipment (อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล)

RUoC	Requirements for the Unit of Certification (ข้อกำหนดสำหรับหน่วยที่ขอการรับรอง)
SDG	UN Sustainable Development Goal (เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ)
t	Tonne (1,000 kg) (ตัน, 1,000 กก.)
ToC	Theory of Change (ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง)
UN	United Nations (องค์การสหประชาชาติ)
UDHR	Universal Declaration of Human Rights (ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน)
UoC	หน่วยที่ขอการรับรอง
WCEP	แผนการอนุรักษ์และใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
WMP	แผนการจัดการของเสีย

รายการคำจำกัดความ

หมายเหตุ: ในปัจจุบัน ASC อยู่ระหว่างการพัฒนาฐานข้อมูลคำศัพท์ของ ASC UoC จะใช้รายการคำจำกัดความด้านล่างจนกว่าจะเริ่มใช้งานฐานข้อมูล

คำศัพท์	คำจำกัดความ	อ้างอิง
การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำคือการทำฟาร์มเลี้ยงสิ่งมีชีวิตในน้ำ เช่น ปลา สัตว์จำพวกหอยและปลาหมึก สัตว์น้ำที่มีเปลือกแข็ง และพืชน้ำ การทำฟาร์มใช้การแทรกแซงบางอย่างในกระบวนการเพาะเลี้ยงเพื่อเพิ่มผลผลิต เช่น จำนวนการเพาะเลี้ยงปกติ การให้อาหาร การคุมครองจากนกล่า เป็นต้น การทำฟาร์มยังหมายถึงการเป็นเจ้าของสัตว์ที่เพาะเลี้ยงแบบรายบุคคลหรือองค์กร	FAO
อาหารสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ / อาหารสัตว์น้ำ	อาหารสัตว์ (ดูคำจำกัดความ) ที่ผลิตขึ้นเพื่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ASC
ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	เป็นตัวแทนกลุ่มของอุตสาหกรรม (เช่น อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมการทำฟาร์ม อุตสาหกรรมแปรรูป เป็นต้น) และตลาดที่มีคุณลักษณะร่วมกัน (กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)	ASC
ความต้องการขั้นพื้นฐาน	องค์ประกอบที่มนุษย์จำเป็นต้องมีเพื่อเติมเต็มความต้องการพื้นฐานและมีชีวิตที่ดี โดยทั่วไปแล้ว ความต้องการพื้นฐานนี้ประกอบด้วยสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย รวมถึงบริการที่จำเป็นต่างๆ เช่น การเข้าถึงน้ำดื่ม การสุขภาพ การศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการดูแลสุขภาพ และการขนส่งสาธารณะ	ILO
ของเสียเคมีและของเสียอันตราย	ของเสียเคมีและของเสียอันตราย - ของเสียที่เกิดจากสารเคมีที่เป็นอันตรายหรือมีคุณสมบัติที่อาจเป็นอันตรายหรือส่งผลเสียต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสภาพแวดล้อม (อากาศ ดิน น้ำ) - ของเสียอันตรายคือของเสียที่มีคุณลักษณะใดก็ตามที่กล่าวถึงในภาคผนวก III ของอนุสัญญาบาเซล หรือที่กฎหมายภายในประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นอันตราย	ASC GRI (Global Reporting Initiative)
เด็ก	ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (หรือบรรลุนิติภาวะตามกฎหมายของแต่ละประเทศ หากสูงกว่านี้)	ILO (ฉบับที่ 182 – มาตรา 2)

การใช้แรงงานเด็ก รวมถึงรูปแบบการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้ายที่สุด	<p>แรงงานเด็ก งานใดๆ ก็ตามที่เด็กทำ ซึ่งหมายถึงงานที่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นอันตรายต่อจิตใจ ร่างกาย สังคม และศีลธรรมต่อเด็ก และ - รบกวนการเล่าเรียนของเด็ก โดย <ul style="list-style-type: none"> o ปิดกั้นโอกาสในการไปโรงเรียน o บังคับให้ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเวลาอันควร หรือ o ให้เด็กต้องเรียนหนังสือและทำงานหนักและติดต่อกันเป็นเวลานานไปพร้อมกัน <p>รูปแบบการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้ายที่สุด:</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตกเป็นทาสหรือการปฏิบัติในลักษณะที่คล้ายคลึงกันทุกรูปแบบ เช่น การค้าเด็ก แรงงานชดหนี้และการตกเป็นทาส และแรงงานบังคับหรือแรงงานเกณฑ์ รวมถึงการบังคับหรือเกณฑ์เด็กในการต่อสู้โดยใช้อาวุธ - การใช้ การจัดหา หรือเสนอค่าประเวณีเด็ก เพื่อการจัดทำสื่อลามกอนาจาร หรือเพื่อการแสดงลามกอนาจาร - การใช้ การจัดหา หรือเสนอเด็กเพื่อกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะเพื่อการผลิตและการค้ายาเสพติด ตามที่อธิบายไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง - งานซึ่งโดยธรรมชาติหรือสภาพการณ์ที่ดำเนินอยู่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของเด็ก 	ILO
การร่วมเจรจาต่อรอง	<p>การเจรจาต่อรองโดยสมัครใจระหว่างนายจ้างและองค์กรของลูกจ้าง เพื่อสร้างข้อกำหนดและเงื่อนไขการทำงานโดยการตกลงร่วมกัน (เป็นลายลักษณ์อักษร)</p>	ASC
การค้าสินค้าโภคภัณฑ์	<p>การค้าสินค้าขั้นปฐมภูมิระหว่างประเทศ สินค้าดังกล่าวเป็นวัตถุดิบหรือผ่านการแปรรูปบางส่วนแล้ว ซึ่งมูลค่าส่วนใหญ่ของสินค้าสะท้อนถึงต้นทุนการหา เก็บ หรือเก็บเกี่ยว และถูกขายเพื่อการแปรรูปหรือประกอบรวมเข้าเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้าย</p> <p>ตัวอย่างของสินค้าโภคภัณฑ์ที่ซื้อขายในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ (น้ำ) ได้แก่ เมล็ดพืช น้ำมัน ส่วนประกอบจากแหล่งทะเล</p>	สารานุกรมบริแทนนิกา ๑
การแปลงที่ดิน	<p>การเปลี่ยนระบบนิเวศทางธรรมชาติไปสู่การใช้ที่ดินประเภทอื่น หรือการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ทางด้านองค์ประกอบของสายพันธุ์ โครงสร้าง หรือหน้าที่ของระบบนิเวศทางธรรมชาติ</p>	AFi

	<p>หมายเหตุ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำลายป่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการแปลงที่ดิน (การแปลงป่าธรรมชาติ) - การแปลงที่ดินรวมถึงการเสื่อมสภาพอย่างรุนแรงหรือการนำหลักปฏิบัติการจัดการมาใช้เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่และยั่งยืนทางด้านองค์ประกอบของสายพันธุ์ โครงสร้าง หรือหน้าที่ของระบบนิเวศก่อนหน้า - การเปลี่ยนระบบนิเวศทางธรรมชาติที่เป็นไปตามคำจำกัดความนี้ถือว่าเป็นการแปลงที่ดิน ไม่ว่าจะถูกกฎหมายหรือไม่ก็ตาม 	
ปลอดการแปลงที่ดิน	<p>การผลิต การจัดหา หรือการลงทุนทางการเงินในสินค้าโภคภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดหรือมีส่วนให้เกิดการแปลงของระบบนิเวศทางธรรมชาติ (ตามที่กล่าวถึงใน Accountability Framework)</p> <p>การไม่แปลงที่ดิน หมายถึง การไม่มีการแปลงระบบนิเวศทางธรรมชาติโดยรวม</p> <p>ใช้คำว่า “การไม่แปลงที่ดิน” และ “ปลอดการแปลงที่ดิน” แทนคำว่า “การแปลงที่ดินเป็นศูนย์” เพราะว่า “ศูนย์” อาจหมายถึงวิธีการแบบเด็ดขาดที่อาจจะขัดแย้งกับความจำเป็นที่ต้องสนองความต้องการแปลงที่ดินระดับต่ำในบางครั้งในระดับของสถานประกอบการ</p> <p>เพื่อส่งเสริมการแปลงที่ดินและผลของการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด</p>	AFi
สิทธิตามจารีตประเพณี	<p>สิทธิที่ได้จากการกระทำที่เป็นปกตินิสัยหรือเป็นจารีตประเพณี เกิดขึ้นซ้ำๆ</p> <p>อย่างต่อเนื่องยาวนานจนกระทั่งเป็นกฎหมายภายในภูมิศาสตร์หรือหน่วยสังคมอื่นๆ</p>	FSC (Forestry Stewardship Council, สภาพิทักษ์ป่า)
วันกำหนดดำเนินงาน	<p>(ที่เกี่ยวข้องพันธสัญญาเรื่องการไม่แปลงที่ดิน)</p> <p>วันที่หลังจากการทำลายป่าหรือการแปลงที่ดินกำหนดให้พื้นที่หรือหน่วยการผลิตหนึ่งๆ</p> <p>ไม่เป็นไปตามพันธสัญญาในการไม่ทำลายป่าหรือไม่แปลงที่ดินตามลำดับ</p>	AFi
การทำลายป่า	<p>การสูญเสียป่าธรรมชาติอันเป็นผลจาก</p> <p>การแปลงที่ดินเป็นการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรหรือมีใช้ป่าอื่นๆ</p> <p>การแปลงที่ดินเป็นการปลูกต้นไม้ หรือ</p> <p>การเสื่อมสภาพขั้นรุนแรงและยาวนาน</p> <p>หมายเหตุ:</p>	1) AFi 2) 3)

	<ul style="list-style-type: none"> - คำจำกัดความนี้เกี่ยวข้องกับพันธสัญญาของห่วงโซ่อุปทานในการไม่ทำลายป่าซึ่งมักมุ่งเน้นเรื่องการป้องกันการแปลงป่าธรรมชาติ - การเสื่อมสภาพขั้นรุนแรง (สถานการณ์ที่ 3 ในคำจำกัดความนี้) หมายถึงการทำลายป่าแม้ว่าต่อมาจะไม่ได้ใช้ที่ดินนี้เพื่อการป่าไม้ - ให้ถือว่าการสูญเสียป่าธรรมชาติตามคำจำกัดความนี้เป็นการทำลายป่าไม่ว่าจะถูกกฎหมายหรือไม่ก็ตาม - Accountability Framework ให้คำจำกัดความของการทำลายป่าว่าเป็น “การทำลายป่าโดยรวม” ของป่าธรรมชาติ โดยคำว่า “โดยรวม” หมายถึง “ทั้งหมด ผลรวม โดยไม่ตัดการปลูกป่าหรือการชดเชยอื่นๆ ออก” 	
ปลอดการทำลายป่า	<p>การผลิต การจัดหา หรือการลงทุนทางการเงินในสินค้าโภคภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดหรือมีส่วนให้เกิดการทำลายป่า (ตามที่กล่าวถึงใน Accountability Framework)</p> <p>หมายเหตุ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - การไม่ทำลายป่าหมายถึงการไม่ทำลายป่าธรรมชาติโดยรวม ซึ่ง Accountability Framework ระบุว่าเป็นนโยบายและเป้าหมายที่เหมาะสมสำหรับบริษัทและห่วงโซ่อุปทาน - ในบริบทของ Accountability Framework การทำลายป่าหมายถึงการสูญเสียป่าธรรมชาติ (ดูคำจำกัดความของการทำลายป่า) - AFi เห็นว่า High Carbon Stock Approach (HCSA) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการนำการปลอดการไม่ทำลายป่ามาใช้ในเขตร้อน ในบริบทที่เครื่องมือได้รับการยืนยัน - ใช้คำว่า “การไม่ทำลายป่า” และ “ปลอดการทำลายป่า” แทนคำว่า “การทำลายป่าเป็นศูนย์” เพราะ “ศูนย์” อาจหมายถึงวิธีการแบบเด็ดขาดที่อาจจะขัดแย้งกับความจำเป็นที่ต้องสนองความต้องการแปลงที่ดินระดับต่ำในบางครั้งในระดับของสถานประกอบการ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์และผลของการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด 	AFi
การเสื่อมโทรม	การเปลี่ยนแปลงภายในระบบนิเวศทางธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อวงมากและในเชิงลบต่อองค์ประกอบของสายพันธุ์ โครงสร้าง	AFi

	<p>และ/หรือหน้าที่ของระบบนิเวศ</p> <p>และลดความสามารถของระบบนิเวศในจัดหาผลิตภัณฑ์</p> <p>ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>และ/หรือนำเสนอบริการต่างๆ ของระบบนิเวศ</p> <p>การเสื่อมโทรมอาจกลายเป็นการแปลงที่ดิน หาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่ และต่อเนื่องหรือกินเวลานาน - เปลี่ยนองค์ประกอบ โครงสร้าง และหน้าที่ของระบบนิเวศถึงระดับที่ไม่อาจทำให้กลับสู่สถานะเดิมได้อีก หรือ - นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในการใช้ที่ดิน (เช่น เพื่อการเกษตรหรือการใช้งานอื่นๆ ที่ไม่ใช่ป่าธรรมชาติหรือระบบนิเวศธรรมชาติประเภทอื่น) 	
หลักปฏิบัติทางระเบียบวินัย	<p>วิธีรับมือ</p> <p>พนักงานที่สร้างปัญหาหรือไม่ปฏิบัติตามกฎ/กระบวนการของบริษัท</p>	ASC
การเลือกปฏิบัติ	<p>การแยกแยะ การตัดออก หรือความชอบ</p> <p>ซึ่งส่งผลในการลบล้างหรือกระทบต่อความเท่าเทียมทางโอกาสหรือการปฏิบัติ ไม่ใช่การแยกแยะ การตัดออก</p> <p>หรือความชอบทั้งหมดจะเป็นการเลือกปฏิบัติ ในบางประเทศ</p> <p>การเลือกปฏิบัติเชิงบวกที่เป็นประโยชน์ต่อคนกลุ่มด้อยโอกาสอาจเป็นเรื่องถูกกฎหมาย</p>	ASC
น้ำทิ้ง	<p>ของเสียในรูปของเหลวที่ไหลลงสู่แหล่งน้ำ เช่น แม่น้ำ ทะเลสาบ หรือบึง หรือระบบระบายน้ำ หรืออ่างเก็บน้ำ</p>	ASC
ส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์	<p>ส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์คือส่วนประกอบ (รวมถึงสารเสริม) ซึ่งนับเป็น “ปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมดุลมวล”</p> <p>เมื่อใช้แบบจำลองสมดุลมวล และส่วนประกอบ (รวมถึงสารเสริม) ที่รวมอยู่ในผลิตภัณฑ์เมื่อใช้แบบจำลองการแยกประเภท</p>	ASC
ส่วนประกอบที่ไม่เข้าเกณฑ์	<p>UoC อาจจัดหาส่วนประกอบที่ไม่เข้าเกณฑ์ได้ แต่ทั้งนี้จะไม่นับรวมกับปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมดุลมวลในแบบจำลองสมดุลมวล</p> <p>และไม่เข้าเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ในอาหารสัตว์ที่ผลิตในแบบจำลองการแยกประเภท (ดูคำจำกัดความของคำว่า "ส่วนผสมที่เข้าเกณฑ์")</p> <p>ใช้ส่วนประกอบที่ไม่เข้าเกณฑ์ในอาหารสัตว์ที่ไม่ผ่านการรับรองจาก ASC ได้</p> <p>ทั้งนี้</p> <p>ส่วนประกอบที่ไม่เข้าเกณฑ์จะแตกต่างจากส่วนประกอบที่ไม่ได้รับอนุญาต ที่ว่า UoC</p> <p>ไม่อาจจัดหาส่วนประกอบที่ไม่ได้รับอนุญาตได้</p>	ASC

<p>พนักงาน</p>	<p>คือบุคคลที่ปฏิบัติงานภายใต้สัญญาจ้าง (หรือสัญญาช่วง) ไม่ว่าจะโดยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อแลกกับค่าจ้างหรือเงินเดือน ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าระดับผู้บริหาร รวมถึงพนักงานสัญญาจ้างชั่วคราว ศัพท์ที่ใช้เรียกกันทั่วไปอื่น เช่น พนักงานสำนักงาน ผู้ใช้แรงงาน คนงาน แรงงานย้ายถิ่น แรงงานเด็ก แรงงานตามฤดูกาล กรรมการ ทั้งหมดล้วนรวมอยู่ในคำว่า "พนักงาน"</p> <p>พนักงานในระดับผู้บริหาร อีกนัยหนึ่งคือ พนักงานที่มีบทบาทในการบริหารในระดับที่สูงขึ้นและมีอำนาจในการตัดสินใจในประเด็นปัญหาทางกว้างเนื่องจากตำแหน่งและภาวะความรับผิดชอบของตน รวมถึงผู้ที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจ ทั้งในประเด็นเกี่ยวกับโครงสร้าง แนวทางของธุรกิจ และการพัฒนาบริษัทไม่รวมอยู่ในคำว่า "พนักงาน" เช่น ตำแหน่ง CEO, COO, CFO, CMO อาจถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของตำแหน่งในระดับผู้บริหาร ในขณะที่ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ และหัวหน้าแผนกไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของระดับผู้บริหาร</p>	<p>ASC</p>
<p>การฝึกงานเต็ม</p>	<p>แนวปฏิบัติในการว่าจ้างพนักงานภายใต้เงื่อนไขการฝึกงานโดยไม่กำหนดเงื่อนไขการฝึกงานหรือค่าจ้างตามสัญญา การฝึกงานจัดอยู่ในข่ายเป็น "เต็ม" หากมีวัตถุประสงค์เพื่อจ่ายเงินให้พนักงานในจำนวนที่น้อยกว่ากำหนด หลีกเลี่ยงภาระผูกพันทางกฎหมาย หรือว่าจ้างพนักงานที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ</p> <p>การฝึกงานเต็มขาดองค์ประกอบต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งประการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแผนฝึกอบรมเพื่อสร้างฝึกหัดทักษะใหม่ๆ และรับความรู้ด้านเทคนิคใหม่ๆ - รับผิดชอบการจ้างจริงเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับสถานที่ทำงานใหม่ - โอกาสในการฝึกฝนทักษะใหม่ๆ ในบริบทอุตสาหกรรม 	<p>ASC</p>
<p>สัญญาครอบครัว</p>	<p>โดยทำข้อตกลงในการจ้างงานกับสมาชิกภายในครอบครัว แต่สมาชิกในครอบครัวคนอื่นทำงานกับ UoC โดยที่ไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นพนักงาน โดยคู่สมรส บุตรของพนักงาน หรือสมาชิกครอบครัวคนอื่นถูกกดดันให้ทำงาน</p>	<p>ASC</p>
<p>อาหารสัตว์</p>	<p>วัสดุชนิดเดียวหรือหลายชนิด ไม่ว่าจะผ่านการแปรรูป กึ่งแปรรูป หรือเป็นวัตถุดิบ ที่มีจุดประสงค์เพื่อใช้เลี้ยงสัตว์ที่ใช้บริโภคโดยตรง กฎหมายและข้อบังคับของบางประเทศอาจไม่จำกัดคำจำกัดความว่านับว่าเป็นอาหารสัตว์ เช่น เมื่อมีการเพิ่มยาเข้าไป ด้วยเหตุนี้ ในมาตรฐานมักใช้คำว่า "ผลิตภัณฑ์" แทนคำว่า "อาหารสัตว์"</p>	<p>IFIF (สหพันธ์อุตสาหกรรมอาหารสัตว์นานาชาติ)</p>

	เพื่อครอบคลุมผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ผลิตโดยโรงงานผลิตอาหารสัตว์เพื่อเลี้ยงสัตว์ที่ใช้บริโภค แม้จะมีการเพิ่มยาเข้าไปก็ตาม	ASC
ส่วนประกอบในอาหารสัตว์	สารหรือองค์ประกอบของการผสมหรือส่วนผสมใดๆ ที่นำมารวมเป็นอาหารสัตว์ ไม่ว่าจะมีความคงทนทางโภชนาการหรือไม่ก็ตาม อาหารสำหรับสัตว์ รวมถึงสารเสริมในอาหารสัตว์ ส่วนประกอบจากพืช สัตว์ หรือสัตว์น้ำ หรือสารอินทรีย์หรืออนินทรีย์ต่างๆ	IFIF
ผู้ผลิตอาหารสัตว์	โรงงาน ("โรงงานผลิต") ที่ผลิตอาหารสัตว์สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ASC
ฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้ บอกแจ้งล่วงหน้า และเป็นอิสระ	คือเงื่อนไขทางกฎหมายที่บุคคลหรือชุมชนอาจกล่าวได้ว่าได้ให้ความยินยอมในการดำเนินการก่อนที่จะเริ่มดำเนินการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความตระหนักรู้และเข้าใจในข้อเท็จจริง ความหมายโดยนัย และผลที่ตามมาในอนาคตของการกระทำดังกล่าวอย่างชัดเจน รวมถึงการครอบครองข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในขณะที่ให้ความยินยอม ฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้ บอกแจ้งล่วงหน้า และเป็นอิสระรวมถึงสิทธิในการอนุญาต แก่ไข ระบุ รับ หรือเพิกถอนการอนุมัติ	OHCHR
แรงงานบังคับ แรงงานชั่วคราว แรงงานเกณฑ์	งานหรือบริการทั้งหมดที่เรียกร้องจากบุคคลใดๆ โดยมีการอ้างเหตุเพื่อการลงโทษและบุคคลดังกล่าวไม่ได้เสนอตัวโดยสมัครใจ	ดัดแปลงจาก ILO
สิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรม (GMO)	สิ่งมีชีวิต ยกเว้นมนุษย์ ที่มีการดัดแปรพันธุกรรมในลักษณะที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ทั้งด้วยกรรมวิธีการผสมพันธุ์ และ/หรือการรวมตัวใหม่ตามธรรมชาติ เทคนิคการดัดแปรพันธุกรรมได้แก่ - เทคนิคในการใช้กรดนิวคลีอิกลูกผสม (Recombinant nucleic acid techniques) ที่เกี่ยวข้องกับการก่อตัวของสารพันธุกรรมชนิดใหม่ โดยการแทรกโมเลกุลกรดนิวคลีอิกที่ผลิตขึ้นโดยวิธีใดก็ตามจากภายนอกสิ่งมีชีวิตเข้าไปในไวรัส พลาสมิดของแบคทีเรีย หรือระบบเวกเตอร์อื่น และการประสานรวมเข้ากับสิ่งมีชีวิตที่เป็นโฮสต์ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติแต่สามารถแพร่พันธุ์ได้อย่างต่อเนื่อง - เทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุที่สับหอดได้โดยตรงเข้าไปสู่สิ่งมีชีวิต ซึ่งได้มีการจัดเตรียมไว้ภายนอกสิ่งมีชีวิตอันได้แก่ การฉีดแบบไมโคร การฉีดแบบมาโคร และการห่อหุ้มให้อยู่ในรูปของแคปซูล	EU – คำสั่งที่ 2001/18/EC (มาตรา 2 และภาคผนวก I)

	<ul style="list-style-type: none"> - การหลอมรวมเซลล์ (รวมถึงการหลอมรวมโปรโตพลาสต์) หรือเทคนิคไฮบริโดเซชันซึ่งมีการก่อตัวของเซลล์ที่มีชีวิตที่มีสารพันธุกรรมที่สืบทอดได้รูปแบบใหม่จากการหลอมรวมของเซลล์ตั้งแต่สองเซลล์ขึ้นไปโดยวิธีการที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ <p>เทคนิคที่ไม่ถือว่าเป็นผลให้เกิดการดัดแปลงพันธุกรรม โดยมีเงื่อนไขว่า</p> <p>ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการใช้โมเลกุลกรดนิวคลีอิกลูกผสมหรือสิ่งมีชีวิตดัดแปรพันธุกรรมที่สร้างขึ้นโดยเทคนิค/วิธีการตามที่ระบุไว้ข้างต้น:</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิสนธินอกร่างกาย - กระบวนการทางธรรมชาติ เช่น การจับคู่ถ่ายยีน การถ่ายโอนยีน การแปลงพันธุ์ - การเหนี่ยวนำโพลีพลอยดี 	
การร้องทุกข์	การร้องทุกข์ในบริบทของการจ้างงานหมายถึงการบอกกล่าวเฉพะเจาะจงและเป็นทางการเกี่ยวกับความไม่พอใจของพนักงานผ่านขั้นตอนตามที่ได้มีการกำหนดไว้	ASC
กลไกการร้องทุกข์	กลไกการร้องทุกข์เป็นกระบวนการร้องเรียนอย่างเป็นทางการซึ่งพนักงานใช้เพื่อแก้ไขเรื่องร้องทุกข์	ASC
การคุกคาม	พฤติกรรมและการปฏิบัติที่ไม่อาจยอมรับได้ หรือการข่มขู่ไม่ว่าจะเกิดขึ้นครั้งเดียวหรือเกิดขึ้นซ้ำๆ โดยมีจุดมุ่งหมายส่งผลให้เกิด หรือมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้เกิดอันตรายทางร่างกาย จิตใจ เพศ หรือเศรษฐกิจ รวมถึงการคุกคามที่มุ่งเป้าไปยังบุคคลเนื่องจากเพศภาวะหรือเพศวิถี หรือส่งผลกระทบต่อบุคคลเพศใดเพศหนึ่งอย่างไม่เท่าเทียม ทั้งนี้รวมถึงการคุกคามทางเพศด้วย	ดัดแปลงจาก อนุสัญญาว่าด้วยการ ขจัดความรุนแรงและการ คุกคามของ ILO ค.ศ. 2019
อันตราย	ความเป็นไปได้ตามปกติที่ก่อให้เกิดอาการบาดเจ็บหรือความเสียหายต่อสุขภาพของบุคคล (เช่น การไม่ได้สวมใส่อุปกรณ์เพื่อใช้งานเครื่องจักรกลหนักได้อย่างปลอดภัย และการสัมผัสสารเคมีที่เป็นอันตรายโดยไม่มีกำบังป้องกัน)	ASC
งานอันตราย	งานที่โดยธรรมชาติหรือสภาพการณ์ที่ดำเนินอยู่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ปลอดภัย หรือศีลธรรมของพนักงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากไม่มีทักษะ ประสบการณ์ หรือมาตรการป้องกันเฉพาะ เช่น การยกของหนักที่ไม่สมส่วนกับขนาดร่างกาย การใช้เครื่องจักรหนัก การสัมผัสกับสารเคมีที่เป็นพิษ งานอันตรายเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของรูปแบบการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้ายที่สุด	ASC

การค้ำมนุษย์	การสรรหา โอนย้าย ให้ที่พำนัก หรือการรับบุคคลผ่านการขู่เชื้ญ บังคับ หลอกลวง หรือการบังคับในรูปแบบอื่น เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์	ILO
การเผาขยะในเตา	การเผาขยะในอุณหภูมิสูงโดยมีการวางแผนคุม	GRI, 306 ของเสีย
ชนพื้นเมือง	<p>เมื่อพิจารณาถึงความหลากหลายของ “ชนพื้นเมือง” ยังไม่มีหน่วยงานใดในระบบสหประชาชาติที่ระบุคำจำกัดความอย่างเป็นทางการของคำว่า “ชนพื้นเมือง” ดังนั้นระบบสหประชาชาติจึงได้พัฒนาความเข้าใจที่ทันสมัยของคำๆ นี้โดยพิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การระบุว่าตนเองเป็นชนพื้นเมืองในระดับปัจเจก และได้รับการยอมรับจากชุมชนในฐานะสมาชิกคนหนึ่ง - ความต่อเนื่องทางประวัติศาสตร์กับสังคมยุคก่อนอาณานิคม และ/หรือยุคก่อนการตั้งถิ่นฐาน - สายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นต่อดินแดนและทรัพยากรธรรมชาติโดยรอบ - ระบบสังคม เศรษฐกิจ หรือการเมืองที่ต่างออกไป - ภาษา วัฒนธรรม และความเชื่อที่ต่างออกไป - จัดตั้งกลุ่มที่ไม่ได้เป็นคนกลุ่มใหญ่ในสังคม - ตัดสินใจที่จะรักษาและสืบทอดสภาพแวดล้อมรวมถึงระบบของบรรพบุรุษให้เป็นกลุ่มคนและชุมชนที่มีลักษณะเฉพาะ <p>คำว่า "ชนพื้นเมือง" เป็นคำทั่วไปที่ใช้มาเป็นเวลานานหลายปีในบางประเทศ อาจเลือกใช้คำเรียกอื่น เช่น ชนเผ่า ชนชาติ/ชาติกำเนิด ชาวอะบอริจิน กลุ่มชาติพันธุ์ <i>อติวาสิ จานาจาติ</i></p>	UN
ส่วนประกอบ	เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานนี้ คำว่า “ส่วนประกอบ” รวมถึงส่วนประกอบจากแหล่งทะเล ส่วนประกอบจากพืช วัตถุดิบอาหารสัตว์ (เช่น จากสัตว์บก สหรัาย แมลง) และสารเสริมในอาหารสัตว์ (กล่าวคือ สารผสมสว่างหน้า วิตามิน แร่ธาตุ แร่ธาตุรอง และสีผสมอาหาร) เว้นแต่ตัวชี้วัดกำหนดเป็นอื่น สารเสริมในอาหารสัตว์อื่นๆ ไม่รวมอยู่ในคำนี้ เช่น ยา	ASC
ผู้ผลิตส่วนประกอบ	บริษัท/โรงงานที่ผลิตส่วนประกอบที่ผู้ผลิตอาหารสัตว์ใช้	ASC
ข้อตกลงจ้างเฉพาะแรงงานเท่านั้น	แนวปฏิบัติในการว่าจ้างพนักงานโดยไม่เกิดความสัมพันธ์ในการจ้างงานอย่างเป็นทางการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงการจ่ายค่าจ้างตามปกติหรือให้สิ	ASC

	<p>สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น</p> <p>การคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัย</p>	
การฝังกลบ	<p>การจัดเก็บขยะมูลฝอยขั้นสุดท้ายที่ระดับพื้นดิน ใต้ดิน</p> <p>หรือเหนือพื้นดิน ณ สถานที่กำจัดขยะเชิงวิศวกรรม</p>	GRI, 306 ของเสีย
เงินตราที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย	<p>เงินที่ใช้ได้อย่างเป็นทางการในประเทศใดประเทศหนึ่ง</p>	พจนานุกรมเคมบริดจ์
งานเบา	<p>งานที่ทำโดยเด็กอายุระหว่าง 13 ถึง 15 ปีที่ไม่น่าจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือการพัฒนาของเด็ก และไม่กระทบต่อการเข้าเรียนที่โรงเรียน การมีส่วนร่วมในโครงการฝึกหัดหรือความถนัดทางอาชีพที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือความสามารถที่จะได้รับประโยชน์จากคำสั่งที่ได้รับ</p>	ILO (ฉบับที่ 138 – มาตรา 7)
ค่าแรงสำหรับการครองชีพขั้นต่ำ	<p>ค่าแรงที่แรงงานที่ทำงานตามสัปดาห์ทำงานมาตรฐานได้รับและสามารถรองรับความต้องการขั้นพื้นฐานของครอบครัวขนาดมาตรฐานทั่วไปได้ครั้งหนึ่ง โดยอิงจากราคาในชุมชนใกล้เคียงสถานที่ทำงาน</p>	ASC
ระบบการบริหาร	<p>ระบบการบริหารคือชุดนโยบาย กระบวนการ และขั้นตอนที่จำเป็นต่อการวางแผนและการนำข้อกำหนดของ ASC ไปใช้ รวมถึงการตรวจสอบระบบการบริหาร และเมื่อจำเป็นต้องทบทวน</p> <p>เพื่อการปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพของวัตถุประสงค์ของมาตรฐานนี้</p>	ASC
ผลิตภัณฑ์พลอยได้ทางแหล่งทะเล	<p>1) ชิ้นส่วนที่ไม่ได้ใช้ (เช่น เครื่องใน ส่วนโครง หัว) ระหว่างการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแหล่งทะเลเพื่อใช้บริโภค เพื่อเป็นส่วนประกอบของอาหารสัตว์ อาหารเสริม (เช่น โอเมก้า 3) หรือสิ่งอื่นในลักษณะใกล้เคียง</p> <p>ส่วนประกอบจากแหล่งทะเลอาจได้มาจากการประมงหรือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>2) รวมถึงการจับสัตว์น้ำพลอยได้ของปลาทั้งตัวที่จับได้ภายใต้ข้อบังคับการขึ้นฝั่งตามระเบียบข้อบังคับในสหภาพยุโรป</p>	ASC
ส่วนประกอบจากแหล่งทะเล	<p>ส่วนประกอบที่ได้มาจากสิ่งมีชีวิตในน้ำ (ทั้งในทะเลและในน้ำจืด - จากการตกจับและจากเพาะเลี้ยงในฟาร์ม) เช่น ปลา กุ้งเคย ปลาหมึก และหอย</p> <p>ส่วนประกอบที่ได้จากสาหร่าย(ขนาดเล็ก)ไม่อยู่ในขอบเขตนี้</p>	ASC
แบบจำลองสมดุลมวล	<p>เมื่อใช้แบบจำลองสมดุลมวล</p> <p>ผลิตภัณฑ์หรืออาหารสัตว์ไม่จำเป็นต้องมาจากส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์เท่านั้น แต่ UoC</p> <p>ต้องจัดให้มีระบบบัญชีเพื่อให้แน่ใจถึงปริมาณของ</p>	ASC

	"ส่วนผสมที่เข้าเกณฑ์" รับเข้าเทียบเท่ากับปริมาณของผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก ภายในโรงงาน อาจผสมส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์ซึ่งนับรวมในปริมาณที่เข้าเกณฑ์ สมดุลมวลกับส่วนประกอบที่ไม่เข้าเกณฑ์ได้ และไม่จำเป็นต้องแยกเก็บส่วนประกอบทั้งสองประเภท	
การทำวิจัยใ จ	สังเกตได้จากใช้อำนาจโดยเจตนา รวมถึงการทำร้ายด้วยวาจา การกักตัว การล่วงละเมิดทางเพศหรือทางเชื้อชาติ การกรรโชก หรือการคุกคามด้วยการใช้กำลัง	ASC
แรงงานย้ายถิ่น	บุคคลที่จะมีส่วนร่วม มีส่วนร่วม หรือได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้รับค่าตอบแทนในรัฐที่บุคคลนั้นไม่ มีได้ถือสัญชาติ	OHCHR
ค่าแรงขั้นต่ำ	ค่าแรงขั้นต่ำคือระดับค่าจ้างรายชั่วโมงต่ำสุดที่กฎหมายอนุญาต	ASC
ระบบนิเวศทาง ธรรมชาติ	ระบบนิเวศที่มีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก ในแง่ขององค์ประกอบของสายพันธุ์ โครงสร้าง และหน้าที่ของระบบนิเวศ ซึ่งมีอยู่หรืออาจพบได้ในพื้นที่หนึ่งๆ โดยไม่มีผลกระทบอย่างมากจากมนุษย์ รวมถึงระบบนิเวศที่มนุษย์จัดการ ซึ่งมีองค์ประกอบ โครงสร้าง และหน้าที่ของระบบนิเวศตามธรรมชาติอยู่มาก ระบบนิเวศทางธรรมชาติประกอบด้วย - ระบบนิเวศทางธรรมชาติที่ “บริสุทธิ์” ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับผลกระทบอย่างมากจากมนุษย์ในป ระวัติศาสตร์สมัยใหม่ - ระบบนิเวศทางธรรมชาติที่สร้างขึ้นใหม่ซึ่งเคยได้รับผล กระทบอย่างมากในอดีต (เช่น การเกษตร การปศุสัตว์ การปลูกต้นไม้ หรือการตัดไม้อย่างหนัก) แต่สาเหตุหลักของผลกระทบได้ยุติลงหรือลดลงอย่างมา ก และระบบนิเวศได้ฟื้นฟูองค์ประกอบของสายพันธุ์ โครงสร้าง และหน้าที่ทางนิเวศวิทยาให้มีความคล้ายคลึงกับระบบนิ เวศทางธรรมชาติในอดีตหรือร่วมสมัยอื่นๆ - ระบบนิเวศทางธรรมชาติที่มนุษย์จัดการ (รวมถึงระบบนิเวศจำนวนมากที่อาจเรียกได้ว่าเป็นระบบ นิเวศ “กึ่งธรรมชาติ”) ที่มีองค์ประกอบ โครงสร้าง และหน้าที่ของระบบนิเวศส่วนใหญ่อยู่ รวมถึงป่าธรรมชาติที่มนุษย์จัดการเช่นเดียวกับทุ่งหญ้า หรือทุ่งนาพื้นเมืองที่เลี้ยงด้วยปศุสัตว์หรือเคยเป็นมา - ระบบนิเวศทางธรรมชาติที่เสื่อมโทรมลงบางส่วนจากธรร มชาติหรือมนุษย์ (เช่น การเก็บเกี่ยวผลผลิต อัดคึกภัย	AFi

	การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ชนิดพันธุ์กรานหรืออื่นๆ) แต่ที่ดินไม่ได้ถูกแปลงไปใช้ประโยชน์อื่นและองค์ประกอบ โครงสร้าง และหน้าที่ของระบบนิเวศส่วนใหญ่ยังคงอยู่หรือคาดว่าจะฟื้นฟูกลับมาใหม่ตามธรรมชาติ หรือโดยการจัดการเพื่อการฟื้นฟูระบบนิเวศ	
ส่วนประกอบจากพืช	ส่วนประกอบที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตร (หรือพืชผล) เช่น ส่วนประกอบที่ได้จากถั่วเหลือง ข้าวโพด ข้าวสาลี ข้าว ปาล์ม น้ำมัน เรปซีด/คาโนลา ข้าวบาร์เลย์ ข้าวไรย์ ลินซีด ลูปิน พืชตระกูลถั่ว ทานตะวัน	ASC
อัตราพิเศษ	คืออัตราค่าจ้างที่สูงกว่าอัตราทำงานรายชั่วโมงทั่วไป ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย/ข้อบังคับของประเทศและมาตรฐานอุตสาหกรรม	ASC
สารผสมล่วงหน้า	สารผสมล่วงหน้าคือส่วนผสมของสารเสริมในอาหารสัตว์หรือส่วนผสมของสารเสริมในอาหารสัตว์ที่มีส่วนประกอบตั้งแต่หนึ่งชนิดขึ้นไปกับวัตถุดิบอาหารสัตว์หรือน้ำที่ใช้เป็นตัวนำ ซึ่งไม่ได้นำไปใช้เป็นอาหารสัตว์โดยตรง	FEFANA (สมาคมส่วนประกอบและส่วนผสมอาหารชนิดพิเศษแห่งสหภาพยุโรป)
วัตถุดิบปฐมภูมิ	ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตด้วยผลผลิตทางการเกษตรหรือการประมงที่ไม่ได้ผ่านการแปรรูป เช่น ปลา(ทั้งตัว) กุ้งเคย ปลาหมึก ถั่วเหลือง ข้าวโพด ข้าวสาลี ข้าว ปาล์ม น้ำมัน เรปซีด/คาโนลา ข้าวบาร์เลย์ ข้าวไรย์ ลินซีด ลูปิน พืชตระกูลถั่ว ทานตะวัน	ASC
การผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิ	การผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิจากการทำฟาร์ม กล่าวคือ เกษตรกรรม การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือการประมง	ASC
น้ำที่มาจากการผลิต	น้ำที่เข้าสู่ภายในเขตพื้นที่ขององค์กรอันเป็นผลมาจากการสกัด (เช่น น้ำมันดิบ) การแปรรูป (เช่น การบดอ้อย) หรือการใช้วัตถุดิบใดๆ และต้องให้องค์กรจัดการในท้ายที่สุด หมายเหตุ: คำจำกัดความนี้อ้างอิงจาก CDP แนวทางการรายงานความปลอดภัยทางน้ำของ CDP, 2018	GRI 303: น้ำและน้ำทิ้ง 2018
ผลิตภัณฑ์	ดูอาหารสัตว์	
ข้อเสนอแนะ	การแสดงออกที่สื่อถึงตัวเลือกหรือแนวทางปฏิบัติที่เป็นไปได้ที่ถือว่าเหมาะสมเป็นพิเศษโดยไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงหรือคัดตัวเลือกหรือแนวทางปฏิบัติอื่นออก หมายเหตุ 2: หากกล่าวถึงในเชิงลบ ข้อเสนอแนะคือการแสดงออกที่สื่อว่าไม่ต้องการตัวเลือกหรือแนวทางปฏิบัติที่เป็นไปได้ แต่ก็ไม่ได้เป็นสิ่งต้องห้าม	ASC
การนำกลับมาใช้ใหม่	การแปรรูปผลิตภัณฑ์หรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ที่กลายเป็นของเสียเพื่อทำให้เกิดวัสดุใหม่	GRI

ภูมิภาค	พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เป็นที่ตั้งของฟาร์มทั้งหมดที่อาจเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิ	ASC
แหล่งพลังงาน หมุนเวียน	พลังงานที่ได้จากทรัพยากรหมุนเวียนและได้รับการทดแทนใหม่ตามธรรมชาติตามมาตรฐานเวลาของมนุษย์ เช่น พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานน้ำ พลังงานคลื่น/พลังงานน้ำขึ้นน้ำลง และพลังงานความร้อนใต้พิภพ	ASC
ข้อกำหนด	การส่งออกที่สื่อถึงเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติตาม คำว่า “อาจ” ใช้สำหรับสถานการณ์ที่ได้รับอนุญาตแต่จำเป็นต้อง เช่น แนวทางทางเลือกแทนข้อกำหนดหลัก	ASC
การนำกลับมา ใช้ซ้ำ	กระบวนการตรวจสอบ ทำความสะอาด หรือซ่อมแซม เพื่อเตรียมผลิตภัณฑ์หรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ที่กลายเป็นของเสียให้นำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์เดิม	ดัดแปลงมาจาก GRI 306 ของเสีย
การประเมินคว ามเสี่ยง	เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานเหล่านี้ การประเมินความเสี่ยงหมายถึงขั้นตอนที่สามของกระบวนการที่ระบุในภาพที่ 4 ซึ่งเป็นกรอบการบริหารความเสี่ยง (ภาคผนวก 7) ASC อยู่ระหว่างการพัฒนากรอบความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อมและสังคม จนกว่าจะมีข้อกำหนดเฉพาะ UoC ต้องปฏิบัติตาม โครงร่างกระบวนการทั่วไปสำหรับกรอบบริหารความเสี่ยง ดูรูปที่ 4 ในภาคผนวก 7	ASC
แบบจำลองการ แยกประเภท	เมื่อเลือกใช้แนวทางการการแยกประเภท ผลิตภัณฑ์ (หรืออาหารสัตว์) ที่ส่งออกจะประกอบด้วยส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์ ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องมีระบบตรวจสอบย้อนกลับภายในสถานประกอบการเพื่อระบุและแยกส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์ออกจากส่วนประกอบซึ่งไม่ได้จัดเป็น “ส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์” แต่ UoC อาจนำเข้ามาใช้ในพื้นที่	ASC
มาตรฐาน	เอกสารที่ระบุแจ้งหลักเกณฑ์ แนวทาง หรือคุณลักษณะสำหรับผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และวิธีการผลิต ที่ไม่ได้บังคับให้ปฏิบัติตาม เพื่อการใช้งานโดยทั่วไปและซ้ำๆ	ISEAL – รหัสการตั้งคามาตรฐาน v6
วันที่เป้าหมาย	วันที่ซึ่งบริษัท (หรือหน่วยงานที่ออกนโยบายหรือพันธสัญญาอื่น) ตั้งใจว่าจะบรรลุหรือปฏิบัติตามพันธสัญญาหรือนโยบายอย่างสมบูรณ์	AFi
ระบบการรับรอง โดยบุคคลที่สาม	กิจกรรมการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานที่ดำเนินการโดยบุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นอิสระจากบุคคลหรือองค์กรที่กำหนดวัตถุประสงค์ และจากผู้ใช้ที่สนใจในวัตถุประสงค์ดังกล่าว	ISO 17000
การตรวจสอบ ย้อนกลับ	การตรวจสอบย้อนกลับคือความสามารถในการสอบและติดตามประวัติ การกระจาย สถานที่ และการนำผลิตภัณฑ์ ชิ้นส่วน วัสดุ และบริการนั้นไปใช้	ISO 9001:2015

แร่ธาตุรอง	สารอาหารที่สัตว์ต้องการในปริมาณน้อยมาก	ASC
บริษัทขนส่ง	บริษัทที่ให้บริการขนส่ง	พจนานุกรมเคมบริดจ์
โดยสมัครใจ (บุคคลที่เสนอ ตัวโดยสมัครใจ)	คำว่า "เสนอตัวโดยสมัครใจ" หมายถึง ฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้และเป็นอิสระของบุคคลที่เข้าทำงานและ เสรีภาพในการออกจากงานทุกเมื่อ แต่ไม่ใช่กรณี เช่น เมื่อนายจ้างหรือนายหน้าให้สัญญาเท็จเพื่อให้บุคคลเข้าทำงานที่ หากแจ้งข้อเท็จจริงอาจไม่ยอมรับ	ดัดแปลงจาก ILO
ของเสีย	ของเสียคือทุกสิ่งที่ UoC ทั้ง - วัตถุของแข็งหรือกึ่งของแข็ง ไม่ละลายน้ำ (รวมถึงในรูปก๊าซและของเหลวในภาชนะ) ที่เกิดจากกระบวนการผลิตและผู้ผลิตไม่ใช่ประโยชน์ - วัสดุบรรจุภัณฑ์ อุปกรณ์/เครื่องจักรที่ชำรุด หรืออุปกรณ์/เครื่องจักรที่ไม่ใช้งานแล้ว สารเคมีตกค้างหรือหมดอายุ เป็นต้น แต่ไม่รวมน้ำทิ้ง เนื่องจากมีอธิบายแยกไว้ในมาตรฐานนี้	ASC
ปัญหาในที่ทำงาน	ปัญหาในที่ทำงานเป็นข้อกั่วงวลหรือข้อร้องเรียนที่พนักงานอาจมีกั บงานที่ทำ	ILO
พนักงานเด็ก	พนักงานที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี แต่มากกว่า 15 ปี หรือมากกว่าอายุขั้นต่ำที่กฎหมายอนุญาตให้ทำงานได้ หรือมากกว่าอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ (แล้วแต่ว่าอายุใดมากกว่า) อีกคำหนึ่งที่ใช้กันทั่วไปคือ “แรงงานเด็ก”	ASC

ภาคผนวก 2 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยผู้ผลิตอาหารสัตว์

ส่วน A1 การคำนวณปริมาณการใช้น้ำ

คำนวณน้ำและปริมาณการใช้น้ำดังนี้

ปริมาณการใช้น้ำ – ตัวชี้วัด 1.18.2:

1. ระบุปีที่ต้องการคำนวณ กำหนดให้เป็นปีปฏิทินก่อนหน้า (1 มกราคม – 31 ธันวาคม)
2. คำนวณปริมาณการผลิตรวมของผลิตภัณฑ์ (ตัน) ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ขั้นตอนที่ 1)
3. ระบุแหล่งน้ำทั้งหมด แยกเป็นหมวดหมู่ “น้ำจืด” และ “น้ำอื่นๆ”¹⁸⁴ ที่ใช้ในกระบวนการผลิต ตั้งแต่การรับส่วนประกอบ ไปจนถึงการจัดส่งผลิตภัณฑ์สุดท้าย
 - แหล่งน้ำเทศบาล (น้ำประปา)
 - แหล่งน้ำผิวดิน (รวมถึงจากพื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ทะเลสาบ น้ำฝนที่เก็บรวบรวม/กักเก็บไว้)
 - แหล่งน้ำบาดาล (เช่น บ่อน้ำ)
 - น้ำทะเล
 - น้ำที่มาจากการผลิต¹⁸⁵
4. คำนวณปริมาณน้ำที่นำมาใช้¹⁸⁶ (เมกะลิตร) ต่อแหล่งน้ำ (ขั้นตอนที่ 3) ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ขั้นตอนที่ 1)
5. รวมปริมาณน้ำที่ใช้ (ขั้นตอนที่ 4)
6. คำนวณปริมาณการใช้น้ำทั้งหมด (ขั้นตอนที่ 5) ต่อผลิตภัณฑ์ที่ผลิตทั้งหมด/ปี (ขั้นตอนที่ 2) และแสดงผลเป็นเมกะลิตร/ตัน
7. ส่งอีเมลรายงานผลลัพธ์ของขั้นตอนที่ 4, 5 และ 6 ไปยัง ASC ที่ data@asc-aqua.org โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC

ส่วน A2 การคำนวณการปล่อยน้ำทิ้ง

ให้คำนวณการปล่อยน้ำทิ้งดังนี้

การปล่อยน้ำทิ้ง – ตัวชี้วัด 1.20.2

1. ระบุปีที่ต้องการคำนวณ กำหนดให้เป็นปีปฏิทินก่อนหน้า (1 มกราคม – 31 ธันวาคม)
2. ระบุปริมาณน้ำทิ้งทั้งหมดตามปลายทาง แยกเป็นหมวดหมู่ “น้ำจืด” และ “น้ำอื่น ๆ”¹⁸⁷ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ตั้งแต่การรับส่วนประกอบจนถึงการจัดส่งผลิตภัณฑ์สุดท้าย
 - โรงงานบำบัดน้ำเทศบาล
 - น้ำผิวดิน (รวมถึงพื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ทะเลสาบ)

¹⁸⁴ตามข้อกำหนดการทำรายงานของ GRI ที่จัดประเภท “น้ำจืด” ว่าเป็นน้ำที่มี Total Dissolved Solids $\leq 1,000$ mg/L และ “น้ำอื่นๆ” ว่าเป็นน้ำที่มี Total Dissolved Solids $> 1,000$ mg/L

¹⁸⁵ น้ำที่มาจากการผลิต: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁸⁶ การคำนวณการใช้น้ำ เช่น ปริมาณการใช้น้ำ ให้ใช้ปริมาณน้ำที่ถูกดึงมาใช้ลดด้วยปริมาณน้ำที่ปล่อยทิ้งมากกว่าจะใช้ประมาณการปริมาณการใช้น้ำ

¹⁸⁷ตามข้อกำหนดการทำรายงานของ GRI ที่จัดประเภท “น้ำจืด” ว่าเป็นน้ำที่มี Total Dissolved Solids $\leq 1,000$ mg/L และ “น้ำอื่นๆ” ว่าเป็นน้ำที่มี Total Dissolved Solids $> 1,000$ mg/L

- น้ำบาดาล
 - น้ำทะเล
3. คำนวณปริมาณน้ำทิ้งที่ระบายออก (เมกะลิตร) ต่อปลายทาง (ขั้นตอนที่ 2) ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ขั้นตอนที่ 1)
 4. รวมปริมาณน้ำน้ำทิ้งที่ระบายออก (ขั้นตอนที่ 3)
 5. ส่งอีเมลรายงานผลลัพธ์ของขั้นตอนที่ 3 และ 4 ไปยัง ASC ที่ data@asc-aqua.org โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC

ส่วน A3 การคำนวณปริมาณการใช้พลังงาน

คำนวณปริมาณการใช้พลังงานดังนี้

ปริมาณการใช้พลังงาน – ตัวชี้วัด 1.21.2:

1. ระบุปีที่ต้องการคำนวณ กำหนดให้เป็นปีปฏิทินก่อนหน้า (1 มกราคม – 31 ธันวาคม)
2. คำนวณปริมาณการผลิตรวมของผลิตภัณฑ์ (ตัน) ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ขั้นตอนที่ 1)
3. ระบุแหล่งพลังงานทั้งหมดที่ใช้ในกระบวนการผลิต
ตั้งแต่การรับส่วนประกอบจนถึงการจัดส่งผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป:
ขอบเขตที่ 1—การใช้พลังงานในสถานประกอบการ ซึ่งรวมถึง
 - ดีเซล (L)
 - น้ำมันเบนซิน (L)
 - ก๊าซธรรมชาติ (m³)
 - เชื้อเพลิงอื่น (ระบุ)
- ขอบเขตที่ 2**—การผลิตไฟฟ้าและพลังงานอื่นนอกสถานประกอบการ ประกอบด้วย
 - ไฟฟ้า (kWh) โดยระบุ
 - ไฟฟ้าที่ได้มาจากโครงข่ายระดับประเทศหรือภูมิภาค
 - ไฟฟ้าจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนนอกระบบ (ระบุแหล่ง)
 - ไฟฟ้าจากแหล่งที่ไม่ใช้พลังงานหมุนเวียนนอกระบบซึ่งไม่รวมอยู่ในการใช้เชื้อเพลิงในสถานประกอบการ (ระบุแหล่ง)
 - การทำความร้อนหรือปรับอากาศในรูปแบบโครงข่ายพลังงานท้องถิ่น (kWh)
4. คำนวณปริมาณการใช้ต่อแหล่งพลังงาน (ขั้นตอนที่ 3) ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ขั้นตอนที่ 1)
5. แปลง¹⁸⁸ปริมาณที่ใช้ (ขั้นตอนที่ 4) เป็นหน่วย MJ และรวมผลรวมทั้งหมด
6. คำนวณการใช้พลังงานทั้งหมดในหน่วย MJ (ขั้นตอนที่ 5)
ต่อตันของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในปีที่ประเมิน (ขั้นตอนที่ 2)
7. ส่งอีเมลรายงานผลลัพธ์ของขั้นตอนที่ 4, 5 และ 6 ไปยัง ASC ที่ data@asc-aqua.org โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC

¹⁸⁸มีเครื่องมือแปลงออนไลน์ให้ใช้มากมาย เช่น <http://www.abraxasenergy.com/energy-resources/toolbox/conversion-calculators/energy/>

ส่วน A4 การคำนวณปริมาณการใช้ของเสีย

คำนวณปริมาณการใช้ของเสียดังนี้

ปริมาณการใช้ของเสีย – ตัวชี้วัด 1.19.2:

1. ระบุปีที่ต้องการคำนวณ กำหนดให้เป็นปีปฏิทินก่อนหน้า (1 มกราคม – 31 ธันวาคม)
2. ระบุรายการองค์ประกอบของเสียแยกตามปลายทาง
จำแนกเป็นของเสียอันตรายและไม่อันตรายที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการผลิต
ตั้งแต่การรับส่วนประกอบไปจนถึงการจัดส่งผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป
 - การฟื้นฟูทรัพยากรโดยการนำกลับมาใช้ซ้ำ¹⁸⁹
 - การฟื้นฟูทรัพยากรโดยการนำกลับมาใช้ใหม่¹⁹⁰ (รวมถึงการทำปุ๋ยหมัก)
 - การฟื้นฟูทรัพยากรด้วยวิธีอื่น (ระบุ)
 - การกำจัดโดยการเผา¹⁹¹ (และมีการแปรรูปเพื่อเปลี่ยนเป็นพลังงาน)
 - การกำจัดโดยการเผาขยะในเตา (แต่ไม่มีการแปรรูปเพื่อเปลี่ยนเป็นพลังงาน)
 - การกำจัดโดยการฝังกลบ¹⁹²
 - การกำจัดโดยวิธีอื่น เช่น การทิ้ง การเผาในที่โล่ง (ระบุ)
3. คำนวณปริมาณของเสียที่เกิดขึ้น (ตัน) ต่อปลายทาง (ขั้นตอนที่ 2) ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ขั้นตอนที่ 1)
4. รวมปริมาณของเสียที่เกิดขึ้น (ขั้นตอนที่ 3)
5. ส่งรายงานผลลัพธ์ของขั้นตอนที่ 2, 3 และ 4 ไปยัง ASC ที่ data@asc-aqua.org โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC

ส่วน B การคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก – ตัวชี้วัด 1.21.4

เพื่อวัตถุประสงค์ในการประมาณการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องกับอาหารสัตว์น้ำ การคำนวณต้องรวมข้อมูลต่อไปนี้ภายในขอบเขตการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของแต่ละแห่งที่กำหนดโดย Greenhouse Gas Protocol¹

- **ขอบเขตที่ 1**—การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการใช้เชื้อเพลิงในสถานประกอบการ (ดีเซล น้ำมันเบนซิน ก๊าซธรรมชาติ) ตามปริมาณที่ระบุในส่วน A3
- **ขอบเขตที่ 2**—การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีส่วนสัมพันธ์กับการซื้อไฟฟ้าและการผลิตพลังงานนอกสถานประกอบการอื่น (เช่น การทำความร้อนในรูปแบบโครงข่ายพลังงานท้องถิ่น) ตามปริมาณที่ระบุในส่วน A3

¹⁸⁹ การนำกลับมาใช้ซ้ำ: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁹⁰ การนำกลับมาใช้ใหม่: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁹¹ การเผาขยะในเตา: ดูรายการคำจำกัดความ

¹⁹² การฝังกลบ: ดูรายการคำจำกัดความ

- **ขอบเขตที่ 3**—การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การแปรรูป และการขนส่งส่วนประกอบจากพืชผล การประมง การเลี้ยงสัตว์ปีก/ปศุสัตว์ และแหล่งวัตถุดิบอื่น

คำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกดังนี้

1. ระบุอินพุตในการผลิตอาหารสัตว์ รวมถึงอินพุตด้านพลังงานที่รวมอยู่ในส่วน A3 ตลอดจนส่วนประกอบอาหารสัตว์ที่มีสัดส่วนองค์ประกอบของวัตถุดิบในอาหารสัตว์โดยเฉลี่ยอย่างน้อย 1%
2. คำนวณปริมาณของอินพุตแต่ละรายการที่ใช้ในการผลิตอาหารสัตว์หนึ่งตันในปีปฏิทินก่อนหน้า (1 มกราคม – 31 ธันวาคม)
3. กำหนดและบันทึกปัจจัยในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมรวมถึงแหล่งที่มา แสดงหน่วยเป็นกิโลกรัมเทียบเท่า CO₂ สำหรับแต่ละรายการที่ระบุในขั้นตอนที่ 1 ดูรายละเอียดเพิ่มเติมด้านล่าง
4. คูณปริมาณของแต่ละรายการจากขั้นตอนที่ 2 ด้วยปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 3 เพื่อคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดจากแต่ละรายการที่เกี่ยวข้องกับอาหารสัตว์หนึ่งตัน
5. รวมปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาหารสัตว์หนึ่งตันเป็นหน่วยกิโลกรัมเทียบเท่า CO₂
6. ส่งรายงานผลลัพธ์ในขั้นตอนที่ 2, 3, 4 และ 5 ไปยัง ASC ที่ data@asc-aqua.org โดยใช้เทมเพลตที่มีบนเว็บไซต์ของ ASC

การกำหนดปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมสำหรับอินพุต—

จำลองปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้โดยตรง โดยดึงจากฐานข้อมูล (เช่น Agri-footprint, ecoinvent) หรือคำนวณโดยใช้เครื่องคำนวณระดับก๊าซเรือนกระจกออนไลน์ของ ASC ควรระบุแหล่งที่มาของปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างชัดเจน

หากจำลองปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยตรง

ให้รวมก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดและใช้ปัจจัยกำหนดลักษณะเฉพาะที่อาจก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนในระยะเวลา 100 ปีล่าสุดจาก IPCC²

ปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากส่วนประกอบของอาหารสัตว์ต้องรวมการปล่อยก๊าซชีวภาพที่เกี่ยวข้อง (เช่น การปล่อยก๊าซมีเทนจากนาข้าว) รวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเปลี่ยนการใช้งานที่ดิน (เช่น การถางป่าเพื่อการผลิตพืชผลทางการเกษตร) หากการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นภายในระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา การคำนวณการเปลี่ยนการใช้งานที่ดินต้องเฉพาะเจาะจงต่อประเทศต้นทาง

และให้ปฏิบัติตามวิธีที่ได้รับการยอมรับ ตามรายละเอียดในมาตรฐานที่มีอยู่^{3,4}

ต้องไม่นำคาร์บอนที่กักเก็บในวัสดุที่มาจากพืชและสัตว์มาพิจารณาในการคำนวณปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (กล่าวคือ

ไม่หักคาร์บอนที่ถูกกักเก็บจากปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของวัตถุดิบในส่วนประกอบของอาหารสัตว์) เนื่องจากคาร์บอนในส่วนนี้ถูกส่งคืนสู่บรรยากาศหลังบริโภค

ในการจัดสรรผลกระทบระหว่างผลิตภัณฑ์ร่วมจากระบบการผลิตอาหารสัตว์ (เช่น ปลาปน ขนไก่ปน) วิธีการจัดสรรที่นิยมใช้คือมวลสัมพัทธ์

ตามหลักเกณฑ์หมวดหมู่ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสำหรับข้อกำหนดคาร์บอนฟุตพริ้นท์^{5,6,7}

หากใช้วิธีการจัดสรรรูปแบบอื่น ต้องระบุวิธีการพร้อมทั้งเหตุผลในการเลือกใช้ให้ชัดเจน

เพื่อความสะดวกในการคำนวณและความสอดคล้องกันของทั้งการประเมิน
ผู้ผลิตอาจใช้เครื่องคำนวณก๊าซเรือนกระจกในเว็บไซต์ของ
เพื่อเป็นปัจจัยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการคำนวณ

ASC

ข้อมูลอ้างอิง - ส่วน B การคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

¹สถาบันทรัพยากรโลก (2011) *Greenhouse Gas Protocol Product Life Cycle Accounting and Reporting Standard* วอชิงตัน ดี.ซี.: สถาบันทรัพยากรโลก

²Myhre, G., Shindell, D., Bréon, F., Collins, W., Fuglestedt, J., Huang, J., ... & Zhang, H. (2013) Anthropogenic and Natural Radiative Forcing. In T. Stocker et al. (Eds.) *Climate Change 2013: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change*. เคมบริดจ์ สหราชอาณาจักร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

³BSI (2011) *PAS 2050: Specification for the assessment of the life cycle greenhouse gas emissions of goods and services* ลอนดอน สหราชอาณาจักร: สถาบันมาตรฐานแห่งอังกฤษ

⁴ISO (2018) *ISO 14067: Greenhouse gases—Carbon footprint of products—Requirements and guidelines for quantification and communication*. เจนีวา สวิตเซอร์แลนด์: องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน

⁵BSI (2012) *PAS 2050-2: Assessment of life cycle greenhouse gas emissions: Supplementary requirements for the application of PAS 2050:2011 to seafood and other aquatic food products* ลอนดอน สหราชอาณาจักร: สถาบันมาตรฐานแห่งอังกฤษ

⁶ISO (2020) *ISO 22948: Carbon footprint for seafood—Product category rules (CFP-PCR) for finfish*. เจนีวา สวิตเซอร์แลนด์: องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน

⁷Standards Norway (2013) *Norwegian Standard 9418: Carbon footprint for seafood—Product category rules (CFP-PCR)*. ออสโล นอร์เวย์: Standards Norway.

ภาคผนวก 3 การตรวจสอบสถานะ (Due Diligence หรือ DD)

การประเมินการตรวจสอบสถานะและสถานที่ดำเนินการ

1. ผู้ผลิตส่วนประกอบ¹⁹³
 - a. ส่วนประกอบจากแหล่งทะเล
 - b. ส่วนประกอบจากพืช
 - c. วัตถุดิบอาหารสัตว์ (เช่น จากสัตว์บก สหรัย แมลง)
 - d.
2. วัตถุดิบปฐมภูมิ¹⁹⁴:
 - a. วัตถุดิบปฐมภูมิจากแหล่งทะเล¹⁹⁵
 - b. วัตถุดิบปฐมภูมิจากพืช

กระบวนการตรวจสอบสถานะ

เพื่อปฏิบัติตามแนวคิดเรื่องกรอบการบริหารความเสี่ยงในภาคผนวก 7 ให้ดำเนินการกระบวนการตรวจสอบสถานะ ตามปัจจัยเสี่ยงที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และรวมชุดขั้นตอน โดยให้ปรับแต่ละขั้นตอนให้เข้ากับความเสี่ยงในบริบทท้องถิ่น ขั้นตอนเหล่านี้เป็นไปตามลำดับที่กำหนดไว้และรวมถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

- 1) กำหนดเจตนา/วัตถุประสงค์
 - ข้ามขั้นตอนแรกนี้ได้เนื่องจากการกำหนดเจตนาไว้ภายในมาตรฐานนี้แล้ว
- 2) กำหนดปัจจัยเสี่ยง
 - ใช้ปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ในตารางที่ 1
- 3) ประเมินความเสี่ยง
 - a. ประเมินระดับความเสี่ยง
ไม่จำเป็นต้องประเมินความเสี่ยงหากมีการกำหนดระดับความเสี่ยง สำหรับปัจจัยเสี่ยงไว้ก่อนล่วงหน้าว่าอยู่ในระดับต่ำ ตามแนวทาง 1) บัตรคะแนนประเทศของ ASC หรือแนวทาง 4) การรับรองที่ ASC อนุมัติตามที่ระบุในตารางที่ 1

¹⁹³ ในกรณีของส่วนประกอบที่ทำจากผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการทำปศุสัตว์ (เช่น ขนไก่ป่น เลือดป่น กระดูกป่น ผงฮีโมโกลบิน) การตรวจสอบสถานะต้องกระทำถึงระดับผู้ผลิตส่วนประกอบเท่านั้น แต่ไม่ถึงระดับวัตถุดิบปฐมภูมิ (เช่น ฟาร์มปศุสัตว์)

¹⁹⁴ ในกรณีของส่วนประกอบที่ทำจากผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการเกษตรหรือการประมง วัตถุดิบปฐมภูมิหมายถึงวัสดุที่ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์หลัก เช่น

1. ปลาป่นที่ทำจากการตัดแต่งปลา - วัตถุดิบปฐมภูมิคือปลาทั้งตัว
2. กลูเตนข้าวสาลีที่ได้จากการแปรรูปข้าวสาลี - วัตถุดิบปฐมภูมิคือข้าวสาลี
3. เลชิตินจากถั่วเหลืองที่ได้จากการแปรรูปถั่วเหลือง - วัตถุดิบปฐมภูมิคือถั่วเหลือง

¹⁹⁵ การตรวจสอบสถานะสำหรับวัตถุดิบจากแหล่งทะเลต้องรวมผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่มาจากการประมง ปลาทั้งตัว รวมถึงผลิตภัณฑ์พลอยได้ ยกเว้นการจับสัตว์น้ำพลอยได้ที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่ต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นฝั่งของสหภาพยุโรป การตรวจสอบสถานะไม่รวมผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

4) นำมาตรการที่เหมาะสมมาใช้

a. ดำเนินการและนำมาตรการมาใช้

หากผลของการประเมินความเสี่ยงไม่ได้ระบุว่ามีความเสี่ยงต่ำ

- การป้องกัน
- การบรรเทา
- การเยียวยา
- อย่างไรก็ตาม

ในการยุติการจัดการ

ให้เลือกการดำเนินการบรรเทาที่นิยมมากกว่าการหยุดการจัดการ

5) ติดตามตรวจสอบ

i. ติดตามตรวจสอบปัจจัยเสี่ยงหรือตัวชี้วัดสำหรับปัจจัยเสี่ยง

เพื่อให้แน่ใจว่าระดับความเสี่ยงที่ระบุมายังคงใช้ได้

ii. ติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการที่นำมาใช้

ทำขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงซ้ำหาก

- การติดตามตรวจสอบบ่งชี้ว่าระดับความเสี่ยงต่างจากที่ระบุไว้ก่อนหน้านี้
- การติดตามตรวจสอบบ่งชี้ว่ามาตรการที่นำมาใช้ไม่ได้ผล
- เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญขึ้นซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อระดับความเสี่ยงที่ระบุไว้ก่อนหน้านี้
- ในทุกกรณี อย่างน้อยทุกกรอบการรับรอง (3 ปี)

ดูแนวทางเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำกระบวนการตรวจสอบสถานะมาใช้ได้ในหลักการชี้แนะของสหประชาชาติ¹⁹⁶และแนวปฏิบัติการตรวจสอบสถานะ OECD¹⁹⁷

ปัจจัยเสี่ยงของการตรวจสอบสถานะ

UoC

จำเป็นต้องแสดงได้ว่าผู้ผลิตส่วนประกอบ

การผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิจากแหล่งทะเลและจากพืช

มีความเสี่ยงต่ำ

อย่างน้อยที่สุดสำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ในตารางที่

1

ผู้ผลิตส่วนประกอบคือบริษัท/โรงงานที่ผลิตส่วนประกอบที่ผู้ผลิตอาหารสัตว์ใช้

¹⁹⁶ สหประชาชาติ (2011) หลักการชี้แนะเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับธุรกิจ ตามกรอบการทำงานของสหประชาชาติในการ "คุ้มครอง เคารพ และเยียวยา"

¹⁹⁷ OECD (2018) หลักการชี้แนะเรื่องการตรวจสอบสถานะเพื่อการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบของ OECD

ปัจจัยเสี่ยง

ตาราง 1: ปัจจัยเสี่ยงของการตรวจสอบสถานะสำหรับผู้ผลิตส่วนประกอบ

รวมถึงการผลิตรายการปฏิทินจากแหล่งทะเลและจากพืช และแผนงานเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงต่ำ

	กฎหมาย	สังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
ปัจจัยเสี่ยงสำหรับผู้ผลิตส่วนประกอบ	ความเสี่ยงที่ผู้ผลิตส่วนประกอบไม่ปฏิบัติตามตัวชี้วัดต่อไปนี้ 1.1.1 ใบอนุญาตและการอนุญาตตามกฎหมายเพื่อดำเนินการในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกำกับดูแลที่ไร้ประสิทธิภาพและส่งผลให้เกิดการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับอย่างเป็นระบบ	ความเสี่ยงที่ผู้ผลิตส่วนประกอบไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ต่อไปนี้ 1.3 ข้อบังคับด้านแรงงานที่เกี่ยวข้อง 1.4 แรงงานบังคับ 1.5 เด็กและแรงงานเด็ก 1.6 การเลือกปฏิบัติ 1.13 กลไกการร้องทุกข์	ความเสี่ยงที่ผู้ผลิตส่วนประกอบไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ต่อไปนี้ 1.17 ข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง 1.18 การใช้น้ำ 1.19 การจัดการของเสีย 1.20 การจัดการน้ำทิ้ง และตัวชี้วัด 3.4.2 การเปิดเผยข้อมูลจีเอ็มโอ 3.4.3 การเปิดเผยสารเสริมประเภทยา
แผนงานของบุคคลที่สามที่แสดงว่ามีความเสี่ยงต่ำสำหรับผู้ผลิตส่วนประกอบสำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ข้างต้น	ดูแผนงานที่ได้รับอนุมัติในเว็บไซต์ของ ASC	ดูแผนงานที่ได้รับอนุมัติในเว็บไซต์ของ ASC	ดูแผนงานที่ได้รับอนุมัติในเว็บไซต์ของ ASC

<p>ปัจจัยเสี่ยงสำหรับผู้ผลิต วัตถุดิบปลูมจากแหล่งทะเล</p>	<p>ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปลูม ภูมิมาจากพื้นที่ที่ได้รับผล กระทบจากการกำกับดูแล ที่ไร้ประสิทธิภาพ และส่งผลให้เกิดการทำ ประมงผิด กฎหมายอย่างเป็นทางการ ในการทำประมงเอง</p>	<p>ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปลูม ภูมิถูกผลิตโดยใช้แรงงาน บังคับหรือรูปแบบการใช้แ รงงานเด็กที่เลวร้ายที่สุด</p>	<p>ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปลูม ภูมิมาจากการทำประมงที่ ไม่มีการรายงานหรือการ กำกับดูแล ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปลูม ภูมิมาจาก สายพันธุ์ที่ IUCNกำหนดว่า ใกล้สูญพันธุ์หรือใกล้สูญ พันธุ์อย่างยิ่ง ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปลูม ภูมิมาจากสายพันธุ์ที่จับได้ซึ่งปรากฏใน ภาคผนวกของ CITES</p>
<p>แผนงานของบุคคลที่สาม ที่แสดงว่ามีความเสี่ยง ต่ำสำหรับผู้ผลิตวัตถุดิบ ปลูมภูมิจากแหล่งทะเลสำ หรับปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ข้าง ต้น¹⁹⁸</p>	<p>การประมงที่ผ่านการรับรอง จาก MSC การประมงที่ผ่านการรับรอง จาก MarinTrust การประมงที่ผ่านการรับรอง ตามรูปแบบการประมง GSSI รับรอง</p>	<p><i>ดูแผนงานที่ได้รับอนุมัติใ นเว็บไซต์ของ ASC</i></p>	<p>การประมงที่ผ่านการรับรอง จาก MSC การประมงที่ผ่านการรับรอง จาก MarinTrust การประมงที่ผ่านการรับรอง ตามรูปแบบการประมง GSSI รับรอง</p>
<p>ปัจจัยเสี่ยงสำหรับผู้ผลิต วัตถุดิบปลูมภูมิจากพืช</p>	<p>ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปลูม ภูมิมาจากพื้นที่ที่ได้รับผล กระทบจากการกำกับดูแล ที่ไร้ประสิทธิภาพ และส่งผลให้เกิดการละเม ิดการใช้ที่ดินหรือกฎหมาย และข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพใ นการผลิตวัตถุดิบปลูมภู มิจากพืช</p>	<p>ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปลูม ภูมิถูกผลิตโดยใช้แรงงาน บังคับหรือรูปแบบการใช้แ รงงานเด็กที่เลวร้ายที่สุด</p>	<p>ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปลูม ภูมิมาจากพื้นที่ที่เกิดจาก การทำลายป่า/ การแปลงที่ดินที่ผิดกฎหมาย</p>

¹⁹⁸ASC จะทบทวนรูปแบบของการรับรองโดยบุคคลที่สามที่ระบุความเสี่ยงในตารางและอาจรับรองในมาตรฐานในระดับอื่นๆ ในอนาคต
มาตรฐานอาหารสัตว์ของ ASC เวอร์ชัน 1.01 มกราคม 2023
หน้า 95 จาก 115

แผนงานของบุคคลที่สามที่แสดงว่ามีความเสี่ยงต่ำสำหรับผู้ผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิจากพืชสำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ข้างต้น	ดูแผนงานที่ได้รับอนุมัติในเว็บไซต์ของ ASC	ดูแผนงานที่ได้รับอนุมัติในเว็บไซต์ของ ASC	ดูแผนงานที่ได้รับอนุมัติในเว็บไซต์ของ ASC
--	---	---	---

แนวทางการตรวจสอบสถานะเพื่อกำหนดว่ามีความเสี่ยงต่ำ

แนวทางใดแนวทางหนึ่งจากทั้งหมด 4 แนวทาง 1) บัตรคะแนนประเทศ 2) การประเมินรายสาขา/การประมง 3) การประเมินผู้ผลิตส่วนประกอบ หรือ 4) การรับรองจะใช้เพื่อกำหนดระดับความเสี่ยงสำหรับแต่ละปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัย อาจใช้แนวทางอื่นเพื่อประเมินปัจจัยเสี่ยงด้านกฎหมาย สังคม และสิ่งแวดล้อมอื่นได้ (ดูตารางที่ 1) หากแนวทางดังกล่าวไม่ส่งผลว่ามีความเสี่ยงต่ำ ให้เลือกแนวทางอื่นแทน หากไม่มีแนวทางใดที่ทำให้ UoC ระบุว่ามีความเสี่ยงต่ำได้ UoC จะไม่จัดหาจากห่วงโซ่อุปทานดังกล่าวจนกว่ามาตรการบรรเทาผลกระทบที่นำมาใช้จะบรรลุระดับความเสี่ยงต่ำ สำหรับวัตถุดิบจากพืชและจากแหล่งทะเล และในกรณีของการปะปนกัน (เช่น การผสม) ให้ยึดวัสดุที่มีความเสี่ยงสูงสุดเป็นความเสี่ยงของส่วนผสมนั้น และไม่ว่าส่วนผสมทั้งหมดจะมาจากการจัดหาหรือไม่ก็ตาม รูปภาพประกอบของแนวทางทั้ง 4 แนวทางซึ่งอาจนำมาใช้กำหนดการตรวจสอบสถานะว่า มีความเสี่ยงต่ำได้ในรูปที่ 5 ภาคผนวก 7

แนวทางที่กล่าวถึง ได้แก่

1. บัตรคะแนนประเทศ

- a. ASC จะจัดเตรียมบัตรความเสี่ยงของประเทศบนเว็บไซต์ของ ASC ซึ่งจัดอันดับระดับความเสี่ยงของประเทศ แยกเป็นความเสี่ยงต่ำ ปานกลาง และสูง ตามปัจจัยเสี่ยงในตารางที่ 1 สำหรับประเทศที่ได้คะแนนในระดับความเสี่ยงต่ำสำหรับปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง UoC ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะเพิ่มเติมสำหรับปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว สำหรับประเทศที่ยังไม่มีบัตรความเสี่ยงประเทศ จำเป็นต้องใช้แนวทางอื่นในการระบุว่ามีความเสี่ยงต่ำ

2. การประเมินระดับประเทศ/รายสาขา (สำหรับการผลิตวัตถุดิบจากพืช) / การประเมินอุตสาหกรรม/รายสาขา (สำหรับผู้ผลิตส่วนประกอบ) / การประเมินการประมง (สำหรับการผลิตวัตถุดิบจากแหล่งทะเล):

- a. UoC จะดำเนินการประเมินรายสาขา / อุตสาหกรรม / การประมง เพื่อแสดงว่ามีความเสี่ยงต่ำสำหรับปัจจัยเสี่ยงตามที่ระบุในตารางที่ 1
- b. ในกรณีที่มีความเสี่ยงต่ำ ต้องมีหลักฐานดังนี้
- การประเมินความเสี่ยงหรือบทสรุปการประเมิน
 - ผลการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับความเสี่ยงต่อปัจจัยเสี่ยง
 - โปรแกรมติดตามตรวจสอบที่นำมาใช้

3. การประเมินผู้ผลิตส่วนประกอบ¹⁹⁹:

- a. UoC ดำเนินการร่วมกับผู้ผลิตส่วนประกอบเพื่อแสดงว่าผู้ผลิตส่วนประกอบ
วัตถุดิบปฐมภูมิจากแหล่งทะเลหรือจากพืช มีความเสี่ยงต่ำ
ตามปัจจัยเสี่ยงตามที่ระบุในตารางที่ 1
สำหรับปัจจัยเสี่ยงในการผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิจากแหล่งทะเลและจากพืช
ให้ประเมินว่าผู้ผลิตส่วนประกอบมีระบบที่เหมาะสมหรือมีข้อมูลที่เพียงพอหรือไม่เพื่อให้
มั่นใจว่าการผลิตวัตถุดิบมีความเสี่ยงในระดับต่ำ
- b. ในกรณีที่มีความเสี่ยงต่ำ ต้องมีหลักฐานดังนี้
 - i. การประเมินความเสี่ยงหรือบทสรุปการประเมิน
 - ii. ผลการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับความเสี่ยงต่อปัจจัยเสี่ยง
 - iii. มาตรการที่ใช้และประสิทธิผล
 - iv. โปรแกรมติดตามตรวจสอบที่นำมาใช้

4. การรับรอง

- a. ASC พิจารณาแผนงานที่ระบุในตารางที่ 1
เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงเพื่อให้แน่ใจว่ามีความเสี่ยงต่ำ
สำหรับการผลิตวัตถุดิบปฐมภูมิจากแหล่งทะเล UoC อาจใช้บัญชีแดงของ IUCN (IUCN
Red List) และบัญชีหมายเลข I, II และ III ของ CITES
เพื่อแสดงได้ว่ามีความเสี่ยงต่ำสำหรับปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม 2
ประการที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ตามที่ระบุในตารางที่ 1²⁰⁰

¹⁹⁹ AFi มีหลักการชี้แนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของห่วงโซ่อุปทานและการติดตามตรวจสอบและการยืนยัน:
<https://accountability-framework.org/contents-of-the-framework/monitoring-and-verification/>

²⁰⁰ไม่ต้องระบุถึงปัจจัยเสี่ยงสำหรับปลาที่จับได้ภายใต้ข้อกำหนดที่ต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นฝั่งของสหภาพยุโรป

ภาคผนวก 4 การคำนวณระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่ (MSL)

1. ขั้นตอนที่ 1 กำหนดหมวดหมู่ความยั่งยืนของปลาทั้งตัว

ต้องให้คะแนนส่วนประกอบจากปลาทะเลทั้งหมดตามตารางด้านล่าง

ตารางต่อไปนี้อธิบายวิธีการกำหนดหมวดหมู่ความยั่งยืนให้ส่วนประกอบจากปลาทะเลทั้งตัว

ตาราง 2: ตารางนี้อธิบายหมวดหมู่ความยั่งยืนที่กำหนดให้กับส่วนประกอบจากปลาทะเลทั้งตัว

หมวดหมู่	ปลาทั้งตัวที่ใช้เป็นวัตถุดิบที่จัดหาภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้
หมวดหมู่ที่ 1	<ul style="list-style-type: none">- วัตถุดิบผ่านการรับรองตาม MarinTrust Improvement Programme และ- วัตถุดิบมีสถานะใช้งานเป็น (ขั้นต้น)²⁰¹ FIP บน www.fisheryprogress.org และ- ผู้ผลิตส่วนประกอบคือ MarinTrust Improver Programme Accepted Site (หรือเทียบเท่า²⁰²) และ- ส่วนประกอบที่ UoC ได้รับต้องผ่านการรับรองห่วงโซ่ของความคุ้มครองของ MarinTrust CoC ตั้งแต่โรงงานจนถึงโรงงานผลิตอาหารสัตว์ หรือ UoC อาจแสดงว่ามีระบบตรวจสอบย้อนกลับที่ได้รับการยืนยันตั้งแต่โรงงานจนถึงโรงงานผลิตอาหารสัตว์
หมวดหมู่ที่ 2	<ul style="list-style-type: none">- วัตถุดิบผ่านการรับรองตามมาตรฐาน MarinTrust Standard (หรือเทียบเท่า²⁰³) และ- ผู้ผลิตส่วนประกอบผ่านการรับรองจาก MarinTrust (หรือเทียบเท่า) และ- ส่วนประกอบที่ UoC ได้รับต้องผ่านการรับรองห่วงโซ่ของความคุ้มครองของ MarinTrust CoC ตั้งแต่โรงงานจนถึงโรงงานผลิตอาหารสัตว์ หรือ UoC อาจแสดงว่ามีระบบตรวจสอบย้อนกลับที่ได้รับการยืนยันตั้งแต่โรงงานจนถึงโรงงานผลิตอาหารสัตว์
หมวดหมู่ที่ 3	

²⁰¹ ดู CASS: <https://solutionsforseafood.org/resources/fishery-improvement/>

²⁰² การเทียบของผู้ผลิตส่วนประกอบที่ผ่านการรับรองจาก MarinTrust Improver Programme Accepted Site และผู้ผลิตส่วนประกอบที่ได้รับการรับรองจาก MarinTrust จะขึ้นอยู่กับประเมินการปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติที่ดีของ ISEAL ตลอดจนการพิจารณาเกณฑ์ด้านความยั่งยืนที่สำคัญที่อ้างอิงใน MarinTrust ซึ่งประกอบด้วย

- การตรวจสอบย้อนกลับของส่วนประกอบสำเร็จรูปทั้งหมดกลับไปยังแหล่งประมงต้นทางได้อย่างสมบูรณ์
- ความสามารถในการแยกผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปตามหมวดหมู่และให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดส่งในแต่ละครั้ง
- ข้อกำหนดสำหรับโรงงานที่ต้องมีกลไกที่รับรองว่าการทำงานเป็นไปตามข้อกำหนดการจ้างงาน สวัสดิการ และความปลอดภัยตามกฎหมายของประเทศและเป็นไปตามอนุสัญญา ILO ที่สำคัญ (29,87,98,99,100,105,111,138,182)
- ข้อกำหนดสำหรับโรงงานที่ผ่านการรับรองมาตรฐานการผลิตที่ดี ซึ่งต้องครอบคลุมประเด็นเรื่องความบริสุทธิ์และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและน้ำทิ้ง

²⁰³ การเทียบของมาตรฐานวัตถุดิบของ MarinTrust จะขึ้นอยู่กับประเมินการปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติที่ดีของ ISEAL ตลอดจนการพิจารณาเกณฑ์ด้านความยั่งยืนที่สำคัญที่อ้างอิงในมาตรฐาน MarinTrust โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วน 1.3 ว่าด้วยการจัดหาวัตถุดิบประมงอย่างมีความรับผิดชอบ จะเผยแพร่การรับรองสู่สาธารณะผ่านเว็บไซต์ของ ASC

	<ul style="list-style-type: none"> - วัตถุประสงค์ผ่านการรับรองตามมาตรฐาน MarinTrust Standard (หรือเทียบเท่า) และ - วัตถุประสงค์มีส่วนร่วมใน²⁰⁴ FIP ที่ครอบคลุม และมีสถานะใช้งานอยู่บน www.fisheryprogress.org และ - วัตถุประสงค์ต้องอยู่ในสถานะว่าผ่านการรับรองตามมาตรฐาน MarinTrust จนกว่าจะบรรลุหมวดหมู่ที่ 4 และ - ผู้ผลิตส่วนประกอบผ่านการรับรองจาก MarinTrust (หรือเทียบเท่า) และ - ส่วนประกอบที่ UoC ได้รับต้องผ่านการรับรองห่วงโซ่ของความคุ้มครองของ MarinTrust CoC ตั้งแต่โรงงานจนถึงโรงงานผลิตอาหารสัตว์ หรือ UoC อาจแสดงว่ามีระบบตรวจสอบย้อนกลับที่ได้รับการยืนยันตั้งแต่โรงงานจนถึงโรงงานผลิตอาหารสัตว์
หมวดหมู่ที่ 4	<ul style="list-style-type: none"> - ห่วงโซ่ของการคุ้มครองของ MSC (ฉบับดั้งเดิม) วัตถุประสงค์ผ่านการรับรองจาก Marine Stewardship Council Chain of Custody (หรือเทียบเท่า²⁰⁵)

2. ขั้นตอนที่ 2 กำหนดระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่

หลังจากกำหนดหมวดหมู่ความยั่งยืนของส่วนประกอบจากปลาทั้งตัวแล้ว ผู้ผลิตอาหารสัตว์จำเป็นต้องคำนวณระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่ (MSL) ของ UoC โดยรวม คำว่าส่วนใหญ่ในที่นี้หมายถึง $\geq 50\%$ ของปริมาณปลาทั้งตัว (กล่าวคือ 50% หรือสูงกว่า)

2.1. การคำนวณปริมาณ

ขั้นแรก ปริมาณของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลตามประเภท แสดงปริมาณคำนวณเป็นต้น ส่วนประกอบจากแหล่งทะเลแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. ปริมาณจากส่วนประกอบจากแหล่งทะเล (ปลาทั้งตัวและผลิตภัณฑ์พลอยได้)
2. ปริมาณจากส่วนประกอบจากแหล่งทะเลจากปลาทั้งตัว
 - 2.1. ปริมาณของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลจากปลาทั้งตัวทั้งหมด
 - 2.2. ปริมาณของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลจากปลาทั้งตัวที่ระดับคะแนนในหมวดที่ 1 (ตารางที่ 2)
 - 2.3. ปริมาณของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลจากปลาทั้งตัวที่ระดับคะแนนในหมวดที่ 2 (ตารางที่ 2)
 - 2.4. ปริมาณของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลจากปลาทั้งตัวที่ระดับคะแนนในหมวดที่ 3 (ตารางที่ 2)
 - 2.5. ปริมาณของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลจากปลาทั้งตัวที่ระดับคะแนนในหมวดที่ 4 (ตารางที่ 2)
 - 2.6. ปริมาณของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลจากปลาทั้งตัวที่ไม่อยู่ในระดับคะแนนในหมวดที่ 1-4 (ตารางที่ 2)

²⁰⁴ ดู CASS: <https://solutionsforseafood.org/resources/fishery-improvement/>

²⁰⁵ การเทียบของ MSC จะขึ้นอยู่กับกระบวนการประเมินการปฏิบัติตามหลักปฏิบัติที่ดีของ ISEAL ตลอดจนการพิจารณาเกณฑ์ด้านความยั่งยืนที่สำคัญที่อ้างอิงถึงในหลักการและเกณฑ์ของ MSC มาตรฐาน ได้รับการยอมรับว่าเทียบเท่ามาตรฐาน MSC ได้กำหนดขึ้นตามหลักปฏิบัติที่ดีของ ISEAL ในการกำหนดมาตรฐานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และได้รับการยอมรับโดย/ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ Global Sustainable Seafood Initiative (GSSI) Benchmarking Tool มาตรฐานต้องตั้งอยู่บนฐานของแนวทางของระบบนิเวศอย่างเต็มรูปแบบ โดยมีข้อกำหนดเฉพาะสำหรับการจัดการสายพันธุ์ที่มีระดับการกินอาหารที่ต่ำและการคุ้มครองประชากรของสัตว์น้ำที่อาศัยอยู่พึ่งพาอาศัยกัน จะเผยแพร่การรับรองสู่สาธารณะผ่านเว็บไซต์ของ ASC

2.2. การคำนวณระดับส่วนใหญ่

ขั้นที่สอง ใช้ปริมาณต่อประเภทของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลเพื่อคำนวณระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่ โดยใช้สูตรต่อไปนี้

- **เส้นฐาน** หากไม่มีปริมาณใดที่นำมาประกอบกับหมวดหมู่ 1-4 ได้
- **ระดับ 1** เมื่อปริมาณใน 2.2 สูงกว่า $\geq 50\%$ ของปริมาณใน 2.1
- **ระดับ 2** เมื่อปริมาณใน 2.3 สูงกว่า $\geq 50\%$ ของปริมาณใน 2.1
- **ระดับ 3** เมื่อปริมาณใน 2.4 สูงกว่า $\geq 50\%$ ของปริมาณใน 2.1
- **ระดับ 4** เมื่อปริมาณใน 2.5 สูงกว่า $\geq 50\%$ ของปริมาณใน 2.1

หมายเหตุ: ในกรณีที่การคำนวณส่วนใหญ่นำไปสู่ระดับที่เป็นไปได้ 2 ระดับ ให้ใช้วิธีต่อไปนี้

- **ระดับ 2** ใช้เมื่อ $[(\text{ปริมาณ 2.3}) + (\text{ปริมาณ 2.4}) + (\text{ปริมาณ 2.5})] \geq 50\%$ (ปริมาณ 2.1)
- **ระดับ 3** ใช้เมื่อ $[(\text{ปริมาณ 2.4}) + (\text{ปริมาณ 2.5})] \geq 50\%$ (ปริมาณ 2.1)

หมายเหตุ: ไม่นำผลิตภัณฑ์พลอยได้มาคำนวณระดับส่วนใหญ่

2.3. ก่อนการรับรองครั้งแรก

การคำนวณปริมาณใน 2.1	รวมส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่ได้รับในช่วง	24
เดือนก่อนที่การตรวจสอบครั้งแรก	การคำนวณ MSL ใน	2.2
ขึ้นอยู่กับปริมาณนี้และถือเป็นระดับเริ่มต้นของไต้อันดีการ MSL		

2.4. หลังการรับรองครั้งแรก

ให้คำนวณปริมาณใน 2.1	ซ้ำทุกปีและรวมส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่ได้รับในช่วง	12
เดือนตั้งแต่ มกราคมถึงธันวาคม		

ภาคผนวก 5 การคำนวณหาปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลมวล

1. การกำหนดส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์

ไม่ใช่ส่วนประกอบจากแหล่งทะเลและจากพืชทั้งหมดที่

UoC

อาจจัดหาได้จะนับรวมเป็นปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลมวล

ส่วนประกอบต่อไปนี้นับรวมในปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลมวล

- ส่วนประกอบจากแหล่งทะเล

- ผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
การจับสัตว์น้ำพลอยได้ที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่ต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้ขึ้นฝั่งของสหภาพยุโรป
- ผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการประมง (หากการตรวจสอบสถานะบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำ)
- ปลาทั้งตัว (หากการตรวจสอบสถานะบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำ โดยที่หมวดหมู่ความยั่งยืนคือ 1-4)

- ส่วนประกอบจากพืช

- หมวดหมู่ที่ 1) ส่วนประกอบจากพืชที่รู้กันว่ามีความเสี่ยงทั่วโลก เช่น ถั่วเหลือง/น้ำมันปาล์ม (หากการตรวจสอบสถานะบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำ มีพันธสัญญาปลอดการทำลายป่า/การแปลงที่ดิน (D/C) มีความเสี่ยงต่ำสำหรับ D/C ทางกฎหมาย)
- หมวดหมู่ที่ 2) ส่วนประกอบจากพืชที่มีปริมาณสูงสุด (หากการตรวจสอบสถานะบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำ มีความเสี่ยงต่ำสำหรับ D/C มีพันธสัญญาปลอด D/C ที่ถูกกฎหมายที่แสดงได้ หรือแผนปฏิบัติการอยู่ระหว่างการดำเนินการ)
- หมวดหมู่ที่ 3) ส่วนประกอบจากพืชอื่นๆ (หากการตรวจสอบสถานะบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำ มีพันธสัญญาว่าปลอด D/C)

- วัตถุดิบอาหารสัตว์ (หากการตรวจสอบสถานะบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำ)

- สารเสริมอาหารสัตว์

- ส่วนประกอบที่มีสัดส่วน <1% ของน้ำหนักของส่วนประกอบต่อปี (ปริมาณ) ทั้งหมดที่ UoC ได้รับเพื่อใช้ในอาหารสัตว์

อาจจัดหาส่วนประกอบต่อไปนี้ได้ แต่จะไม่นับรวมในปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลมวล

- ส่วนประกอบจากแหล่งทะเล

- ปลาทั้งตัว
(หากการตรวจสอบสถานะบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำแต่ไม่ได้คะแนนที่หมวดหมู่ความยั่งยืน 1-4)

- ส่วนประกอบจากพืช

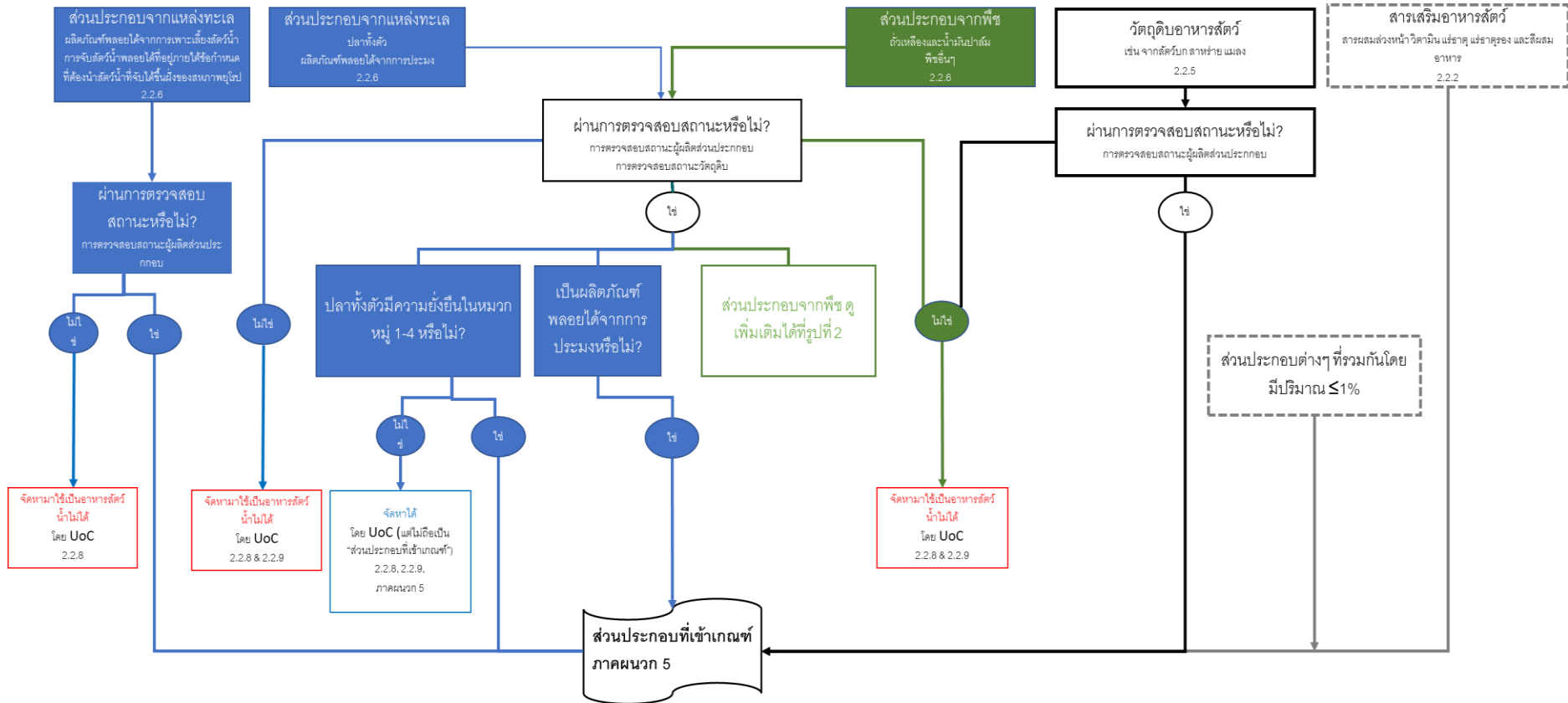
- หมวดหมู่ที่ 1) ส่วนประกอบจากพืชที่รู้กันว่ามีความเสี่ยงทั่วโลก เช่น ถั่วเหลือง/น้ำมันปาล์ม (หากการตรวจสอบสถานะบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่ำ มีพันธสัญญาปลอด D/C)

ไม่อาจแสดงว่ามีความเสี่ยงต่ำสำหรับ
แต่มีแผนปฏิบัติการอยู่ระหว่างดำเนินการ)

D/C

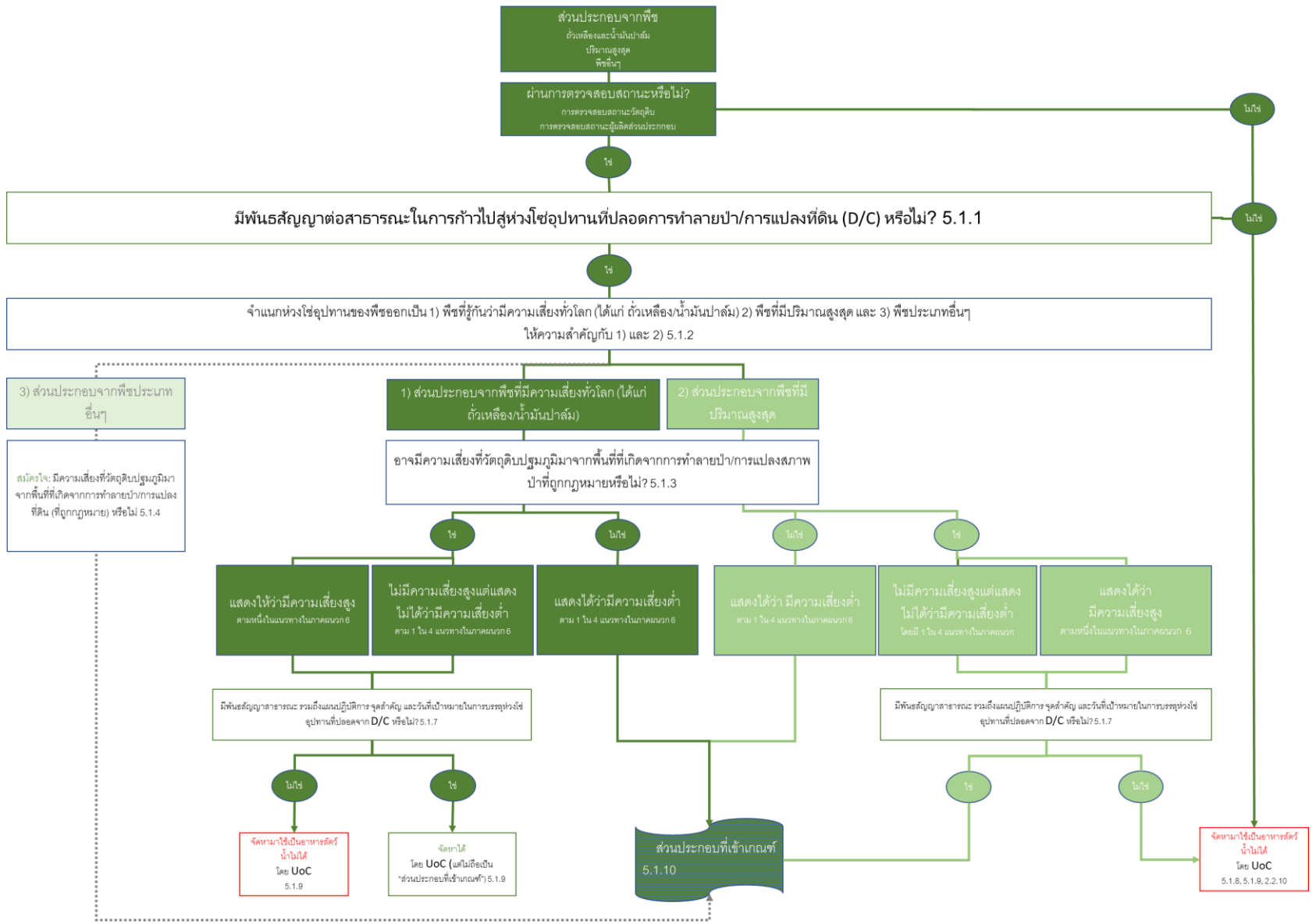
ที่ถูกกฎหมายได้

รูปที่ 1: การกำหนดส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์

รูปที่ 2: การกำหนดส่วนประกอบจากพืชที่เข้าเกณฑ์

ผลการประเมินความเสี่ยงของการทำลายป่า / การแปลงที่ดิน (D/C) และความหมายโดยนัยสำหรับการจัดหาส่วนประกอบจากพืช ตามมาตรฐานฉบับนี้
ไม่มีการกำหนดข้อกำหนดในการจัดหาที่ชัดเจนสำหรับส่วนประกอบในหมวดหมู่ 3)
ที่มีความเสี่ยงสูงหรือส่วนประกอบที่ไม่แสดงว่ามีความเสี่ยงต่ำที่เกี่ยวข้องกับการทำลายป่าหรือการแปลงที่ดินในห่วงโซ่อุปทานของส่วนผสมจากพืช ASC
จะทบทวนเรื่องนี้และอาจเปลี่ยนแปลงได้ในมาตรฐานฉบับต่อ ๆ ไปในอนาคต

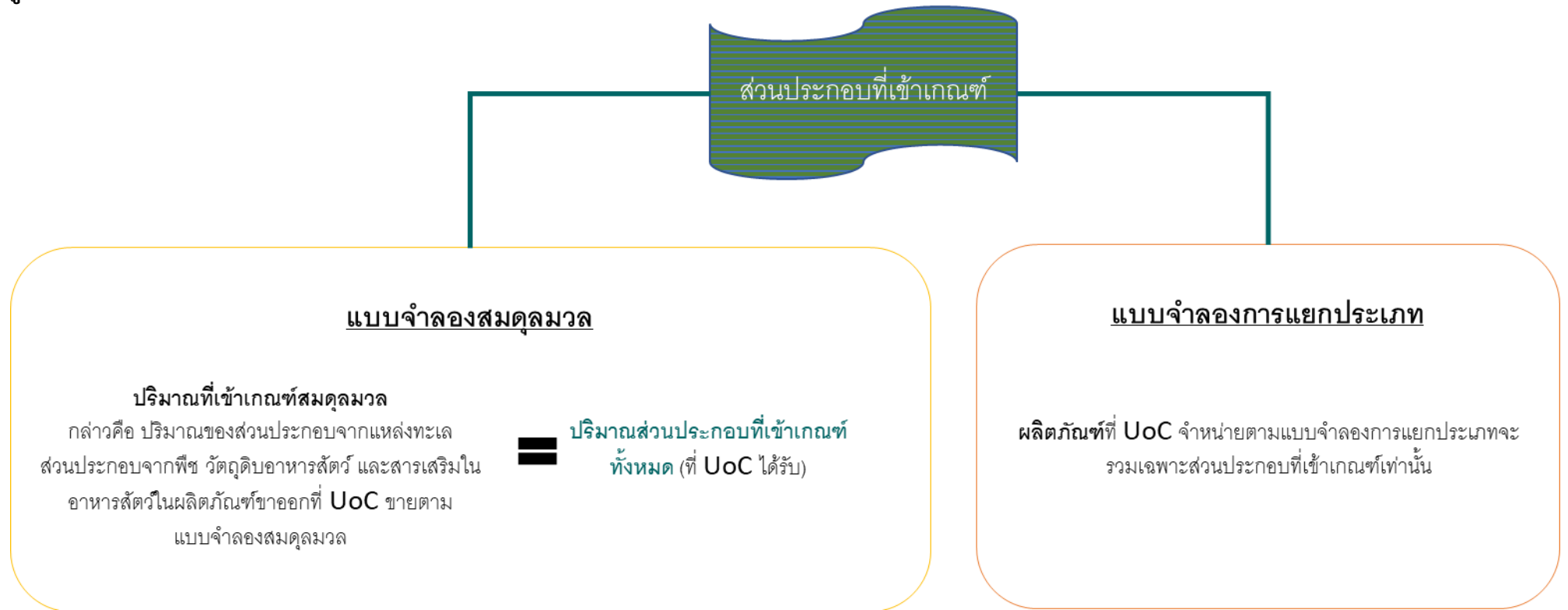
2. การคำนวณปริมาณที่เข้าเกณฑ์

ปฏิบัติตามขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนเหล่านี้เพื่อคำนวณปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลรวม:

- 1) รวมปริมาณ (ตัน) ของส่วนประกอบจากแหล่งทะเลที่เข้าเกณฑ์
- 2) รวมปริมาณ (ตัน) ของส่วนประกอบจากพืชที่เข้าเกณฑ์
- 3) รวมปริมาณ (ตัน) ของวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่เข้าเกณฑ์
- 4) รวมปริมาณ (ตัน) ของสารเสริมในอาหารสัตว์

ผลรวมของปริมาณส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์ 1) - 4) ข้างต้น เท่ากับ “ปริมาณที่เข้าเกณฑ์สมมูลรวม”

รูปที่ 3: แบบจำลองส่วนประกอบที่เข้าเกณฑ์

ภาคผนวก 6

กระบวนการรับประกันสำหรับห่วงโซ่อุปทานที่ปลอดภัยการทำลายป่า/การแปลงที่ดิน

ส่วนประกอบจากพีชที่ UoC
ใช้จำเป็นต้องได้รับการประเมินระดับความเสี่ยงสำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ในตารางที่ 3
ขั้นตอนเพิ่มเติมนี้มุ่งเน้นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทำลายป่าและการแปลงที่ดิน (ที่ถูกกฎหมาย)

ตาราง 3: ปัจจัยเสี่ยงสำหรับส่วนประกอบจากพีช และแผนงานที่มีความเสี่ยงต่ำ

	ด้านสิ่งแวดล้อม
ปัจจัยเสี่ยงสำหรับวัตถุดิบปฐมภูมิจากพีช	ความเสี่ยงที่วัตถุดิบปฐมภูมิมาจากพื้นที่ที่เกิดจากการทำลายป่า/การแปลงที่ดินที่ถูกกฎหมาย
แผนงานของบุคคลที่สามที่แสดงได้ว่าจะมีความเสี่ยงต่ำสำหรับวัตถุดิบปฐมภูมิจากพีชสำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ข้างต้น ²⁰⁶	ดูเว็บไซต์ของ ASC

UoC

อาจเลือกแนวทางหนึ่งในสี่แนวทางเพื่อประเมินและกำหนดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทำลายป่าและการแปลงที่ดิน

อาจเลือกใช้แนวทางอื่นในการประเมินปัจจัยเสี่ยงของการทำลายป่า/การแปลงสภาพที่ดินได้ หากแนวทางดังกล่าวไม่ส่งผลว่ามีความเสี่ยงต่ำ ให้เลือกแนวทางอื่นแทน
ในกรณีของการประเมินส่วนประกอบ (เช่น การผสม)
ให้ยึดของวัสดุที่มีความเสี่ยงสูงสุดในการจัดประเภทส่วนผสมดังกล่าว

แนวทางที่กล่าวถึง ได้แก่

1. บัตรคะแนนประเทศ

- a. ASC จะจัดเตรียมบัตรความเสี่ยงของประเทศบนเว็บไซต์ ASC
ซึ่งจัดอันดับระดับความเสี่ยงของประเทศ แยกเป็นความเสี่ยงต่ำ ปานกลาง และสูง
ตามปัจจัยเสี่ยงในตารางที่ 3
สำหรับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำในประเด็นปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง UoC
ไม่จำเป็นต้องมีการประเมินความเสี่ยงเพิ่มเติม

²⁰⁶ASC จะทบทวนรูปแบบของการรับรองโดยบุคคลที่สามที่ระบุความเสี่ยงในตารางและอาจรับรองในมาตรฐานในฉบับอื่นๆ ในอนาคต

สำหรับประเทศที่ยังไม่มีบัตรความเสี่ยงประเทศ
จำเป็นต้องใช้แนวทางอื่นในการระบุว่ามีความเสี่ยงต่ำ

2. การประเมินระดับประเทศ/รายสาขา:

- a. UoC ดำเนินการประเมินระดับประเทศหรือรายสาขา
- b. ในกรณีที่มีความเสี่ยงต่ำ ต้องมีหลักฐานดังนี้
 - i. การประเมินความเสี่ยงหรือบทสรุปการประเมิน
 - ii. ผลการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับความเสี่ยง
 - iii. โปรแกรมติดตามตรวจสอบที่นำมาใช้

3. การประเมินผู้ผลิตส่วนประกอบ²⁰⁷

- a. UoC
ดำเนินการร่วมกับผู้ผลิตส่วนประกอบเพื่อแสดงว่าวัตถุดิบปฐมภูมิจากพืชมีความเสี่ยงต่ำ
ตามปัจจัยเสี่ยงตามที่ระบุในตารางที่ 3
- b. ในกรณีที่มีความเสี่ยงต่ำ ต้องมีหลักฐานดังนี้
 - i. การประเมินความเสี่ยงหรือบทสรุปการประเมิน
 - ii. ผลการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับความเสี่ยง
 - iii. มาตรการที่ใช้และประสิทธิผล
 - iv. โปรแกรมติดตามตรวจสอบที่นำมาใช้
- c. ในกรณีที่ยังไม่บรรลุผลความเสี่ยงต่ำ
แต่มีแผนปฏิบัติการอยู่ระหว่างดำเนินการทั้งนี้เพื่อบรรลุพันธสัญญาต่อสาธารณะ
ต้องมีหลักฐานดังนี้
 - i. การวิเคราะห์การตรวจสอบย้อนกลับของวัตถุดิบปฐมภูมิ
 - ii. การประเมินความเสี่ยงหรือบทสรุปการประเมิน
 - iii. ผลการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับความเสี่ยงต่อปัจจัยเสี่ยง
 - iv. มาตรการที่ใช้และประสิทธิผล
 - v. โปรแกรมติดตามตรวจสอบที่นำมาใช้
 - vi. สถานะของความคืบหน้าเกี่ยวกับเป้าหมายเชิงปริมาณและจำเพาะเชิงภูมิศาสตร์และ
จะจุดสำคัญในแผนปฏิบัติการสาธารณะ

4. การรับรอง

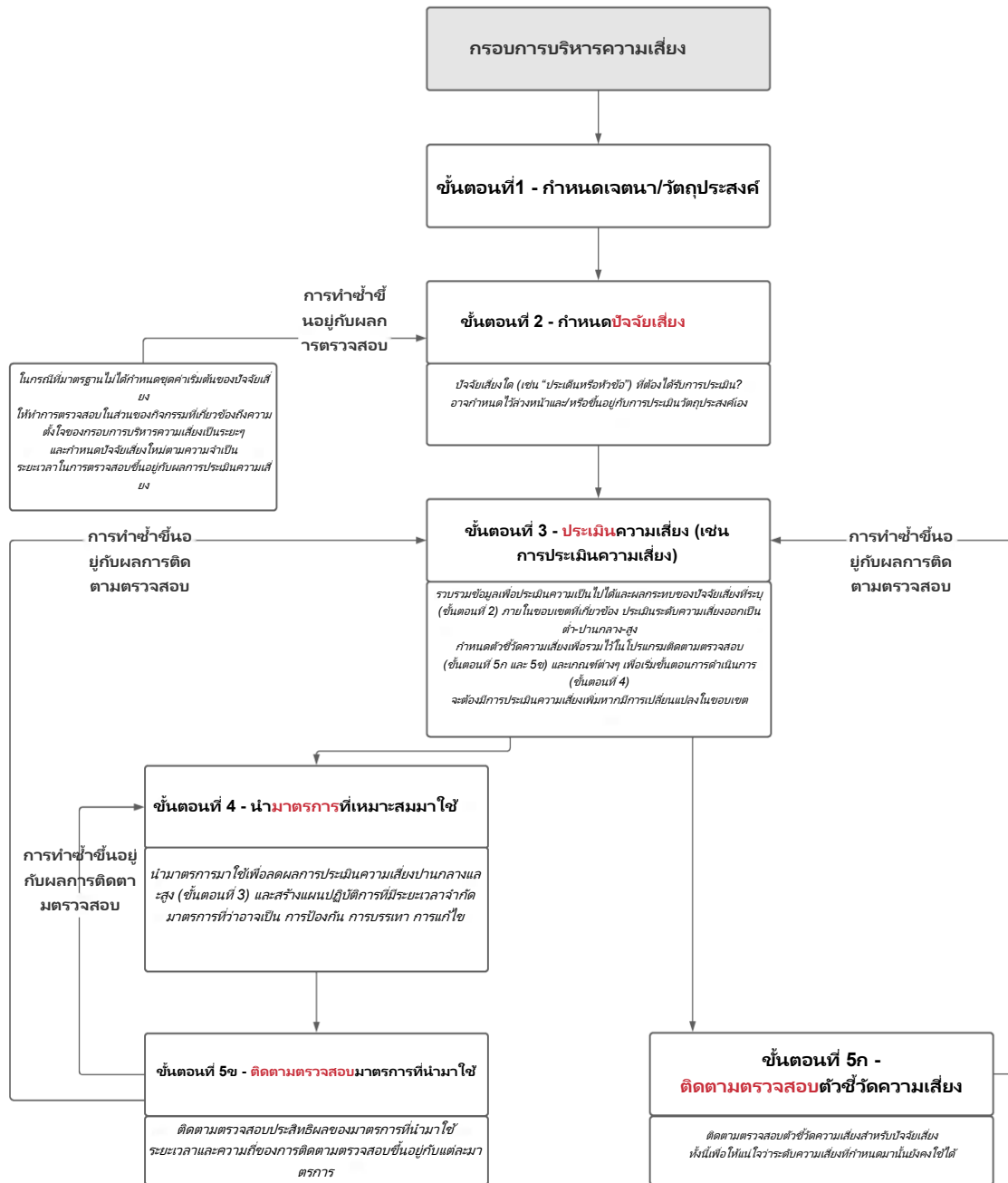
- a. ASC พิจารณาแผนงานที่ระบุไว้ในตารางที่ 3
เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงเพื่อให้แน่ใจว่ามีความเสี่ยงต่ำ

3

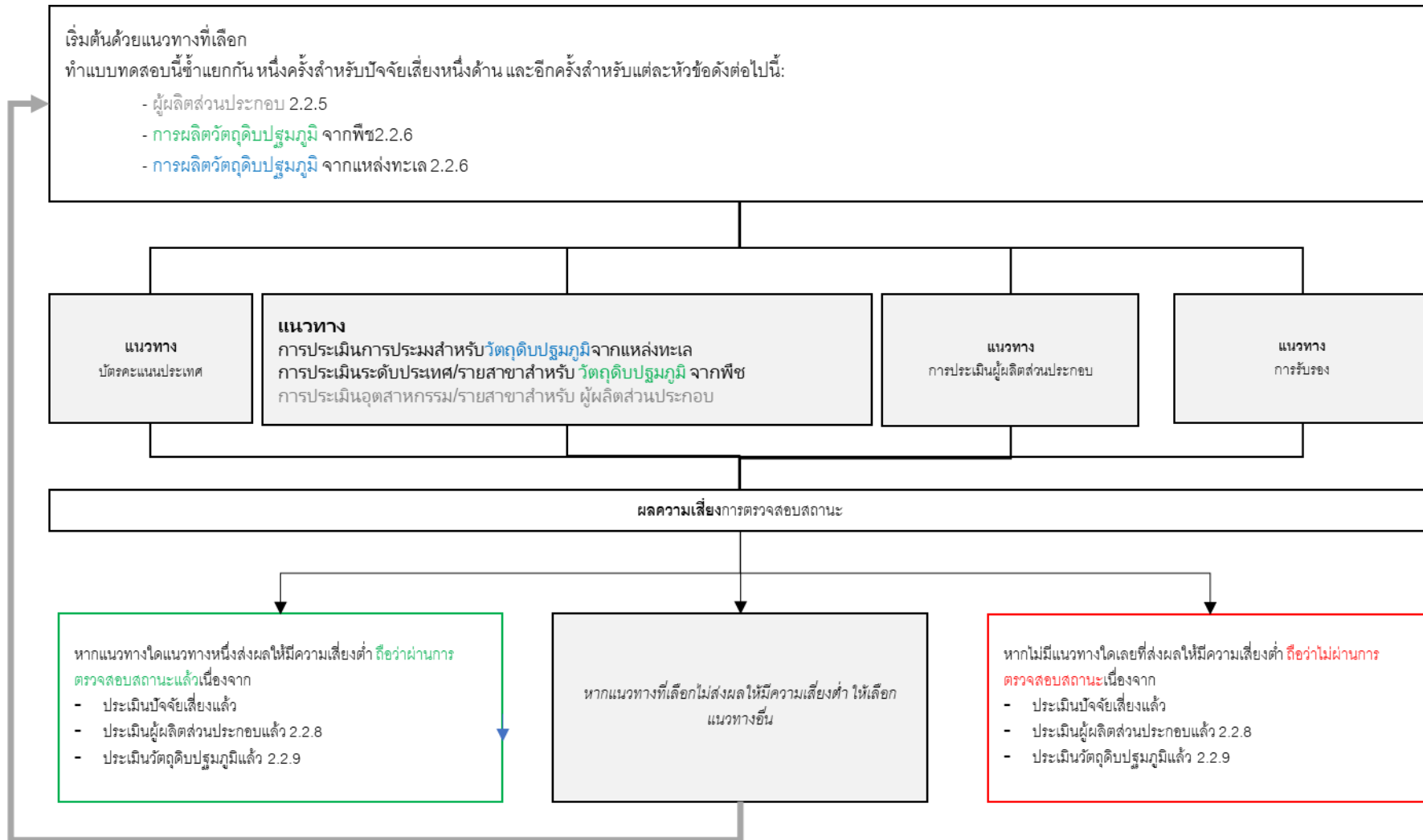
²⁰⁷ AFi มีหลักการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของห่วงโซ่อุปทานและการติดตามตรวจสอบและการยืนยัน: <https://accountability-framework.org/contents-of-the-framework/monitoring-and-verification/>

ภาคผนวก 7 แผนผังแสดงข้อกำหนดสำหรับ DD การประเมินความเสี่ยงที่ปลอดภัย D/C และตารางสรุปประเภทงานที่ได้รับอนุญาต

รูปที่ 4: โครงร่างกระบวนการทั่วไปสำหรับกรอบการบริหารความเสี่ยง

รูปที่ 5: ภาพประกอบของแนวทางทั้ง 4 แนวทางซึ่งอาจนำมาใช้กำหนดการตรวจสอบสถานะว่ามีความเสี่ยงต่ำ

ตาราง 4: ประเภทของงานที่ได้รับอนุญาตต่อกลุ่มอายุ ตารางนี้สรุปประเภทของงานที่อนุญาตให้ทำสำหรับแต่ละกลุ่มอายุ เซลล์ที่แรเงาคือรายการที่ไม่อนุญาต

อายุ	≥ 18	15(14 ²⁰⁸) - 17	13(12 ²⁰⁹) - 14	< 13(12)
ประเภทของงาน	ผู้ใหญ่	พนักงานเด็ก เด็ก	เด็ก	เด็ก
งานทุกประเภท รวมถึงงานอันตราย				
งานที่ไม่เป็นอันตราย				
งานเบา				

²⁰⁸อนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO อนุญาตให้เยาวชนอายุ 14 ปีเป็นข้อยกเว้นในประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ASC ปฏิบัติตามอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 138 และอนุญาตให้มีการจ้างงานตั้งแต่อายุ 14 ปีในประเทศเหล่านี้เช่นกัน

²⁰⁹อนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO อนุญาตให้เด็กอายุ 12 ปีเป็นข้อยกเว้นในประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ASC ปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO และอนุญาตให้จ้างเด็กที่มีตั้งแต่อายุ 12 ปีในประเทศเหล่านี้เช่นกัน

ตาราง 5: ชั่วโมงการทำงานและพักผ่อนที่อนุญาตตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ		ชั่วโมงการทำงาน / พักผ่อน						
ผู้ใหญ่	≥18	8 ชม./วัน และ 48 ชม./สัปดาห์	12 ชม./สัปดาห์ ต้องเป็นกรณีพิเศษและ ระมัดระวัง	1 ชม./ 8 ชม.	11 ชม.	24 ชม. (1 วัน)	ได้รับค่าแรงเป็น เวลา 3 สัปดาห์	ปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจ่ายเงินอัตราพิเศษ ชั่วโมงทำงาน เวลาพัก เวลาพักผ่อนต่อวัน เวลาพักผ่อนต่อสัปดาห์ และการประเมินสุขภาพสำหรับการทำงานกลางคืน
พนักงานเด็ก	15(14 ²¹⁰) - 17	8 ชม./วัน และ 40 ชม./สัปดาห์		0.5 ชม./ 4.5 ชม.	12 ชม.	48 ชม. (2 วัน)		ไม่อนุญาตให้ทำงานระหว่างเวลา 22:00 น. - 06:00 น.
เด็ก	13(12 ²¹¹) - 14	3 ชม./วัน และ 14 ชม./สัปดาห์		0.5 ชม./ 3 ชม.	14 ชม.			ไม่อนุญาตให้ทำงานระหว่างเวลา 20:00 น. ถึง 06:00 น.
		ชั่วโมงการทำงาน (จำนวนชั่วโมงสูงสุดต่อสัปดาห์ (จำนวนชั่วโมงสูงสุด ไม่รวมช่วงพัก))	งานล่วงเวลา (จำนวนชั่วโมงสูงสุดต่อสัปดาห์)	เวลาหยุดพัก (จำนวนชั่วโมงขั้นต่ำต่อกะ การทำงาน)	เวลาพักผอนต่อวัน (ชั่วโมงติดต่อกันขั้นต่ำต่อ 24 ชม.)	เวลาพักผอนต่อสัปดาห์ (ชั่วโมงติดต่อกันขั้นต่ำต่อ 7 วัน)	การหยุดพักประจำปี (ขั้นต่ำต่อปี ที่ทำงานครบปี)	การทำงานกลางคืน

²¹⁰อนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO อนุญาตให้เยาวชนอายุ 14 ปีเป็นข้อยกเว้นในประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ASC ปฏิบัติตามอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 138 และอนุญาตให้มีการจ้างงานตั้งแต่อายุ 14 ปีในประเทศเหล่านี้เช่นกัน

²¹¹อนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO อนุญาตให้เด็กอายุ 12 ปีเป็นข้อยกเว้นในประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ASC ปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับที่ 138 ของ ILO และอนุญาตให้จ้างเด็กที่มีตั้งแต่อายุ 12 ปีในประเทศเหล่านี้เช่นกัน

ภาคผนวก 8 ข้อกำหนดของ UoC ในการเผยแพร่ข้อมูลและการทำรายงานไปยัง ASC

ชื่อรายงาน	เผยแพร่เป็นสาธารณะ	รายงานไปยัง ASC	เทมเพลต	ตัวชี้วัด
รายงานปริมาณการใช้น้ำ	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	1.18.2
แผนการอนุรักษ์และใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	1.18.4
รายงานการกำจัดของเสีย	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	1.19.2
แผนการจัดการของเสีย	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	1.19.3
รายงานน้ำทิ้ง	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	1.20.2
แผนการจัดการน้ำทิ้ง	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	1.20.3
รายงานปริมาณการใช้พลังงาน	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	1.21.2
แผนการประหยัดพลังงาน	ไม่ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	1.21.3
รายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ใช่	ใช่	ใช่	1.21.4
รายงานวัตถุดิบปฐมภูมิและส่วนประกอบ	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	2.2.3
				2.2.4
รายงานการตรวจสอบสถานะและแนวทาง	ใช่	ใช่	ใช่	2.2.10
การประเมินรายสาขา/การประเมินหรือรายงานสรุปการประเมินผู้ผลิตส่วนประกอบ	ใช่	ใช่	ใช่	2.2.11
รายงานปริมาณการขาย (สมมูลมวล)	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	3.2.4
รายงานปริมาณการขาย (การแยกประเภท)	ไม่ใช่	ใช่	ใช่	3.2.5
รายงานระดับความยั่งยืนส่วนใหญ่	ใช่	ใช่	ใช่	4.1.5
รายงานปริมาณส่วนประกอบจากแหล่งทะเล	ใช่	ใช่	ใช่	4.1.6
รายงานความคืบหน้าส่วนประกอบจากพืชที่ปลอดการทำลายป่าและการแปลงที่ดิน	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ใช่	5.1.11

รายงานส่วนประกอบจากพืชที่มีความเสี่ยงต่ำ	ใช่	ใช่	ใช่	5.1.12
--	-----	-----	-----	--------